

НАШ ПЛАВИ БУКВАР

1911 - 2011

МИРОСЛАВ МИЛОВАНОВИЋ

Генерални покровитељ пројекта

ГРАДСКА ОПШТИНА
ПАЛИЛУЛА

Мирослав Миловановић

Наш плави Буквар

... ни све кише ни олује неће отерати нас!

Београд, 2011.

Садржај:

Увод	6
Лична карта клуба	8
Романтика кроз историју – Историјат нашег клуба	10
Најважнији догађаји у нашој историји	16
Сви наши стадиони	18
Јесте ли знали да... - занимљивости из наше клупске историје	29
Статистика – Државна првенства, Национални купови, Еврокупови, Репрезентативци	42
Наши грбови и дресови	75
Галерија	77
Ми смо Плава Унија – Прича и историјат наше навијачке групе	95

1911

Uvod

Сам тренутак у коме се налази наш клуб, а самим тим и његови навијачи - моменат када слаavimo први век постојања, дао нам је идеју да направимо један клупски подсетник, који смо симболично назвали – Наш плави буквар. Наш “офковски буквар” има за циљ да очува нашу историју од заборава и да је шири у јавности.

Пре свега, ово ишиво је намењено присталицама ОФК Београда, поштоваоцима нашег клуба и фудбала. Сигурни смо да је доста ствари које су написане у наредних стотињак страница за већину чиста непознаница и новост, а ова брошура је један од наших видова борбе за очување правих вредности и едукација навијача.

Да бисмо сакупили све ове информације било нам је потребно доста година, а млађим навијачима, бар на овакав начин, дајемо могућност да на лак начин сазнају више о својој историји. Нама је требало

доста одрицања, времена и истраживања да бисмо дошли до свега овога. Куцали смо на врата наших “заборављених асова”, који су нас срдечно примили и поделили са нама своја сећања и личну архиву, ишли смо код старијих навијача, који су нам несебично позајмили све што су деценијама сакупљали, обишли смо архиве библиотека, медијских кућа, државних и градских архива и установа, претраживали интернет... Свакако да је све то вредело, све смо то у сажетој форми пребацили у “Наш плави буквар”, а наравно да ћемо са сакупљањем историјске грађе наставити несмањеним темпом.

Овај ентузијастички пројекат је нешто сасвим ново за нашу јавност, где влада очигледан, дугогодишњи медијски мрак и где се и даље махом присваја идеологија из друге половине XX века, по којој, на пример, фудбал од пре 1945. године у нашој земљи као да

није ни постојао!? Насупрот томе, желимо да свако зна и за Мошу, Тиркета, Носоњу, и за наше титуле и купове, за наша три полуфинала у европским такмичењима и за наших осамдесетак репрезентативаца...

Хтели смо покажемо људима да није баш све тако као што се по медијама намеће и наша мисија је да од заборава сачувамо све те играчке величине, некадашње идоле фудбалских заљубљеника и све наше велике резултате!

Желимо да се не заборави историја, али нисмо од оних који живе у прошлим временима. Исто тако, хоћемо да покренемо људе да се врате свом Београду и да заједно помогнемо да се успавани лав пробуди, да врати славно време! Стогодишњица клуба нас на то обавезује!

Када прочитате наш буквар, сигурно ћете бити још поноснији на ваш клуб, сигурно ћете га још више волети, а позивамо све

наше навијаче који су се окренули популаризованим клубовима да се врате свом изворном клубу!

У садржају ове мале књиге можете сазнати о историјату нашег клуба, нашег стадиона, податке о важним догађајима, статистику наших европских утакмица, о нашим репрезентативцима, клубске занимљивости и историјат нашег навијачког покрета. Надамо се да ћете одржати пажњу читајући, да ће вам садржај бити занимљив и да ћете прочитати цео буквар и запамтити историјске факте.

Захваљујемо се и пријатељима, на челу са Општином Плашула, који су помогли да се цео овај пројекат и оствари.

Запловите кроз нашу историју, научите о нашем Београду, пренесите знање даље и видимо се на стадиону!

Напред, офковци!

Лична карта клуба

Амблем: ћирилични и латинични

Пуно име клуба:

Фудбалски клуб “ОФК Београд”

Надимак:

Романтичари

Датум оснивања:

01. септембар 1911. године

Боја дресова:

Пругасти ројал плаво - бели дресови,
ројал плави шортсеви и пругасте
ројал плаво - беле штучне

Резервна боја: Бели дресови / бели
шортсеви / беле штучне

Трећи комплет: Црно - златни дресови
/ црни шортсеви / црне штучне

Стадион:

Омладински стадион

Капацитет стадиона:

око 19,500.

Терен:

104 x 69 метара

Адреса: Мије Ковачевића 10а, 11060
Београд, Србија.

Телефони: +381 11 3292 340, 3292
341, 3291 514

Факс: +381 11 2762 364

Веб презентације:

Званична - www.ofkbeograd.co.rs ;

Незванична - www.ofkbeograd.net

E-mail: marketing@ofkbeograd.co.rs

Навијачка група: Blue Union Belgrade

Веб презентација групе:

www.blueunionbelgrade.com ;

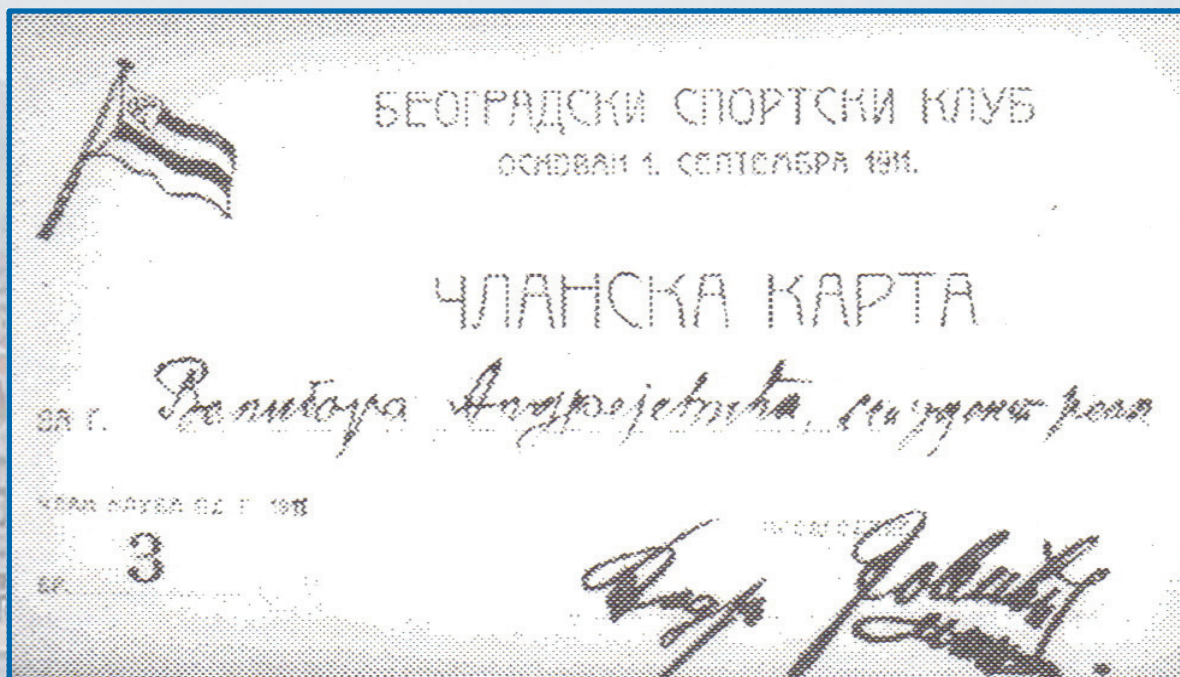
E-mail: blueunionbelgrade@gmail.com

Блог навијача за очување

Омладинског стадиона –

www.omladinski.info

Највећи клубски успеси:

Пет пута првак Краљевине Југославије и то у сезонама: 1930/31, 1932/33, 1934/35, 1935/36 и 1938/39.

Шест пута победник првенства Београдског лоптачког подсавеза - 1920, 1921, 1922, 1927, 1929 и 1930.

Три пута победник првенства Београда за време II светског рата - 1941, 1943 и 1944. године.

Првак Београда 1945. године.

Вицешампиони у сезонама: 1927, 1929, 1937/38, 1939/40, 1954/55, 1963/64.

Победник купа Краљевине Југославије - 1934.

Четири пута победник националног купа у периоду од 1947. године - 1953, 1955, 1962 и 1966. године.

Финалиста купа у сезони 2005/06.

Два пута полуфиналиста Митропа купа - 1939 и 1940. године.

Полуфиналиста Купа победника купова 1963. године.

Четвртфиналиста УЕФА купа 1973. године.

Полуфиналиста Интертото купа 2004. године

РОМАНТИКА КРОЗ ИСТОРИЈУ

Београд те зове!

Београдски Спорт Клуб је рођен!

На састанку који је 6. јула 1911. године, у присуству 40 људи, одржан у кафани "Женева", која се налазила на углу Александрове и Београдске улице, основан је клуб који ће у наредним годинама исписати најлепше странице нашег фудбала, а тај клуб живи и дан-данас и поред тога што су га укидали, преименовали, селили... Ништа још није убило дух нашег града и наш клуб, а 2011. године, тадашњи БСК, а данас ОФК Београд, слави златни јубилеј, први век постојања!

Свечану, оснивачку скупштину, тог сунчаног летњег дана, отворио је пригодним говором Јеврем – Јеша Пантелић, публициста. Пошто су биле обављене потребне претходне радње, изабрана је и прва управа клуба: за председника Андри Јовић, за потпредседнике Данило Стојановић - чика Дача - и Јеврем Пантелић, за секретара Душан Милошевић, за благајника Милош Екерт, за економца Божидар Тодоровић. Чланови управе су постали Момчило Живановић, Иван Живковић и Бошко Крстић. Клубски фотограф био је Љубиша Глишић, а уметник за рекламе арх. Александар Дероко, што само по себи представља новину у тадашњем фудбалу и показатељ да је нови клуб имао модерно схватање фудбала.

После избора Андре Јовића за првог председника нашег клуба, он се присутнима обратио следећим речима: *"Слогом и радом, морамо кад тад успети, да клубове са оне стране Саве и Дунава, као што су МТК, Ференцварош и Репид победимо и да у Београду, на великом и модерном стадиону БСК-а, истакнемо победничку плаву заставу!"*

После избора прве клубске управе и пошто је изгласала правила клуба, Скупштина је донела одлуку да клубско игралиште буде подигнуто на уступљеном терену београдске општине, на некадашњем Тркалишту (бивши хиподром), где се отприлике данас налази Технички факултет.

Име је усвојено на предлог Милоша Екерта, банкара Прашке кредитне банке, који је дао идеју да се новоформиран клуб зове **Београдски спорт клуб!** Усвојене су и боје клуба - тамноплаво - светлоплава комбинација, на предлог Милете Недића, тадашњег центарфора, јер су то биле боје његовог колеца Шатлена у Женеви, а по тој комбинацији боја је касније клуб био познат и добио је надимак "београдски плави!"

Правила клуба одобрена су од управе града Београда, 1. септембра 1911. године, и тада је Београдски спорт клуб званично почео са радом!

Наш плави бурлар

Заједничка слика БСК-а и Шумадије са утакмице која је одиграна у Кошутњаку

Први дресови

Од прихода са прве одране утакмице против Шумадије (8:1) који је износио тадашњих 146 динара, те прилозима чланова и људи из Прашке кредитне банке, наручени су први дресови у Прагу. Донети су до Земуна (тада у Аустроугарској) и неколико играча је са председником Андром Јовићем прешло у Земун. Навукли су по 3-4 дреса да не би платили за нас тада прескупу царину и тако их донели у Београд.

Одмах по оснивању клуба, управа је направила први тим, одредила резерве и неколико тимова омладинаца, те се тако новоформиран тим од самог почетка поставио као најорганизованији и најјачи српски тим.

Непосредни повод оснивања БСК-а

Треба рећи да је БСК основан као директна последица раскола у једном другом београдском клубу, Српском мачу (основан 1906.), где је годинама владала лоша атмосфера између играча и председника клуба Радивоја Раде Новаковића.

То неслагање је доживело кулминацију после две пријатељске утакмице између репрезентације Београда и одговарајуће селекције Загреба, одржане 29. и 30. маја (забележени пораз од 8:0 и 6:0), када су играчи Српског мача који су позвани у селекцију,

и поред противљења председника и забране да иду пут Загреба, јер је он био мишљења да још нисмо дорасли Загрепчанима, они ипак отишли и одиграли те мечеве, а по повратку у Београд више нису били чланови другог најстаријег клуба у престоници Србије.

Убрзо након тога, одлучили су да оснују нови клуб, а придружили су им се поједини играчи СК Сокола (Данило Стојановић и Милета Недић), те ђаци тадашње гимназије реалке (Микша Јовановић, Велибор Андрејевић, Миодраг Јовановић Цине и други), па скоро читав тим Богословије (Никола Симић Поп,

Гаврило Чобић, Миливоје Живковић, Буди-мир Мићић...), а из малих београдских клубова (млађе категорије) поједини играчи су прешли у омладинце БСК-а. Такође и службеници Прашке кредитне банке (Милош Екерт, Ото Кохут и Јосиф Швах), ушли су у тим, те је тако формиран касније велики БСК.

Прва утакмица

На Малу Госпојину 1911, одиграна је прва званична утакмица БСК-а. Противник је била Шумадија, коју смо победили са 8:1, а састав је био следећи: **Бота Станковић Пуфта; Миша Обућина Лаф, Јосиф Папо Јожи; Бока Поповић Кера, Божа Тодоровић Буца, Душан Милошевић Цуцко; Брана Вељковић Цига, Јосиф Бенер Јајо, Милета Недић, Никола Стефановић, М. Фурјановић Фурка.**

Своје прве међународне утакмице у гостима, плави су одиграли против тадашњих аустроугарских клубова, 1913. године са новосадским НАК-ом и суботичким Мункачем, те 1914. против Панчевачког С. К и Суботичког атлетског клуба (САК), док су омладинци БСК-а своју прву утакмицу одиграли и раније са Грађанским шпорт клубом из Земуна!

Први тим са управом 1911. године

Први стадион на Тркалишту и квалитет клубова тог времена

Слика улаза на Тркалиште средином двадесетих година XX века

Отварање стадиона на бившем Тркалишту (све до 1890. на том месту био хиподром када се преместио на Бара Венецију, па на Бањицу и на крају на садашњу локацију - Цареву ћуприју) одржало се на православни Васкрс, 6, 7. и 8. априла

1914. године, «Ускршњим лоптачким турниром», а учествовали су БСК, БСК II, Српски мач, Велика Србија II и суботички САК и турнир је трајао три дана. У стадион је уложено тадашњих 10 000 динара, а направљене су покривене трибине са ложама и седиштима за преко 700 гледалаца.

Иако се званично првенство није играло све до 1920. године, када је одржано прво такмичење БЛП-а, и 1923. године, када је био на програм први шампионат Краљевине СХС, те иако су фудбалске утакмице у том периоду биле ретке, ипак су се у сваком тренутку знали најбољи клубови. У Србији је у то време БСК носио епитет незваничног шампиона у периоду између 1911-1912, па од јесени 1912. до зиме 1913.

Први светски рат

БСК, двоструки незванични шампиони Србије, с лева: Божидар - Бота Станковић, Милош Петровић - Обућина, Франц Бенер, Андрица Корин, Никола Стефановић, Божидар Тодоровић, Ото Кохут, Јеорге Панџелић, Момчило Живановић, Милета Недић, Душан Милошевић, Ђорђе Поповић, Јосиф Швах и Јосиф - Јосипа Фурјановић (снимак из 1913. године)

Нажалост, фудбал у Србији је брзо замро јер су дошли ратни сукоби, прво Балкански ратови, па одмах затим и Први светски рат, те је клуб у периоду између 1914. и 1919. био распуштен, а наш први стадион у близини данашње локације парка Ташмајдан је за време Првог светског рата разорен од непријатељске артиљерије и касније је аустроугарска власт на том месту посејала кукуруз.

Такође, доста фудбалера је отишло на ратиште, али је исто тако и доста њих наставило играњем фудбала у Француској, Грчкој, Енглеској и Италији! У Београду, под окупацијом, преостали млађи играчи из предратних београдских клубова удружују се у СК Београд, те играју неколико пријатељских утакмица у циљу сакупљања средстава за сиротињу и да би се подигао морал људима у том тешком периоду.

Обновљен клуб!

По завршетку рата, објекат на коме је наш клуб играо своје утакмице је обновљен, те је вратио првобитну намену и БСК је од краја марта 1919. ту играо све до 1927. године, до изградње Архива Србије и пресељења на Топчидерско брдо 1929. године, на место где је сада стадион Партизана. Шест година касније од поновног отварања стадиона, терен је ротиран за деведесет степени, те је тада поново реконструисан.

Лопта наставља да се котрља и 1919. Фудбал у Краљевини СХС се организује у ногометни савез са седиштем у Загребу. Године 1920, се формира првенство Београда и београдски лоптачки под-савез (БЛП), у којем те године учествују БСК, Југославија, БУСК и Соко, да би у наредних не-

Наш плави БСК

колико година број клубова растао. БСК осваја првенства Београда у његова прва три издања, а 1922, први пут после Великог рата, путује у иностранство, када у Румунији, у част веридбе краља Александра и румунске принцезе Марије, БСК после утакмица са репрезентацијом Букурешта (2-2) и прваком Букурешта Триколором (9:0 за БСК), на поклон од престолонаследника Румуније Карола добија сребрни пехар. Године 1924, бележи се и још један велики успех, када је савладан мађарски Ференцварош са 4:2, тада један од најбољих клубова Старог континента.

Са утакмице против СК Сокола средином двадесетих година XX века

Године 1925. у клуб, са својим братом Николом, долази Благоје Моша Марјановић, који ће у каснијем периоду важити за једног од људи који су обележили први век постојања нашег клуба. После неуспеха у квалификацијама за државно првенство које се одржава од 1923. године и доста лошег стања у клубу, 1927. БСК побеђује у првенству београдског лоптачког потсавеза и од те године је редован учесник такмичења које су чинили најбољи клубови из осталих потсавеза (тада се говорило потсавеза).

Нови стадион!

Ваљаревевић у акцији на новом стадиону на Топчидеру

Петог и шестог маја 1929. године, турниром у коме су учествовале 4 екипе, БСК, Југославија,

Наш плави бурлар

Простејов (Чехословачка) и Славија (Софија), отвара се стадион са атлетском стазом, капацитета за преко 30 000 гледалаца на Топчидеру. Због изградње Техничког факултета, Универзитетске библиотеке и Архива Србије, премештамо са старог Тркалишта на нову локацију, која је касније добила и вештачко осветљење. Прва ноћна утакмица је одиграна са Репидом 24. јула 1934.

БСК креће у освајање титула!

Административним путем и због различитог тумачења правила савеза и подсавеза, после још једног освојеног првенства БЛП-а, због играња једног играча који наводно није имао право на то – Марковића – БСК – у се одузима титула првака државе 1929. године.

Већ сезоне 1930/31, поред назива најбољег у свом подсавезу, освајамо своје прво државно првенство на заиста маестралан начин. Побеђујемо у свих десет утакмица, уз гол разлику 32:6! Тај успех до почетка Другог светског рата понављамо још четири пута и то у сезонама 1932/33, 1934/35, 1935/36 и 1938/39.

Упоредо са државним првенством, играо се и куп Краљевине Југославије који смо освојили у сезони када није одржан шампионат – 1934. године.

Тан Б. с. и-а (с лева на десно) Газари, Љ. Ђорђевић, Вујадиновић, Тошић, Н. Марјановић, М. Јовановић, Б. Марјановић, К. Поповић, Арсенијевић, Терзић, Клеми Радовановић.

Такође, најбољи стрелци првенства прве заједничке државе су били Кузман Сотировић, Ђорђе Вујадиновић у два наврата, Благоје «Моша» Марјановић чак три пута и Светислав Глишовић.

Детаљ са утакмице СЕ купа у Прагу СК Славија - БСК 1939. године. На слици Ђорђе Стојиљковић, Петар Манола, Карел Приха и голман Срџан Мркушић.

Наш плаво-бели грађански клуб имао је завидних успеха на међународној сцени у то време. У

Митропа купу, тада најквалитетнијем такмичењу Старог континента, БСК је два пута полуфиналиста и на корак до финала, но клубови из Мађарске, тадашње фудбалске велесиле, ипак су нас у томе спречили...

Треба рећи да су се у оквиру спортског друштва БСК – а с успехом надметали и боксери, хазенашице, такмичари у лакој атлетици, тенисери, бициклисти, имали смо женску атлетску, зимску спортску и стрељачку секцију... На крају 1940. године укупно смо имали осам секција у свом друштву, а за време рата имали смо такмичаре и у кошарци, одбојци, пинг-понгу и шаху.

Оно што је такође важно напоменути, је то да су 1930, на Светском првенству у Уругвају, где је подељено треће место са САД, што је наш највећи репрезентативни успех у историји, више од 2/3 наше репрезентације чинили су чланови БСК-а! Те године је БСК државно првенство играо са резервним тимом и освојио четврту позицију. Такође, прва три југословенска фудбалера, који су прославили "златни јубилеј" са 50 утакмица у националном тиму, били су Благоје Моша Марјановић, Милорад Микица Арсенијевић и Александар Тирке Тирнанић.

Репрезентација Краљевине Југославије на СП у Уругвају 1930. године

Доста је легендарних играча из тог периода, момака који су били идоли тадашње спортске јавности... Др. Михајло Андрејевић - Андрејка, Андра Којић - Андрица, Милета Недић, Никола Симић - Поп, Бора Васиљевић - Икиш, затим браћа - Моша и Грба Марјановић, Лајош Шенфелд - Тушко, Баја Драгићевић, Ђорђе Вујадиновић (једини играч који је учествовао у свих пет похода на титулу), Кузман Сотировић - Чокалија, Драгутин Најдановић - Лала, Светислав Глишовић, Миодраг Микица Арсенијевић, Александар Тирнанић - Тирке, Сава Маринковић, Светислав Ваљаревић - Ваљар, Војин Божовић - Шкоба, Фрањо Глазер, Густав Лехнер, Ернест Дубац, Петар Манола... само су део оних који су градили здраве темеље нашег фудбала.

БСК је на збирној табели првенстава, која су одржана између 1923 и 1940, убедљиво на водећем месту, са 41-им бодом више од најближег пратиоца - загребачког Грађанског! Благоје Моша Марјановић је укупно најбољи стрелац свих шампионата пред Други светски рат са 95 постигнутих погодака, а прати га клупски саиграч Ђорђе Вујадиновић са 88!

Други светски рат

Нажалост, мир на Балкану је, по навици, краткотрајан, те земљу опет захвата ратни вихор и дотадашње првенство краљевине Југославије се гаси. И поред тога игра се наставља, као и у осталим окупираним европским земљама, а лигу чине клубови из Београда (уз панчевачки ПАК и земунски Витез који је пребацио своје седиште у Београд).

У лето 1941. БСК је освојио тзв. "Српски куп", у лига такмичењу са 6 клубова, затим је 1943. опет био првак БЛП-а (Београдског лоптачког подсавета) у лиги од 10 тимова, а 1944. је освојио првенство Београда у лиги од 10 екипа, тако да треба додати у биланс још три титуле незваничног првака државе на оне предратне, које треба званично признати!

Наравно, због рата у лиги није било екипа ван Београда, међутим треба рећи да није ни било дораслих клубова у унутрашњости и у периоду од пре рата једва да је тек по неки клуб ван главног града играо најквалитетнију лигу прве заједничке државе.

Играло се скоро сваке недеље, а дербије БСК – СК 1913 је гледало и по 15-20 хиљада људи. Иначе БСК је за време окупације доста путовао и ван престонице где га је на пример у Нишу, Бечкерку (раније Петровград, а сада Зрењанин), Великој Кикинди (данас Кикинда), Крагујевцу, Ваљеву, Краљеву, Шапцу, Јагодини, Чачку, Панчеву (...) гледало и по 5 - 10 хиљада гледалаца!

Такође, наш стадион на Топчидерском брду је погођен бомбама фашистичке авијације 6. априла, а "саезничким" бомбардовањем на Васкрс 1944. године бива тешко оштећен.

Тада су за БСК играли неки нови клинци предвођени голманом Срђаном Мркушићем, Миодрагом - Миндом Јовановићем, Рајком Митићем, Бобом Михаиловићем, Бранком Станковићем, Костом Томашевићем, који су после рата и након забране постојања БСК-а, махом били расути по новоформираним клубовима - Црвеној Звезди и Партизану - осим Минде Јовановића, који је кратко играо за новоосновани Металац, као и Милорада Николића Поца, који је после рата отишао у иностранство и више се није враћао у Београд. Касније су као тренери у послератном БСК-у свој фудбалски пут наставиле и наше, можда и највеће предратне легенде – Моша Марјановић, Ђокица Вујадиновић, Војин Шкоба Божовић и Кика Поповић.

Један од тимова БСК-а за време окупације, који су после рата нови властодржици махом поделили по новоосновним клубовима

Укидање БСК-а и дешавања по доласку нове власти

Фудбал за време Другог светског рата је био табу тема у комунизму, као уосталом и сва фудбалска и остала спортска такмичења пре 1945. коју је нова власт одредила као прву годину почетка одигравања фудбалских првенстава, што се на жалост, код већине медија, политичара и јавних личности и данас махом прихвата!

У новембру '44, БСК и СК 1913, најтрофејнији београдски предратни клубови, се не помињу својим именима него као "плави" и "црвени" и играју у корист сиромашних породица у организацији Црвеног крста и то довољно говори о томе да су они по доласку партизана моментално били укинута!

Исечак из "Политике" од 29. новембра 1944. године и детаљ са утакмице "Плави" - "Црвени" 2-1 (1-1) . На стадиону Југославије присуствовало је око 6 хиљада гледалаца.

Од '45 не постоје више ни под тим називом, а 5. маја те године, званично су укинута многобројни тадашњи клубови без помињања поименце, прогласом Министарства просвете и потписом Митре Митровић - Ђилас, **да би се тиме обзнанило јавности оно што је већ укинута пре више од седам месеци.**

Оснива се тим УСАОС-а (уједињена социјалистичка антифашистичка омладина Србије) – ФК Црвена Звезда и тим I Армије који је преименован у Централни Дом Југословенске Армије Партизан, по узору на московски ЦДКА (касније ЦСКА). Црвеној Звезди додељује се стадион СК Југославије (некадашњи СК 1913 и Велика Србија), а ЦДЈА Партизан стадион нашег БСК-а!

Тимови су укинута 1944. са званичним разлогом - што су играли у време рата, а такође, намера је била да по совјетском моделу сви тимови буду са управама из партије, војске и полиције.

Основан ФК Металац

У сали, у улици Немањина 27, тог 25. марта 1945. формира се тим синдиката металаца - ФК Металац и дате су му просторије предратног ФК Јадран. Такође, основано је и Спортско друштво "Металац", са својих седам секција

Наши плави бурлар

- фудбалском, рвачком, кошаркашком, рукометном, хокејашком, бициклическом и атлетском. Касније је укинута мушка рукометна, рвачка и хокејашка, а након тога укључена је и женска кошаркашка и рукометна, те деценијама касније тениска и шаховска секција.

Јосип Броз Тито је на оснивачку скупштину послао свог изасланика, који је саопштио да је тадашњи маршал - "прихватио да буде проглашен за почасног члана клуба", а, у ствари, име је донето декретом, раније него што се и одржала оснивачка скупштина и нико се није усуђивао да било шта противречи.

Тада је власт форсирала да се оснује што више клубова са називом Пролетер, Напредак, Младост, Динамо, Партизан, Металац...

Клуб је задржао боје предратног БСК-а светлоплаво - тамноплаву комбинацију боја. На оснивачкој скупштини присуствовали су и ушли у структуру клуба наши легендарни играчи - инг. Милорад Арсенијевић и инг. Сава Маринковић, а од играча је у тим уостало само Миодраг Минда Јовановић. Исте године, сада Металац, постаје првак Београда (лига од 6 тимова), а у одлучујућој утакмици побеђена је ФК Црвена Звезда.

После успешних квалификација за прву едицију шампионата СФРЈ, која се састојала из неколико елиминационих кругова, Плави узимају редовно учешће у шампионатима друге заједнице државе, која се игра од сезоне 1946-47.

Тим Металаца који је успео да се квалификује за прво издање првенства савезне лиге Југославије 1946/47

Поново БСК!

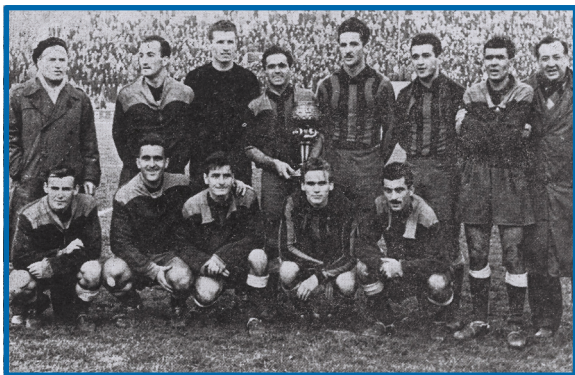
На ванредној скупштини клуба, 22. јула 1950, једногласно је донета одлука да се поново врати име БСК. Многи су били скептици да ли ће власт допустити да се то име поново носи, но Владимир Дедијер, тадашњи политички функционер, а предратни навијач БСК-а, на то је рекао да је БСК "баш лепо име" и да не види проблем у томе, те је враћено старо име и клуб по свему подсећа на онај од пре рата. Поред повратка старог имена, и тамноплаво - светлоплава боја дресова се не мења. Грб је скоро идентичан оном предратном, а додата му је у то време обавезна црвена петокрака!

Под тим именом освајамо своја прва два трофеја у националном купу, и то 1953. и 1955. године, када

је побеђен сплитски Хајдук у два наврата, идентичним резултатом, 2:0!

Из тог периода, занимљиво је то да наши омладинци 1951. године постају прваци СФРЈ, а наш други тим улази у осмину финала националног купа. Станоје Јоцић и Предраг - Поп Марковић освајају наслов првог стрелца лиге, а сезоне 1954/55. освајамо вицешампионску титулу!

Тих година су се истицали и остали упамћени бројни играчи као што су Божидар Сандић, Драгиша Филиповић, Александар Панић, Сретен Давидовић, Лазар Тасић, Здравко Јуричко, Василије Шијаковић, Сава Антић, Предраг - Поп Марковић, Петар Раденковић, Томислав Калоперовић, Станоје Јоцић, Живко Јосић, Јован Цокић, Тодор Живановић, Љуба Спајић, Драгољуб Марић...

Заједничка слика играча са тренером Мошом Марјановићем и референтом Машићем после другог по реду освојеног купа 1955. године

Вицешампионски тим из сезоне 1954/55.

Фузија са ТСК Шумадијом и промена имена у ОФК Београд

Клуб се такмичи под нашим старим именом све до 26. новембра 1957. године, када БСК долази у доста лошу финансијску ситуацију и тада се после фузије са нижеразредном ТСК Шумадијом, у коју су ушли јаки државни функционери (тзв. генексовци - оперативци Удбе), који су пре тога били у управи Партизана и после сукоба са војним крилом отерани из клуба, опет мењамо назив клуба у данашњи ОФК Београд, као и дресове у данашње плаво-беле. Оснивачка скупштина одржана је у сали Радничког универзитета "Браћа Стаменковић", а непосредно пре ње скупштину је одржала и ТСК Шумадија.

Чланови ТСК Шумадије су одлучили да због нагомиланих финансијских проблема клуб буде угашен, а да имовина клуба пређе у власништво оног клуба који на себе преузме традицију Шумадије.

На скупштини БСК-а, на којој је једногласно изгласана промена имена у Омладински фудбалски клуб Београд, извршена је и промена правила клуба по којој ће се дозволити пријем чланова ТСК Шумадије која се управо расформирала, а исто тако да се неће правити сметње њеним члановима да приступе другим клубовима.

Пре промене имена, 24. августа 1957, одиграна је наша прва утакмица на садашњем Омладинском стадиону (раније се звао Омладински стадион Југославије) - ОФК Београд - ФК Будућност 3:1, а прву утакмицу под новим именом одиграли смо 1. децембра 1957. против Спартака (2-1).

Префикс ОФК је додат и да би клуб коначно добио свој стадион - Омладински - који је добио на коришћење од града. До тада је БСК плаћао кирију за коришћење Звездиног стадиона (некада стадион СК 1913), па би их Звезда понекад и тужила за неизмиривање обавеза. Када је Звездин стадион постао неподобан за прву лигу, БСК је играо на сада Партизановом илити нашем некадашњем.

Такође, мора се рећи за страх тадашње власти од националистичког призива имена БСК Шумадија - једног од предлога за ново име клуба - које би по њима могло привући "реакцију". То је један од разлога за ново име ОФК Београд, а званично је речено: "Београд треба да има прволигаша са именом града".

Већ 1962, победом у над суботичким Спартаком, нашу витрину попуњавамо са још једним трофејом купа, а четири године касније, у незаборавном финалу које се и дан-данас препричава, шаљемо загребачки Динамо кући са шест голова у мрежи, те освајамо до сада последњи, четврти куп у нашој историји.

Заједничка слика после трећег освојеног купа 1962. године

Још једном смо били наомак освајања титуле, али генерацији из сезоне 1963/64, на нашу жалост, то ипак није пошло за ногом, но треба рећи да по многим нашем клубу ипак није било дозвољено да узме шампионат и тако разбјеги традицију искључивог освајања титула тадашње велике четворке.

Вицешампионски тим из сезоне 1963/64. Стоје с лева: Бановић, Скоблар, Кривокућа, Гаврић, Видинић, С. Чебинац. Чуче: Марић, Гуглета, Самарџић, Милошев, Миловановић

Заједничка слика после маестралне победе над Динамом од 6-2 у финалу купа 1966. године.

Шездесете и седамдесете су године када је за наш тим чула цела фудбалска Европа, а у евро такмичењима пред нама су падали и такви великани као што су минхенски Бајерн, торински Јувентус, роттердамски Фејенорд, напуљски Наполи, атински Панатинаикос и многи други клубови који су и дан-данас крем светског фудбала. ОФК Београд је у том периоду 12 пута учествовао у међународним куповима, и то два пута у Купу победника купова, по три пута у Купу сајамских градова и Купу УЕФА, као и по два пута у Интерто (тада Интернационалном фудбалском купу или Рапан купу) и Митропа купу (тада Средњеевропском купу). Бележимо и наш највећи интернационални успех у периоду после Другог светског рата - полуфинале КПК, када је у двомечу бољи био лондонски Тотенхем, касније освајач тог купа, а издвајамо и четвртфинале Купа УЕФА 1973, када нас је елиминисао Твенте. Почетком седамдесетих година, офковци два пута заредом завршавају сезону на трећем месту, када смо оправдали наше место у самом врху домаћег фудбала.

За наш тим тада су између осталих наступали великани нашег фудбала, од којих су многи од њих били стандардни репрезентативци попут Јосипа

Наш главни бек

Скоблара, Драгана Гуглете, Спасоја Самарџића, Благомира Кривокуће, Сретена Бановића, Стојана Вукашиновића, Драгослава Степановића, Слободана Сантрача, Илије Петковића, Крсте Митровића, Нинослава Зеца, Богдана Турудије, Петра Бороте, Данета Стојановића, Душана Башића, Саве Стоиљковића, Душана Лукића...

Тим са почетка седамдесетих. Стоје: Митровић, Кривокућа, Степановић, Мешановић, Вукашиновић, Ђорђевић. Чуче: Турудија, Зеца, Сантрач, Лукић и Петковић

Такође, мреже противничких голмана у том периоду, поред осталих саиграча, редовно буши Слободан Сантрач, који постаје апсолутни рекордер по броју постигнутих голова у нашим првенствима, 218, и тај рекорд до данас није надмашен, а такође, носећи наш дрес осваја и бронзану копачку Европе сезоне 1971/72. са 33 постигнута поготка у 34 одиграна меча.

Слободан Сантрач прославља са саиграчима наслов најбољег стрелца лиге са своја 33 постигнута поготка

Тада је ОФК-а имао велику армију навијача широм целе Југославије, али и ван граница СФРЈ, а податак који најбоље говори о томе јесте да се у немачком граду Штутгарту 1971. године, основао ОФК Београд - Штутгарт, који се и дан данас такмичи у немачким регионалним лигама.

Пад у осамдесетим и деведесетим

Осамдесете године XX века памтиће се по лошем јер смо константно били између Прве и Друге лиге, да бисмо после испадања из елитне дивизије СФРЈ 1986. године остали у друголигашком рангу такмичења све до распада државе, када смо се вратили у лигу коју су чинили клубови из Србије, Босне и Херцеговине, Македоније и Црне Горе. Те 1991/92. је постигнут одличан резултат и тада смо под диригентском палицом Илије Петковића, који је те године са места техничког директора преузео тренерско место, у доста јакој конкуренцији изборили излазак у Куп УЕФА, но санкције су нас спречиле да Београд поново вратимо на европску фудбалску мапу после дугог низа година.

У Другој лиги, у којој смо укупно били 10 пута, одиграли смо 300 утакмица са следећим билансом: 300 утакмица, 152 победе, 70 ремија, 78 пораза, 499 постигнута гола, а 274 пута су наши чувари мреже морали да капитулирају.

Треба рећи да су нас наши омладинци обрадовали 1985. када су постали прваци Србије и вицешампиони Југославије у одговарајућој категорији.

Сезоне 1985/86. полуфиналисти смо нашег најмасовнијег такмичења, а као друголигашки у сезони 1990/91. још једном понављамо тај успех и поново играмо полуфинале националног купа.

Највећи проблем тих година је то што су богатији клубови махом одводили наше одличне младе играче, те није било времена и могућности да се тим одржи и постигне неки значајнији резултат.

Осим раније поменутог успеха из сезоне 1991/92, ни остатак деведесетих нису биле срећније за Београд, као уосталом ни за остатак Србије, која је опет погођена ратним дешавањима, а најважније је то да је клуб опстао под тешким условима! Тих година смо се нон-стоп селили из тадашње Прве А у Прву Б лигу, а од сезоне 1998/99. поново смо стандардни прволигашки.

Тим из сезоне 1991/92. који је изборио пласман у УЕФА куп, но санкције су се испречиле испред фудбала

Надомак века постојања

Године 2002. мења се име клуба у ФК ОФК Београд, што наилази на доста подељена мишљења међу присталицама плавих и уопште у фудбалској јавности Србије, те навијачка група "Плава унија

Београд" тражи да се врати право име ОФК Београд, без, по њима, додатог и граматички неисправног ФК. Такође, постоје и иницијативе за враћање првобитног имена клуба - Београдски спорт клуб! У последњој декади бележимо променљиве резултате. Од успеха 2003, када смо се после 29 година пласирали у евротакмичење (Интертото куп) и учешћа у полуфиналу ИК-а, када је од нас био бољи мадридски Атлетико, и када се офковцима повратио давно изгубљени понос, долазимо до лоших резултата које бележимо последњих година прве деценије XXI века, када смо тек у последњим колима сачували суперлигашки статус.

Петар Дивић је наставио путем својих славних претходника, те у сезони 2000/01 постаје први стрелац лиге са постигнутих 27 голова.

Такође, вредан успех забележили су омладинци, који су освојили првенство Србије 2008. и 2009. године, а сезоне 2005/06. смо после 40 година били наомак освајања домаћег купа, када смо поклекли тек у продужецима! Две године касније смо поново на корак до утакмице за освајање Купа Србије, но пенал лутрија није била на нашој страни. Сезона 2009/10. је опет вратила осмехе на лица свима који живе за плаво-беле, када смо се поново вратили у врх табеле и ушли у полуфинале Купа, а изборен је и излазак у Европу.

Тим из сезоне 2009/10.

У сваком случају, 2011. године ће се сваки офковац осећати поносно и не само ми, него и сви прави љубитељи и поштоваоци нашег фудбала јер се слави век постојања клуба који је стварао фудбалску културу на овим просторима!

На генерацији која ће наступати наредне сезоне и на људима који воде клуб је велики задатак да у сезони када се прославља клупска стогодишњица постигну добар резултат и обележе вредни јубилеј на начин какав Београд заслужује. Наша историја и људи који су све ове године бранили боје града и клуба, као и навијачи, чија се песма на стадионима чује ма где њихов тим играо их на то и те како обавезују!

Моја крв је плава!
Основани 1911.

ВАЖНИ ДОГАЂАЛИ КРОЗ НАШУ ИСТОРИЈУ

1. септембар 1911. - Основан Београдски спорт клуб

26. октобар 1911. - Прва утакмица БСК-а (побеђена Шумадија са 8:1) на терену где су сад Универзитетска библиотека и Архив Србије (потес између Вуковог споменика и Ташмајдана), а пре тога је ту био хиподром, те се зато игралиште звало Тркалиште.

1911. - Подмладак БСК-а одиграо утакмицу против Грађанског из Земуна.

1913. - Одигране прве међународне утакмице против суботичког

Мункача и ново-садског МТК-а (тада Аустроугарска).

1914. - Због I светског рата од 1914. до марта 1919. клуб је био распуштен.

1919. - Обновљено старо игралиште на Тркалишту које је било уништено непријатељском артиљеријом, а за време рата чак засејано кукурузом због глади.

1920. - Основан Београдски лоптачки подсавез (БЛП) и игра се првенство Београ-

да, а БСК осваја његово прво издање

1921. - БСК осваја првенство БЛП-а

1922. - БСК осваја првенство БЛП-а

1924. - Први већи интернационални успех - побеђен Ференцварош са 4:2.

маја 1925. - Благоје Моша Марјановић приступа БСК-у.

1927. - БСК осваја првенство БЛП-а

1927. - Освојена вицешампионска титула државе

1927. - Краљевина Југославија примљена у СЕ куп (Митропа куп) - представници БСК и Хајдук.

1927. - Кузман Сотировић први стрелац лиге

1929. - БСК осваја првенство БЛП-а

1929. - Отварање стадиона са атлетском стазом за око 30 000 гледалаца у Топчидеру турниром који се одржао 5. и 6. маја

1929. - Административним путем, БСК-у се одузима титула због играња једног играча - Марковића - који наводно није имао то право, те је те године освојена само вицешампионска титула државе.

1929. - Ђорђе Вујадиновић први стрелац лиге

1930. - БСК осваја укупно шесто првенство БЛП-а

1930. - На светском првенству у Уругвају (подељено треће место са САД) 2/3 наше репрезентације су били чланови БСК-а.

1930. - Благоје Марјановић први стрелац лиге

1931. - Освојена прва титула шампиона државе са импресивним скором од 10 0 0 и са гол разликом од 32:6!

1931. - Ђорђе Вујадиновић први стрелац лиге

1933. - Освојена

друга титула шампиона државе

1934. - Освојен куп Краљевине Југославије

1935. - Освојена трећа титула шампиона државе

1936. - Освојена четврта титула шампиона државе

1936. - Благоје Марјановић први стрелац лиге

1937. - Благоје Марјановић први стрелац лиге

1938. - Освојена вицешампионска титула државе

1939. - Освојена пета титула шампиона државе

1939. - Полуфинале Митропа купа

1940. - Полуфинале Митропа купа

1940. - Освојена вицешампионска титула државе

1940. - Светислав Глишовић први стрелац лиге

1941. - Победник “Српског купа” (учествовало 6 тимова)

1943. - Првак БЛП-а (Београдског лоптачког под-савеза) у лиги од 10 тимова

1944. - Освојено првенство Београда у лиги од 10 тимова

октобар 1944. – По доласку партизана у Београд, распуштени најквалитетнији београдски клубови, међу њима и наш БСК.

25. марта 1945. – Основан ФК Металац и Спортско друштво “Металац” са својих седам секција - фудбалском, рвачком, кошаркашком, рукометном, хокејашком, бициклическом и атлетском. Касније укинута мушка рукометна, рвачка и хокејашка, а формирана

женска рукомет-на, тениска и шаховска секција. Задржане су боје предратног клуба.

1945. - Првак Београда (лига од 6 тимова)

22. јула 1950. – На одобрење Владимира Дедијера враћено име БСК

1951. - Омладинци БСК-а прваци државе

1951. - БСК II у осмини финала купа Југославије

1952. - Станоје Јоцић први стрелац лиге

1952. - Омладинци прваци Србије

29. новембар 1953. - Освојен први куп, БСК - Хајдук 2-0

1955. - Освојена вицешампионска титула

29. новембар 1955. - Освојен други куп, БСК - Хајдук 2-0

1955. - Предраг Марковић први стрелац лиге

26. новембра 1957. - Фузијом са ТСК Шумадијом у коју су ушли бивши функционери Партизана (полицијско крило), мењамо име у ОФК Београд

24. август 1957. - Прва утакмица на нашем Омладинском стадиону - БСК - Будућност 3-1

04. август 1962. - Освојен трећи куп, ОФК Београд - Спартак 4-1

1963. - Полуфинале Купа Победника Купова

1964. - Освојена вицешампионска титула

26. мај 1966. - Освојен четврти куп, ОФК Београд - Динамо 6-2

1968. - Слободан Сантрач први стрелац лиге

1969. - Осмина финала Купа сајамских градова

1970. - Слободан Сантрач први стрелац лиге

1972. - Слободан Сантрач први стрелац лиге и “бронзана копачка Европе” са 33 постигнута поготка

1973. - Четвртфинале Купа УЕФА

1973. - Слободан Сантрач први стрелац лиге

1985. - Омла-

динци постају прваци Србије и вицешампиони Југославије

1986. – Полуфинале купа СФРЈ

1986. - ОФК Београд испада у другу лигу и не враћа се у прву све до сезоне 1991/92, када у окрњеној лиги СФРЈ осваја 4. место и пласман у УЕФА куп, али ратна дешавања нам не дозвољавају излазак на евро сцену.

1991. – Полуфинале купа СФРЈ

2001. - Петар Дивић први стрелац лиге

2002. - Управни одбор мења име у ФК ОФК Београд

2003. - После 29 година Београд је учесник једног Евро такмичења

2004. - Полуфинале Интертото купа

2006. - Финалиста Купа Србије

2008. – Полуфинале купа Србије

2008. - Омладинци ОФК Београда прваци Србије

2009. - Омладинци ОФК Београда прваци Србије

2010. – Полуфинале купа Србије

2011. - Прослава стогодишњице клуба!

ИСТОРИЈАТ НАШИХ СТАДИОНА

Тркалиште, стадион БСК-а на Топчидеру, Омладински стадион...

Први стадион

По оснивању БСК-а 1. септембра 1911. године и пре самог тог чина, наши играчи нису одмах имали свој терен, а тренирали су, између осталог, у Кошутњаку, на стадиону најстаријег клуба Краљевине Србије – СК Сокола.

Први стадион у Србији – игралиште “Сокола” на коме у наши играчи одржавали тренинге пред оснивање клуба

Наш први стадион је био на локацији где су сад Универзитетска библиотека и Архив Србије, све до 1890. када је прво измештен на Бара Венецију, па на Бањицу и на крају на садашњу локацију - на Цареву ћуприју - па се зато стадион звао “Тркалиште”.

Заслуге за добијање нашег првог фудбалског објекта припадају председнику београдске општине и председнику министарског савета Љуби Давидовићу, који је БСК-у доделио плац, а за финансирање његове изградње најзаслужнији је био Јездимир Ђокић, директор Кредитног завода. И Давидовић и Ђокић су били једни од оснивача БСК-а.

Са утакмице између два тима БСК-а 1912. године. Ђорђе Вукотић брани шут Јосифа Паја.

Добијени терен је био прилично нагнут па је било потребно да се изврши нивелација. Били су потребни велики земљани радови, па је ангажована најјефтинија радна снага – око 100 робџаша из београдског затвора, којима је плаћана надница од тадашњих 0.20 пара. Катица Тодоровић, мајка тадашњег члана БСК-а, а

касније познатог функционера ЈНС-а и нашег клуба – Боже Тодоровића – Буце, дозволила је играчима да користе њену кућу као свлачионицу, где су се такође прали и сушили дресови, а неретко их је обрадовала са чајем и намазаном машћу на комадима хлеба.

Отварање стадиона на бившем Тркалишту одржало се на православни Васкрс, 6. 7. и 8. априла 1914. године - Ускршњим лоптачким турниром - а учествовали су БСК, БСК II, тим Трговачке академије из Земуна, Српски мач, Велика Србија II, те суботички САК. Турнир је трајао три дана. У стадион је уложено тадашњих 10000 динара, а направљене су покривене трибине са лежама и седиштима за преко 700 гледалаца, а на осталим местима око терена предвиђено је стајање. Голови су били од дрвених греда без мрежа на њима.

I светски рат

На жалост, фудбал у Србији је брзо замро, јер су дошли ратови. Прво два Балканска, па одмах затим и I светски рат, те је клуб у периоду између 1914 - 1919. био распуштен. Наш први стадион, у близини данашње локације парка Ташмајдан, је за време првог светског рата разорен од непријатељске артиљерије, а служио је и као камп за аустроугарске војнике, који су стадион додатно уништили користећи грађу са трибина. Терен је касније чак узоран и претворен у њиву са засађеним кукурузом, репом и кромпиром од стране аустроугарске власти, због глади која је владала.

Обновљен стадион на Тркалишту!

По завршетку рата, објекат на коме је наш клуб играо своје утакмице је обновљен, те је вратио првобитну намену и БСК је од краја марта 1919. ту играо све до почетка изградње Архива Србије 1927. и до пресељења на Топчидерско брдо 1929. године, на место где је сада стадион Партизана.

На Тркалишту 1922. године

Наиме, по повратку кућама након ратних страхова, наши играчи, пре свега они млађи као што су Михајло Андрејевић, Божа Тодоровић, Бора Васиљевић – Икиш, Андрица Којић, Бошко Симоновић, Станковић, Кичи (...), као и чланови управе чика Андра Јовић, Јездимир Ђокић и други (...) су уз ангажоване бугарске заробљенике сами обновили игралиште које је било у катастрофалном стању и убрзо су се одиграле прве утакмице. Шест година касније од поновног отварања стадиона, терен је ротиран за деведесет степени, тако да су голови били један према библиотеци, а други супротно, те је тада поново реконструисан. Изграђена је покривена трибина дужине око 120 метара, са капацитетом од око 2000 гледалаца, са централном ложом у средини, а цео стадион је примао до 10 000 гледалаца. Такође, направљено је и игралиште за хазену. Око годину ипо дана, у периоду док се наш стадион на Топчидеру градио, своје утакмице као домаћини играли смо на новом стадиону СК Југославије.

Детаљ са утакмице БСК – а и Сокола на “Тркалишту”

Нови стадион на Топчидеру

Детаљ са утакмице на Топчидеру 1939. године између репрезентација Краљевине Југославије и тадашњег светског првака – Италије. Тада је постављен рекорд са 35 000 гледалаца на стадиону!

Јуна 1927. почиње рушење стадиона на “Тркалишту” због градње Техничког факултета, Универзитетске библиотеке и Архива Србије. Свечаним турниром 5 и 6. маја 1929. године, отвара се нови стадион дрвене грађе, са атлетском стазом

и капацитетом за око 25 000 гледалаца на Топчидерском брду. Стадион је отворен на Васкрс, турниром 4 екипе – БСК- а, Југославије, Простејова (аматерски првак Чехословачке) и Славије (Софија).

Стадион БСК-а на Топчидерском брду имао је велелепну капију од дрвета на југу иза једног од голова. Трибине су се пружале попут потковице чија су два крака ишла све до главне капије. На западу је била мала кућа чувара стадиона, а ту су биле и 2 свлачионице и туш-кабињеви. Лево од тога је био мини ресторан. Ограда стадиона је била камена са бодљикавом жицом, а терен је био травнат и дренажиран. Око терена је ишла лакоатлетска стаза, а поред главног, изграђен је и помоћни терен.

Радови су отпочели у пролеће 1928. Дрво за трибине, количине 2000 кубних метара је добијено од Министарства шума, а урађени су велики нивелациони радови, када се са запада на исток пребацило 30 000 кубних метара земље, да би се подигло стајање на источној трибини.

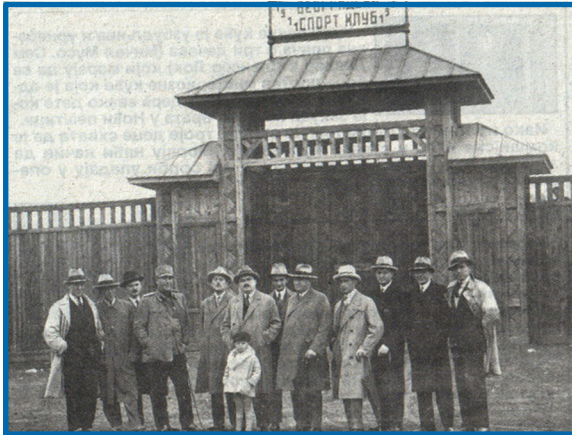
БСК је први у граду решио питање квалитетне травнате подлоге. Са ледина се пренело бусење, а око терена се уградио водовод са бројним хидрантима, те је трава заливана свакодневно, ујутру и увече. Тако је добијен први прави травнати терен у земљи.

Године 1934, трибине су проширене за 4.500 места са кровом у виду конзоле – без стубова, те је тако капацитет био преко 30 000 места. Стајање је бетонирано и БСК је тада имао највећи стадион у земљи, а вероватно и на Балкану. По угловима стадиона су постављена 4 стуба за осветљење, висока 23 метра, а прва ноћна утакмица је одиграна са Репидом 24. јула 1934. године. Такође, 1936. године, модернизована је лакоатлетска стаза, која је

тада била најквалитетнија на Балкану, а две године касније бележимо још радова на трибинама.

На утакмици између репрезентација Краљевине Југославије и Енглеске (2-0), и недељу дана касније против тадашњег светског првака Италије, које су

одигране у част 20-ог рођендана фудбалског савеза 1939. године, по новинару Политике - Бори Јовановићу, на стадиону се окупило око 35 000 гледалаца, што представља рекордну посету на нашим просторима у периоду од пре II светског рата! Пред рат је планирано још једно проширење стадиона који би после радова примао око 40 000 хиљада гледаоца, но ратна дешавања су распршила те планове...

На слици су председник БСК-а Др С.Живковић, у средини иза детета, до њега др. Андрејевић са осталим члановима управе испред новог стадиона.

Поново рат и разарање стадиона бомбама

Земљу опет захвата ратни вихор, но фудбал се и даље игра! Плави за време рата три пута освајају наслов незваничног првака државе! На крају, наш стадион на Топчидерском брду бива тешко оштећен "савезничким" бомбардовањем 1944. године, а после тог догађаја, који се одиграо на Васкрс 1944. године, до уласка партизана у Београд у октобру није било фудбалских утакмица на нашем другом стадиону.

Са утакмице на Топчидеру 1943. године

Нова власт укида БСК и одузима нам стадион

Доласком комуниста на власт, укидају се најуспешнији предратни клубови, а по узору на СССР, оснивају се нови: тим УСАОС-а (Уједињена социјалистичка анти-

фашистичка омладина Србије) - ФК Црвена Звезда - у коју су ушли људи из полиције, и ФК Партизан, који је био клуб тадашње Југословенске армије - Централни дом Југословенске армије Партизан, по узору на московски ЦДКА (касније ЦСКА). Црвеној Звезди се додељује стадион СК-а 1913 (највећи спортски ривал БСК-а, који се пре тога звао Велика Србија и СК Југославија), а ФК Партизану се даје наш стадион, који се реновира и поново отвара 9. октобра 1949, те после назива "20. октобар", добија име Стадион "ЈНА"!

У то време, под новим именом ФК Металац, ми смо буквално били бескућници и своје утакмице смо испрва играли на бившем стадиону СК Југославије, одлуком тадашњег Фискултурног одбора Београда (ФОБ) из 1945. године, те плаћали ренту сада новом домаћину. Тадашњи ФК Металац и касније поново БСК, по тадашњој штампи је био клуб који је сигурно имао најлошије инфраструктурне услове од свих тадашњих прволигашких тимова. ФК Црвена Звезда је за стотинак БСК-ових фудбалера доделила тек три мале просторије, од којих је једна била свлачионица са 14 седишта, друга купатило са једним бојлером од 150 литара, а трећа је коришћена као економат који је био толико пренатрпан да је све то било мучно и за видети. Када је на тренинг долазило по 40-50 фудбалера разних категорија, што је просечан број, на сваког играча је отпадало по неких четири литара топле воде!

По сведочењу наших тадашњих чланова, ФК Црвена Звезда је била доста нељубазан домаћин, гледали су на нас као на "нежељеног госта", па су тако, на пример, чак забранили нашем клубу да напољу суши своје дресове!

Наша управа је безуспешно покушавала да нађе нови дом за наше фудбалере, те су тако пропадале комбинације да се пребацимо на терен на Бањици и Тркалишту.

Ево каква су сећања нашег легендарног физиотерапеута Милана Ракија Аранђеловића на дане проведене на некадашњем стадиону СК Југославије:

- Тадашњи стадион БСК-а био је на старом Звездином игралишту (игралиште некадашње СК Југославије које је касније користила ЦЗ, прим. аут.). Како је то игралиште имало шљакасту подлогу, биле су врло честе повреде играча, па сам увек имао доста посла. У клубу ме је првог дана дочекао некадашњи играч БСК-а и Металца, Петар - Ђане Ђорђевић, који је био челник нашег клуба. Иначе, та свлачионица, на старом Звездином стадиону, где су се играчи БСК-а скидали, била је права „мемла“. Имала је само једну малу већерницу у којој је радила једна жена, јадница која је свакога дана прала дресове играчима. Мој сто у тој свлачионици је био иструлио и ја сам се плашио да

ексер, који је вирио из њега, не убоде или повреди играча. Онда је ту почео да се гради нови стадион, а ми смо, после стадиона ЈНА, касније прешли на наш Омладински стадион, који и данас припада ОФК Београду.

Као што је рекао Раки, педесетих година смо се преселили на локацију где је некада био наш, а тада Стадион ЈНА, и ту смо играли све до пресељења на Омладински стадион 1957. године.

Историјат Омладинског стадиона

Омладински стадион се налази на локацији београдског насеља Стара Карабурма, одмах поред Богословије, тик уз реку Дунав и Звездарску шуму и од већих стадиона најближи је центру Београда. Наш стадион, спортски објекат свих Београђана, званично је отворен 10. августа 1957. године утакмицом између Радничког и Спартака. Скоро од самог почетка постојања Омладинског стадиона, његов званични корисник је ОФК Београд, а “романтичари” су на свом стадиону први пут одиграли утакмицу 24. августа 1957. године, када је гост је била Будућност из Подгорице. Тада је ОФК Београд носио своје првобитно име БСК, а победио је резултатом 3:1 (0:1). Поред нашег клуба, у периоду након саме изградње стадиона, користили су га на доста утакмица и остали београдски прволигаши као што су Раднички, Црвена Звезда (од 1959. до 1963. године) и Партизан (за време ЕП у атлетици 1962.).

У време када је изграђен, Омладински стадион је важио за најјефтинији нови већи објекат у Југославији јер је грађен укопан у земљу. Првих година пошто је отворен за спортске борбе није био ограђен, па је доста гледалаца улазило на стадион без карата. Проблем је био и безбедност јер се доста пута дешавало да публика физички нападне играче и судије јер није било оградe. Југ и север су пар година били земљани па су људи када је падала киша били у блату. Такво стање је било првих пар година од првих утакмица на Омладинцу због недостатка новца, да би се стадион комплетирао до 1962. године, када су поплочани прилази стадиону, направљен ресторан, свлачионице и урађена ложа на западној трибини од преднапрегнотог бетона. Једино је источна трибина касније дорађена.

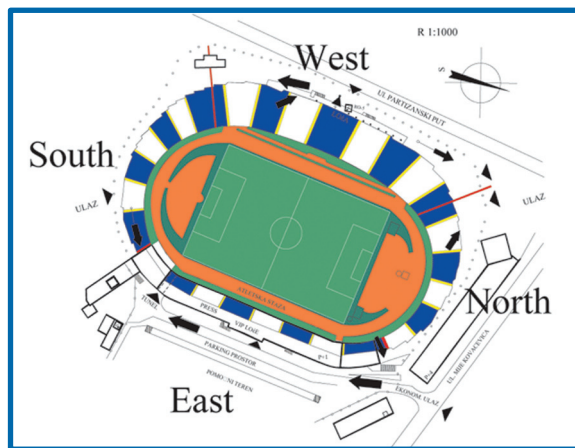
Комисија за ревизију пројеката Народног одбора среза Београд одобрила је главни пројекат Омладинског стадиона 30.8.1956. године, а вредност радова предвиђена предрачуном износила је тадашњих 152329498 динара, плус плаћене државне и градске таксе у износу од 22690 југословенских динара! Гледајући тадашњи курс динара у односу на амерички долар и упоређујући курс долара у то време и сада, долазимо до податка да је планирана цена

изградње Омладинског стадиона била 1854416 долара! У данашњим еврима, то износи 1376718 или 147067735 српских динара!

Читајући новине из тог периода, нашли смо податке да је за Омладински стадион ипак утрошено око две стотине милиона тадашњих динара!

Инвеститор је Савез спортова Београда, пројекат је урадио пројектни биро “Спортпројект”, а главни пројектант је инжењер Карло Кацл, уз помоћнике Косту Поповића и инжењера архитектуре Александра Радовановића. Управник радова био је Сава Петковић.

Како смо добили наш данашњи фудбалски дом

Ситуациони план Омладинског стадиона

Првобитни власник парцеле на коме је данас наш Омладинац, припадао је предратном, нижеразредном клубу - ТСК Шумадији. Пошто наш клуб није имао свој стадион, односно пошто су му нови властодршци 1945. године одузели стадион и дали га ФК Партизану, који су уз ФК Црвену Звезду те године основали, а укинули великане, Београдски Спорт Клуб, чију смо традицију као клуб наследили, те СК 1913, јасно је било да се проблем стадиона мора што пре решавати.

Донета је одлука да се уђе у фузију са ТСК Шумадијом, коју су управо били преузели “јаки” чланови тадашње тајне полиције СФРЈ и који су били најурени из ФК Партизана од стране војног крила, а који су имали интерес да што пре изађу на велику сцену и што пре имају клуб у најелитнијем домаћем такмичењу. Тако је дошло до фузионисања и промене имена нашег БСК-а у ОФК Београд. Комунисти су хтели што пре да раскрсте са нашим изворним именом, “јер је превише имао призив реакције”, а наш тим је наследио и традицију бивше ТСК Шумадије и плац где се налазио њен терен.

Изградња стадиона, који је првобитно носио назив - Омладински стадион Југославије, да би касније преименован у Омладински стадион, отпочела је на пролеће 1957, а као што смо раније написали, већ 10. августа је одиграна и прва утакмица. Тада је била саграђена западна трибина, која је у том тренутку примала око 8 000 гледалаца.

ОФК Београд је са властима потписао уговор на 50 година коришћења стадиона, иако је то било власништво ТСК Шумадије, а после фузије и ОФК Београда, но у комунизму се за приватну својину "није знало". Тај уговор је истекао пре пар година, те се од тада дозвола за коришћење нашем клубу издаје сваке наредне године од стране Града Београда.

Радна организација "Омладински стадион" постала је део породице Романтичара 1976. године, а до сада су управници стадиона били између осталих и Николић, Драгослав Сиротановић, Сава Антић, Божидар Миленковић, док сада ту функцију обавља Владимир Лечић.

Подаци о стадиону

Омладински стадион је данас арена за више грана спортова, или како се то у страним земљама званично каже - multi use објекат. Такође, у досадашњој историји, на нашем стадиону, су одржани бројни музички концерти и сличне манифестације, а околне школе на њему често организују своја такмичења.

Подужна осовина стадиона заклапа угао од 66 степени са севером страном света. Димензије травнате подлоге су 105 x 70 метара, а поред фудбалера, стадион свакодневно користе атлетска, цудо, бицикличка, тениска, а понекад рукометна и кошаркашка секција Омладинског спортског друштва Београд. Овај спортски центар, укупне је величине око 81 500 метара квадратних!

Када је отворен, стадион је имао капацитет за око 28000 гледалаца, а по главном пројекту планирано је да буде места за тачно 23820 гледалаца, но бележе се случајеви да је на стадиону било и преко 30000 гледалаца, који су на појединим мечевима чак пробили заштитну ограду и утакмице мирно пратили уз терен, са атлетске стазе, а гужва испред стадиона се протезала чак негде до Вуковог споменика!

Наш главни сурпар

Петар Борота прави параду, пред препуним трибинама нашег стадиона током седамдесетих година

Тренутни капацитет је, после постављања пластичних седишта, око 19500 гледалаца, са 11381 постављених столица. Кровом је покривена најмања, источна трибина и мањи део запада, и то нашем стадиону даје 20 одсто покривености трибина. Занимљиво је то да наша западна трибина има 33 редова, са плус ложом изнад ње, а то је после западне трибине стадиона ФК Црвене Звезде највећа трибина у Србији! Тих 33 редова са западне трибине се правилном кривом спушта до истока, који има свега 10 редова, што даје прелеп поглед на Дунав и војвођанску равницу.

Капацитет по трибинама је следећи (2011. година):

- западна трибина: 9487 (7286 столица, са још у ложи 264, плус пет редова при дну трибине без столица)
 - источна трибина: 2422 (1847 столица, плус у ВИП ложи 92 места и новинарска од 33)
 - јужна трибина: 3903 (1203 столица)
 - северна трибина: 3356 (656 столица)
- Укупно: 19 168 (11 381 столица)**

У склопу Омладинског стадиона налазе се помоћни терен, који је покривен вештачком травом и димензија је 100 X 66 метара са 346 пластичних столица, као и мањи терен, такође са вештачком травом, који се налази одмах поред већег. Своје просторије имају и атлетичари, који имају своју теретану, затим бициклисти, те цудисти, чија се мања хала налази иза јужне трибине. На стадиону је још једна теретана и мања сала, но оне се у већини случајева користе у комерцијалне сврхе, али неретко их употребљавају и спортисти из наших секција ОСД-а. Иза јужне трибине налазе се три тениска терена, који прелазе у затворену форму током зимског периода и они се налазе на месту на коме је до 1993. године био отворени рукометни стадион за наше рукометашице, капацитета за око 3 000 гледалаца.

Мора се рећи да је наш стадион је заиста максимално искоришћен, а ако томе додамо да поред сениорске фудбалске секције свакодневно тренира и седам омладинских селекција, дакле приближно 200 играча, долазимо до закључка да су два фудбалска терена на Омладинском стадиону - пребукирана.

Историјат радова на стадиону

Још од изградње стадиона, није дошло до озбиљније реконструкције, а зуб времена итекако узима свој данак. Покушаћемо да обухватимо радове који су изведени, у протеклих преко 50 година историје нашег стадиона.

- 80-их година, покривена је, најмања, источна трибина, иза и испод ње, направљене су клупске просторије, а уз западну трибину постављено је око 100 метара тартан стазе, ширине од око два метра.

- Почетком 90-их скинут је стаклени зид на ложи на западној трибини и замењен је бетонским. Такође, трибине су тих године биле тотално руиниране, а на делу запада су изведени мањи радови, те су се обложне плоче мало рестаурирале. Југ и север су те деценије, због безбедносних разлога, у већем делу биле затворене за публику! Изградњом зграде иза севера, оштећен је и изгубљен део трибина до источне трибине, те се тако изгубио и правилан лук и место за неких 300-400 гледаоца на том сектору најближем Богословији!

Освежене трибине крајем 90-их

- Крајем деведесетих су сви редови на трибинама "освежени" интервенцијама на најдевастиранијим својим деловима, урађена је нова ограда испод трибина, а стадион је офарбан у своје боје, те су све четири трибине поново биле у функцији. Но, то су ипак биле интервенције за само неколико наредних година привидно доброг стања, а то се убрзо и показало као истина, те је свима јасно да до озбиљније реконструкције што пре мора доћи! Поред ових радова, направљена је и зграда иза јужне трибине, које, између осталих, користе и наши играчи. Уз то, изграђени су тениски терени, хала за цудисте, и теретана са мањом салом на некадашњем платоу испред југа и истока.

- Двехиљадите године су донеле новији изглед Омладинском стадиону. Постављено је укупно преко 10 500

пластичних столица, од којих цена за једну износи преко 30 евра, па сами срачунајте колико је то кошта-ло. Постављена је вештачка трава на помоћни терен, на њему је направљена и расвета, а на јужној трибини постављен је мањи електронски семафор (7м x 2,5м)! Изграђена је ВИП лежа на источној трибини са своја 92 места, а иза ње је направљен пригодан простор за госте. Такође, направљена је и новинарска лежа, а иза ње и пресс сала. Асфалтиран је потес иза источне и плато испред северне и западне трибине, направљен бунар за систем сопственог наводњавања терена, реконструисане су свлачионице и клупске просторије, те поправљено грејање. Дакле, имајући у виду да наш клуб није власник објекта, у стадион је уложено доста средстава за само одржавање у животу Омладинског стадиона!

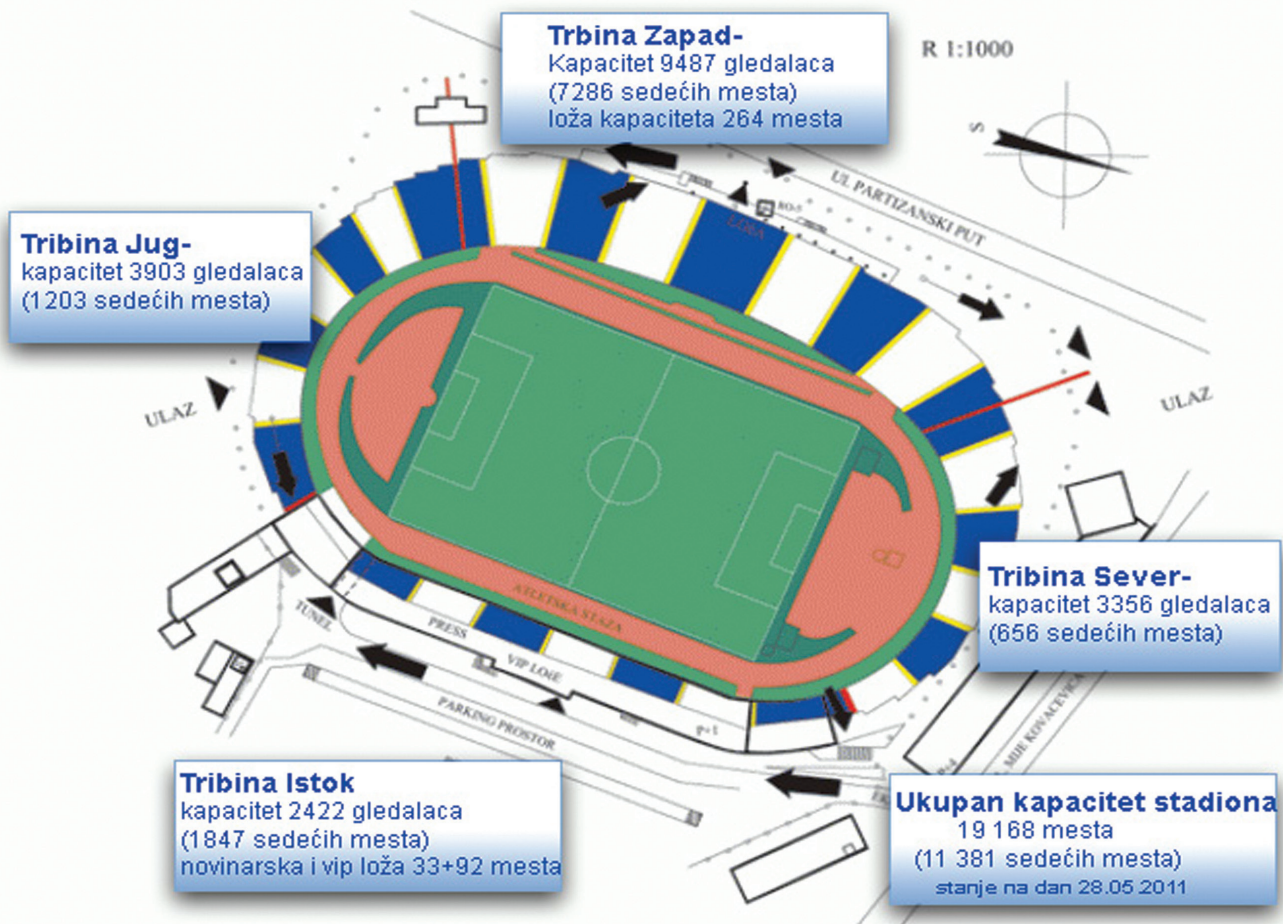
Прскалице у травнатом тепиху, са новом ложом у позадини

Најскорији радови (2010), који су плод донације општине Палилула, донели су нови зид иза западне трибине, који је заменио стари и који је био налик неком огради објекта за осуђенике, но и овај зид је на неким местима висок мање од 180 цм - пренизак је. Замењене су санитарije у WC-има, уграђен резервоар за воду за наводњавање терена, постављен нови бусен на, мањим, најкритичнијим деловима травнатог тепиха, постављена је нова капија на западној трибини, промењен кров на кућицама за продају карата, а урађени су и молерско-фарбарски радови.

Сви навијачи и поштоваоци нашег клуба и фудбала са зебњом чекају конкретну обнову објекта, који је у власништву Града Београда, јер је за њу дошло време одавно, пре свега због дејства клизишта. Сви ми желимо да један од спортских симбола Београда поново засија пуним својим сјајем, а прави повод за то је свакако улазак нашег клуба у други век свог постојања!

Навијачи су покренули и блог www.omladinski.info, који има за циљ да се Омладински стадион спасе и да Београђани поново добију објекат какав наш град и заслужује!

Да ли ће се наше маштарење некад и остварити ?!

ЈЕСТЕ ЛИ ЗНАЛИ ДА...

запамћивости из наше историје

... је наш први стадион на данашњој локацији парка Ташмајдан за време првог светског рата претворен у њиву са кукурузом од стране Аустроугарске власти због глади која је владала. По завршетку рата објекат је вратио првобитну намену и БСК је ту играо све до пресељења уа Топчидер на место где је сада стадион Партизана.

Испред улаза на "Тркалиште"

... су од прихода са прве наше одране утакмице са Шумадијом (8:1) који је уносио тадашњих 146 динара, те прилозима чланова и људи из Прашке кредитне банке, наручени наши први дресови у Прагу. Донети су до Земунa (тада Аустроугарска) и председник Андра Јовић са још четири играча су прешли лађом у Земун. По преузимању опреме, навукли су по 3-4 дреса на себе, те ублаћивали нове фудбалске ципеле да не би платили, за нас тада прескупу царину и тако их донели у Београд, на опште одушевљење и радост њих самих као и клупских другара који су их дочекали на другој страни реке.

... је Омладински тим БСК-а, у периоду од свог оснивања до почетка првог светског рата, није изгубио нити један меч против одговарајућих селекција! Тада су наши омладинци имали противнике у клубовима које су сачињавали школарци, попут Славије, Душана силног, Душановца, Невесиња, Косова...

... Чика Дача у својој књизи "Чика Дачине успомене" покушава да нас убеди да је основао „Велику Србију“ (касније „Југославија“, па С.К.1913) из сентиментално-патриотских разлога, а по свему судећи је томе нешто друго играло значајну улогу. Чика Дача је напустио БСК због тога што га нису више радо гледали, јер је приликом утакмице БСК-а и „Шумадије“ послао писмо играчима

„Шумадије“ у ком им је дао корисне савете, како да се постављају за време игре, на кога играча највише да пазе, на шта највише да обрате пажњу... Чика Дача је, наиме, основао „Шумадију“ и дуго година играо у њеном тиму и после катастрофалног пораза који су наши момци нанели Шумадији од 8-1, противнички играчи су чак хтели да угасе клуб колико им је пораз тешко пао. Чика Дача је покушао да на све начине да смири своје некадашње клупске другове, па им је тако обећао да ће врло брзо заказати нову утакмицу и да ће им послати корисне савете, како би боље прошли у новом мечу. Оперативци БСК-а су сазнали за писмо које је чика Дача послао и затражили су од свог потпредседника да поднесе оставку, што је он убрзо и учинио, али како је касније писао, никад није могао да разуме „зашто су му замерили на његовом поступку када је послао то писмо“!?

... је на нашем првом игралишту, на самом почетку Првог светског рата, одиграна последња утакмица БСК-а пред распуштање клуба и мечева није било све до 1919. године. Противник је био комбиновани тим војника Енглеза и Француза, који су имали своје артиљеријске батерије стациониране на Звездари за одбрану Београда од аустроугарских оклопних бродова - Монитора. На тој утакмици, у тренутку када је БСК после пола сата игре водио са 1-0, почело је бомбардовање са Монитора и једна граната је пала на само игралиште. Одмах након тога разбежали су се и играчи и публика и у тој паници на терену је остала само лопта. Почео је рат...

... је ОФК Београд под именом БСК освојио пет наслова државног првака, а само је, нападач, Ђокица Вујадиновић – Носоња, учествовао у свих пет похода на титулу! Такође, Вујадиновић је добио надимак „Летећи фудбалер“ јер је био “рекордер” у летењу авионом. Наиме, као чиновник Народне банке летео непосредно пред утакмицу на гостовању и враћао се одмах после ње у Београд, јер није могао добијати одобрења за често одсуствовање са посла. Он је сав свој годишњи одмор користио да би играо клупске и репрезентативне утакмице, па се тако дешавало да када није имао слободних дана, да је на пример пропуштао поједине репрезентативне мечеве. Његов салдо од укупно 44 одиграна сусрета у државном дресу би сигурно био доста већи, јер је тада био незамењив члан националног тима.

... је 1929. првак био Хајдук, с тим што је БСК, Београдски спорт клуб, изгубио титулу административним путем. Наиме, "утврђено" је да је у БСК био неправилно регистрован играч који је дошао у току сезоне из сарајевске Славије - Душан Марковић, па је БСК-у наређено да поново игра утакмице са Југославијом и Хајдуком у Сплиту, које је раније добио са 5:1 и 3:1, а поништене су и квалификационе утакмице за лигу против скопске Победе (17:2 ; 0-1). Управа је након тога одбила да игра против градског ривала Југославије, што је довело до губитка службеним резултатом 0:3, док је у Сплит БСК морао да иде под претњом оштрих санкција. Иако скупљени на брзину, играчи БСК-а поново су победили Хајдук (2:1) и доказали да су те године били најбољи, али титула је због минимално бољег количника припала Сплићанима...

Београдски клубови покушали су да на Скупштини 24. марта 1929. у Загребу испослују пресељење Савеза у Београд, али "терен није био довољно припремљен", дошло је до озбиљног инцидента, интервенисала је и полиција, после чега је Скупштина прекинута. БСК је упутио жалбу због изгубљеног првенства за ту годину за зеленим столом, али услед прекида Скупштине, она није ни била разматрана.

... је радио Београд пуштен у етар 24. марта 1929, а први пренос фудбалске утакмице одржан је 7. априла са меча између БСК-а и Југославије, који смо решили у нашу корист резултатом 7-1!

... је на утакмици репрезентације против Немачке 14. априла 1940. у Бечу на терен истрчало чак девет играча БСК-а...

... су прва три југословенска фудбалера која су прославила "златни јубилеј" са 50 утакмица у националном тиму били Благоје Моша Марјановић, Милорад Микица Арсенијевић и Александар Тирке Тирнанић. Такође, једина три човека који су били учесници светског првенства и као играчи и као селектори су Милорад Арсенијевић, Александар Тирнанић и Илија Петковић.

... је фудбалска репрезентација Краљевине СХС све своје утакмице играла само у Београду и Загребу и то на следећим стадионима или игралиштима како пише у старим алманасима:

Београд: Стадион БСК-а, Стадион Југославије
Загреб: Стадион Конкордије, Стадион ХАШК-а, Стадион Грађанског

У Београду, највише утакмица (најчешћи домаћин) репрезентација је играла на највећем предратном спортском објекту у држави - игралишту (стадиону)

БСК-а, а у Загребу је најчешће била домаћин на игралишту (стадиону) ХАШК-а. пс. Забележена је и једна (ревијална?) утакмица Б репрезентације (или тако некако) која је одиграна у Скопљу.

... је за разлику од данашњих фудбалера, репрезентација Краљевине Југославије која је 1930. освојила бронзану медаљу "није вредела ни цент". Једноставно – Јакшић, Ивковић, Михајловић, Арсенијевић, Стефановић, Токић, Тирнанић, Марјановић, Бек, Вујадиновић и Секулић нису играли за новац. Моша Марјановић и Александар Тирнанић први су српски играчи који су после светског првенства у Уругвају од свог клуба БСК-а почели да примају плату. У књизи Милета Коса „Асови века“, Марјановић каже да је његова прва плата износила 1.800 динара, док је Тирке (Тирнанић) имао три стотине мање. Горан Николић, сарадник Привредне коморе Србије, каже да је децембра 1930. по званичној курсној листи долар вредео 56,39 динара, што значи да је Мошина плата износила око 32 долара.

Репрезентативци из Уругваја 1930.

Остали играчи нису примали ни премије за успехе, а камоли редовне плате. Тек 1935. БСК је увео плате за играче који нису радили и премије од 500 до 1.000 динара за победе над месним ривалом „Југославијом“ и загребачким „Грађанским“. По доласку из Осијека плате добијају и Густав Лехнер и Фрања Глазер, а када су пред рат дошли Петар Манола из Сарајева и Срђан Мркушић из Сплита, БСК је већ био скоро у потпуности професионална екипа.

... се Чукур чесма налази у Добрачиној улици у Београду. На чесми је постављена бронзана статуа дечака који лежи у спомен инцидента који се на том месту одиграо 1862. године.

Подигнута је 1931. године из средстава задужбине трговца Томе Ванђела, а аутор је био српски академик и скулптор Симеон Роксандић.

Занимљиво је да је модел за спомен чесму био Властимир Петковић Кепа, некад телефониста Радио Београда, а пре тога познати фудбалер нашег БСК-а (сада ОФК Београд) и репрезентативац Југославије.

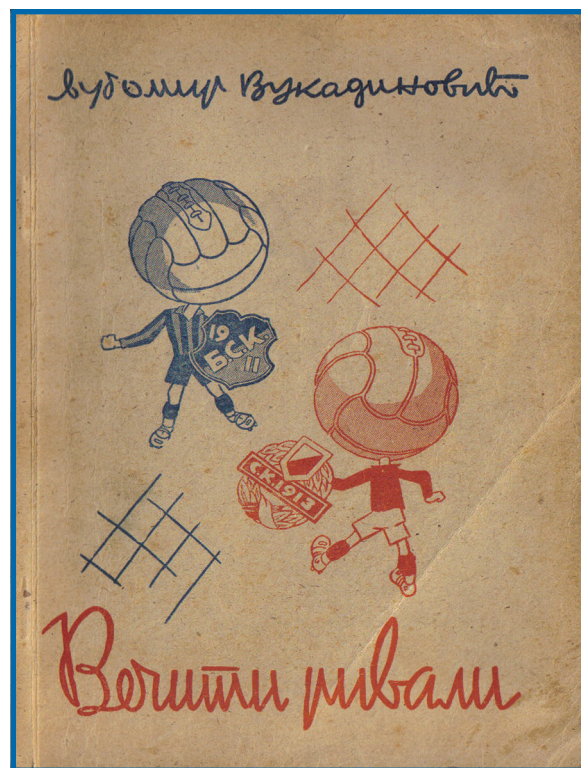
В. Петковић "Кепа"

... се управа БСК-а на пригодан начин одужила свом најбољем играчу Благоју Моши Марјановићу, када му је петнаестогодишњицу клупске верности - 4 септембра 1938. године поклонила слављеничку утакмицу и сав приход од продаје карата. У Београд је дошао Ујпешт, а тога дана су Београђани знали да се одуже играчу који их је небројано пута одушевљавао својим потезима, па је на трибинама било десет хиљада гледалаца. Пре утакмице говоре су одржали председник ЈНС-а Михајло Андрејевић, председник БСК-а Миодраг Филиповић, председник БЛП-а Јован Спасојевић, па у име глумаца народног позоришта - Раша Плаовић, те његова колегиница Жанка Стокић, као и представник Ујпешта - Лаптфердер. На крају се присутнима захвалио слављеник Моша Марјановић.

... је 5. септембра 1937. БСК учествовао на отварању стадиона у Бања Луци, на чијим је темељима саграђен данашњи Градски стадион.

... је најстарији "Вечити дерби" нашег фудбала, између БСК-а и СК 1913 (раније Велике Србије, те СК Југославије), који је први пут био на програму 8. Септембра 1913. године (2-0 за БСК), до септембра 1944. године, одигран укупно 143 пута. БСК је био бољи у 75 наврата, СК 1913 је победио 42 пута, а нерешено је

било на 26 утакмица. Највише дербија из нашег табора укњижио је Благоје Моша Марјановић који је одиграо укупно 77 утакмица, а такође је и најбољи стрелац са укупно 45 погодака! За време окупације, у периоду између 1941 и 1944. године, одиграно је 20 утакмица уз следећи скор: 20 - 12 - 6 - 2 50:25 у корист БСК-а.

... су у заробљеништву у немачким логорима широм Европе, други светски рат провели чланови нашег клуба - Благоје Моша Марјановић, Ђорђе Вујадиновић, Светислав Ваљаревић, Миленко Ралић, Милан Томашевић, Властимир Кепа Петковић, Борислав Икиш Васиљевић, инг. Петар Станковић, Богдан Лекић, Велиша Белевић, Драгоје Азањак, Световид Кнежевић, Никола Петровић, Стеван Кнежевић и Др. Јаковљевић...

Благоје Моша Марјановић (чучи треће по реду) у тиму заробљеника у логору Фурстенхеим

Доста њих је и у заробљеништву играло утакмице у тимовима ратних заробљеника. Такође, БСК је током окупације својим члановима слао пакете са најнужнијим стварима, у мери у којој је то тада било могуће.

... је значај фудбала, који је имао у периоду између два велика рата, био огроман, а о томе говори и податак да су у име Њ. В. Краља, указом Краљевских Намесника - маја 1939. године, одликовани заслужни спортски радници. Из БСК-а ордење су заслужили Божа Тодоровић – Орден Југословенске круне V реда, па др. Михаило Андрејевић и др. Светислав Живковић – Орден Светог Саве III реда, инг. Бошко Симоновић – Орден Светог Саве IV реда и Светозар Поповић, Никола Симић, Ђорђе Вујадиновић, Александар Тирнанић, Густав Лехнер, Војин Божовић – Орден Светог Саве V реда. Такође, велику популарност и љубав према фудбалу можемо видети и на примеру људи који су као управа водили клубове. Ти људи су били најугледније личности тога времена. На челу клубова тада су били лекари, инжењери, амбасадори, бивши или будући министри, општинари, директори банака, банови, подбанови, председници судова, академски сликари, индустријалци и други...

Оно што у целој тој причи даје печат је то да су сви они тај посао радили потпуно волонтерски, чак улажући у клубове своја не мала новчана средства, залагали свој углед и време!

... су скоро одмах по избијању II св. рата, у Загреб отишли наши понајбољи играчи – Густав Лехнер и Ернест Дубац, док је Фрањо Глазер отишао неколико година раније, а који су тридесетих година дошли из осигејке Слатине. Творевина НДХ је основала своју фудбалску репрезентацију, а иако фашистичка, лицемерно, уопште јој није сметало јеврејско порекло Лехнера и Глазера, те су они бранили боје НДХ на њеним међународним мечевима. Дубац је одиграо 14, Лехнер 12, а Глазер 11 мечева за ту селекцију.

Наш главни брљар

У усташкој селекцији: Лехнер стоји први слева, а Дубац до голмана Глазера десно

... је тадашња нова комунистичка власт, убрзо по свом доласку, декретом запленила имовину клубова које је укинула, а између осталог и самим тим гомилу пехара, плакета и разних признања, које је БСК имао у својим витринама мерену у стотинама килограма. Велика већина тих признања које смо освајали и добијали током наше историје, била је направљена од сребра или неког сличног вредног материјала и имала велику уметничку вредност. Помиње се податак да је на пример тада претопљено неколико стотина килограма сребра од БСК-ових трофеја. Такође, део нашег клупског поноса био је уништен у бомбардовањима током II светског рата.

... је наш халф, из периода 1925-1935, Љубиша Ђорђевић као инжењер шумарства, радио је у Београду и учествовао у изградњи склоништа за грађане да би се током другог светског рата заштитили од бомбардовања. Ово је, како су неки савременици тврдили, оцењено као “сарадња с окупатором”, тако да је стрељан у јесен 1944. после ослобођења Београда.

... је на тренинг утакмици, априла 1937. године, БСК савладао државни тим Краљевине Југославије са 2-1, а на том мечу за репрезентацију су играли и чланови БСК-а Божовић, Лехнер и Стевовић. БСК је наступио у следећем саставу: Ђ. Поповић, Радовановић, Петковић, Л. Поповић, Шурдоња, Кнежевић, Глишовић, Вујадиновић, Марјановић, Поповић, Подхрадски. Стрелци за нас су били Вујадиновић и Марјановић.

Занимљиво је то да је и тим БСК-а 1951. године исто као и пре рата, на тренинг утакмици, савладао државни тим ФНР Југославије са 3-1! Наш тим на тој утакмици био је следећи: Цветковић, Беговац, Филиповић, Станковић, Цокић, Тасић, Рацић, Панић, Калоперовић, Антић и Давидовић.

... је наш клуб је и у периоду од пре II светског рата, а и након њега, био познат као екипа која је највише путовала по “белом свету” играјући пријатељске мечеве на турнејама које су кадкад трајале и месецима. Позната је турнеја БСК-а 1934. године у Египту када су наши играчи под именом репрезентације Југославије (после чега је настала афера због питања да ли је БСК имао права да игра у дресовима и под именом државног тима) одиграли низ утакмица против репрезентације Египта, Каира, Александрије...

Поред путовања у Египат, познате су турнеје по Румунији, Грчкој, Британији, Француској, Швајцарској, Холандији, Чешкој, Пољској, Северној Африци или она након СП у Уругвају када смо одиграли утакмице у Аргентини и Бразилу (и тада избила афера поводом расподеле зарађеног новца), а са тада јаким државном репрезентацијом Мађарске смо играли 2-2, а истим резултатом завршена је и утакмица против најбоље селекције Швајцарске!

На тим турама по иностранству, где смо по правилу побеђивали, БСК је зарађивао доста новца од којих је касније као клуб и функционисао.

Након рата Романтичари су обишли скоро све континенте, а неретко су били део експедиције када су наша предузећа у иностранству, на пример, правила неку хидроцентралу или неку фабрику, како би се две државе спријатељиле и направиле што приснији однос. Играли смо и против државних тимова или репрезентација градова, регија...

Аутобус и возач БСК-а из 50-их година, којим се путовало на краће релације

Тако смо, између осталих, победили и репрезентацију Бугарске са 2-1, Замбије 3-0; 0-1, Марока 8-0, селекцију Јужног Марока 5-0, Суринама 4-2, Гибралтара 4-1, Гвинеје 4-2, Дамаска 3-2, Бејрута 6-1, Солуна 4-1, Источног Берлина, одиграли низ утакмица у Данској 50-их година против разних градских и регионалних репрезентација, играли у Немачкој, Аустрији, Енглеској, Ирској, Белгији, Пољској, Шпанији, Турској, Грчкој, Албанији, Алжиру, Египту, Судану, Израелу, Кувајту, били у Костарики, ишли у Перу и Бразил, те у Хонг Конг, а са А тимом Румуније смо у Букурешту одиграли нерешено 1-1...

Детаљ са београдског аеродрома са почетка 70-их пред одлазак на једно од путовања

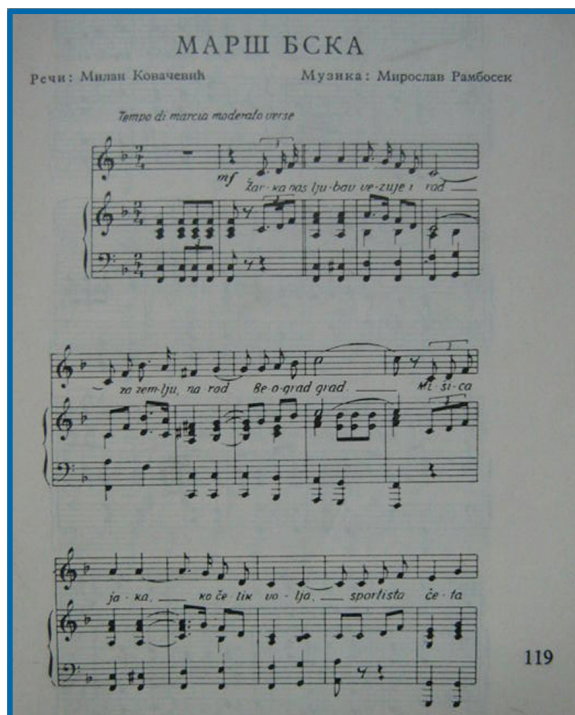
... је традиционална светковина “Плаво вече” настала сасвим случајно. Због тешког финансијског стања у сезони 1957/58, када Плави нису имали ни да плате пут на гостовање у Загреб, оперативци БСК-а Тодор Буља, Срета Беговац и фудбалер Петар Ђорђевић гласно су се жалили пред својим пријатељима, карикатуристима “Јежа” Феријем Павловићем и Миодрагом Добрићем. Тада је синула идеја о организацији пригодне приредбе. За само неколико дана је организована приредба у великој сали Коларчеве задужбине и уз учешће познатих глумаца и естрадних уметника сакупљен је новац за пут. Након тога је остала традиција која се одржавала деценијама касније...

Огромни трофеј шпанског Града Гранаде

... је ОФК Београд 1973. године у Шпанији освојио Трофеј Града Гранаде, у конкуренцији домаћина Гранада ФК, Малага ФК и КА Пењарол (Уругвај). Наши играчи су победили домаћина са 3-2 и Пењарол и тако освојили трофеј тежак читавих 92 килограма. Због тешкоћа да се Пехар унесе у ави-

он, он је морао да буде растављен на неколико делова, да би се потом склопио у Београду, а трофеј и дан данас краси наше клупске просторије!

... је Химну послератног БСК-а – “Марш БСК-а” компоновао Мирослав Рамбосек, а речи написао Милан Ковачевић. Жарко Данчуо је 1979. године снимио Химну ОФК Београда – “Београде, са Карабурме име ти одјекује”.

... Стеауа, први источноевропски тим који је успео да освоји тадашњи Куп Европских Шампиона, је свој стадион Генчеа отворила 1974. године баш против ОФК Београда, а и резултат је био пријатељски, 2-2.

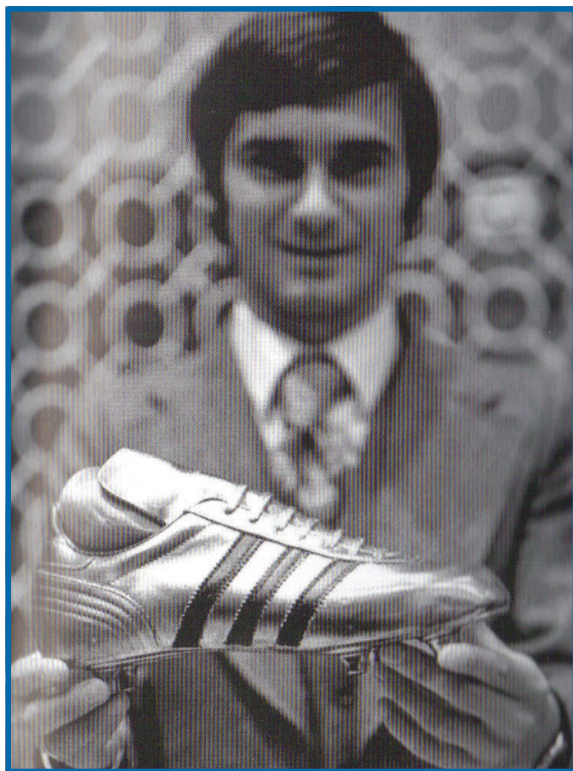

Детаљ са утакмице на отварању стадиона “Генчеа”

... ОФК Београд до сада има 14 пута најбољег стрелца прве лиге, а то су:

Наши главни бубар

1927 Кузман Сотировић - БСК Београд	6 голова
1929 Ђорђе Вујадиновић – БСК	10
1930 Благоје Марјановић – БСК	10
1930/31 Ђорђе Вујадиновић – БСК	12
1935/36 Благоје Марјановић - БСК	5
1936/37 Благоје Марјановић - БСК	21
1939/40 Светислав Глишовић - БСК	10
1952 Станоје Јоцић - БСК Београд	13
1954/55 Предраг Марковић - БСК Београд	20
1967/68 Слободан Сантрач - ОФК Београд	22
1969/70 Слободан Сантрач - ОФК Београд	20
1971/72 Слободан Сантрач - ОФК Београд	33
– бронзана копачка Европе те године	
1972/73 Слободан Сантрач - ОФК Београд	25
2000/01 Петар Дивић - ОФК Београд	27

Сантрач са Бронзаном копачком Европе

...је БСК средином педесетих година, у сарадњи са државном лутријом Југославије, имао своју награду и људи су могли куповати срећке да би учествовали у новчаној лутрији нашег клуба.

... је наш голман током педесетих Петар Раденковић из ОФК Београда прешао је у Ворматиу из које је врло брзо отишао у Минхен 1860. У дресу „лавова“ је од 1962. до 1970. освојио две титуле и један Куп и постао заштитно лице Бавараца. Такође је предводио Минхен до финала Купа купова Европе (1965).

Колико је био популаран тих година, говори и податак да је снимио плочу која у продата у 400.000 примерака, а касније је доштампавана до баснословног тиража од два милиона! Једно време у Немачкој био је продаванији аутор од „Битлса” и „Ролингстонса” - заједно!

Ради, како Немци још зову нашег Петра Раденковића, је рођен у Београду 1934. године у породици тадашњег чувеног шлагер певача Радослава Раденковића.

... је ОФК Београд одувек уживао велике симпатије познатих људи, који су постајали чланови клуба са различитим задужењима. Интересантан је списак тих особа, врхунских уметника, попут Миливоја Живановића, Милана Ајваза, Миодрага Петровића-Чкаље, Владе Булатовића-Виба, Душана Михајловића-Михиза, Добрице Ћосића, Владимира Дедијера, Војислава-Вокија Костића, Радивоја-Лоле Ђукића, Миће Поповића, Воје Нановића, Драгутина Добричанина, Душана Јакшића, Љубише Самарџића, Микија Јевремовића, Слободана Шаренца, Александра Петровића – Аце Селтика...

Љубиша Самарџић, наш дугогодишњи клубски оперативац, у разговору са Михајловићем и Мартиновићем

... је наш Милан Раки Аранђеловић можда једини физиотерапеут на целом свету који са пуним правом носи епитет клубске легенде!

Раки је у клуб дошао 1955. године и задржао се неколико наредних деценија. Љубимац Офкове публике и признатих фудбалских радника је био на клупи, те интервенисао када је год то захтевало, на више од 2.200 клупских и 350 репрезентативних утакмица.. Учествовао на четири европска и четири светска првенства са нашим националним тимом, а на светском првенству у Немачкој 2006. био је, са својих 77 година, његов најстарији учесник!

... је на редовној скупштини клуба почетком деведесетих, одржаној у хотелу Метропол, којом је председавао Срдан Андрејевић, једна од главних тачака дневног реда била питање враћања имена БСК. После доста расправе, ипак је превагнуло мишљење да остане име ОФК Београд, а за то су најзаслужнији играчи који су наше боје бранили шездесетих и седамдесетих година. Пошто је било доста и оних који су гласали за повратак изворном имену, одлучено је да се оснује комисија која је требала да подробније испита питање покретања промене имена, но због свеопштег стања у земљи није се ништа значајније урадило по том питању...

... је Митар Мркела дебитовао је за ОФК Београд са само 16 година и 16 дана и тако постао најмлађи фудбалер икада у Југословенској првој лиги. Мркела је такође и најмлађи дебитант у сениорској репрезентацији Југославије јер је као наш члан дебитовао са само 17 година и 130 дана, 17. новембра 1982. на квалификационој утакмици за Европско првенство 1984. против Бугарске у Софији. Тадашњи селектор Тодор Веселиновић га је убацио у игру у седамнаестом минуту уместо повређеног Звонка Живковића. Мркелин рекорд најмлађег играча у домаћем шампионату је 2005. године поправио још један Офковац - Слободан Рајковић!

... је Интернационална асоцијација за фудбалску историју и статистику – ИФФХС, недавно сврстала ОФК Београд на 83. место свих клубова који су учествовали у европским фудбалским куповима још од двадесетих година прошлог века, те смо тако у тој категорији други најуспешнији српски клуб свих времена!

Бсковци на Топчидеру тридесетих година

БЕГРАДСКИ СПОРТ КЛУБ
ПРВАК ЈУГОСЛАВИЈЕ
1934 фото Венус

Славија (СА) - БСК 1940. године

Мајсторовић у акцији

Од самог свог оснивања, БСК је стекао највише симпатије у граду, јер се народ окренуо „дисидентима“ из Српског мача, а екипи су се придружили и поједини играчи Сокола (Милета Недић и чика Дача Стојановић), па службеници Прашке банке, те маса школараца који су играли за екипе попут Славије, Невесиња, Косова (...), ђаци Богословије, као и ученици гимназије – „реалке“. Убрзо је направљено игралиште на некадашњем Тркалишту па је народ почео да гледа нови клуб и да открива нове фудбалске мајсторе.

Утакмице до Првог светског рата биле су доста ретке, одиграване су тек за празнике, али је фудбал био итекако популаран. Наши најбољи играчи са почетка нашег фудбалског битисања били су Милета Недић, Андра Којић, Душан Милошевић, Божа Тодоровић Буца, Станковић... На жалост наша прва генерација фудбалера није имала превише простора за доказивање јер је после само три године од формирања екипе отпочео Први велики рат који је потрајао наредне четири године, а и пре тога, Србија је проживела два Балканска рата.

Клуб није функционисао све до пролећа 1919. године, када се после опоравка игралишта, великим залагањем бивших играча, махом некадашњих омладинаца као што су Михајло Андрејевић – Андрејка, Бора Васиљевић – Икиш, Николица Симић – Поп, Кичи, па неких старијих играча као што су Божа Тодоровић, Андрица Којић, Бошко Симоновић, па функционера као што су Андра Јовић и Јездимир Ђокић - клуб је опет враћен на фудбалску мапу. До 1923. године није било званичног шампионата нове државе, већ су се првенства играла само на територијама подсавеза, а играле су се и пријатељске утакмице. Тих година истицали су се Бора Васиљевић Икиш, Николица Симић Поп, Брана Поробић, Андрица Којић, Кика Поповић...

У периоду између 1923-1927 године, нисмо имали резултатских успеха, али су у то време у клуб дошли младићи који ће у каснијем периоду исписати најлепше странице наше предратне историје. Имена Благоја и Николе Марјановића, Александра Тирнанића, Милорада Арсенијевића, Саве Маринковића, Милорада Митровића и других дуго година касније пуниће стубце својим фудбалским чаролијама. На жалост, дубљи траг у БСК-у нису оставили Ивица Бек и Кузман Сотировић, изданици

наше омладинске школе јер су отишли у Француску, а репрезентативци из Монтевидеа Драгослав Михајловић и Драгутин Најдановић су због повреда прерано завршили каријере, али и они су убрзо добили квалитетне замене у Вујадиновићу, Вирићу, Глишовићу... Из тог периода издвајају се две велике трагедије које су задесиле наше играче када је на утакмици против Аустрије после једног дуела кобну повреду задобио голман Тушко од које је касније преминуо, а млади Крчевинац, тек што је уписао студије је преминуо после утакмице у Сарајеву. И Тушко и Крчевинац су били велики миљеници фудбалског Београда, па је тужна поворка испунила улице на путу до гробља.

Тридесете године су избациле наш клуб на водећу позицију у Краљевини Југославији, а велике успехе смо направили и тадашњој Лиги шампиона – Митропа купу. Освојено је пет наслова државног првака, те куп Краљевине, а два пута смо били полуфиналисти Митропа купа. Тих година издвојила су се наша два тима за које су тадашњи савременици водили дуге дебате који је од њих био успешнији.

У првом делу четврте декаде двадесетог века најчешћи тим је изгледао овако: Глазер, Митровић (Тошић), Радовановић, Арсенијевић, Стевовић, Ђорђевић, Тирнанић, Шурдоња, Моша Марјановић, Вујадиновић, Глишовић. У другој половини, све до пред рат тим је обележили су ови момци: Мркушић, Стоиљковић (Драгићевић), Дубац, Лехнер, Стевовић (Манола), Кнежевић, Глишовић, Моша Марјановић (Вујадиновић), Божовић, Ваљаревић, Николић (Подхрадски).

За време рата играло се првенство Београда, или незванично првенство Србије, а клуб су напустили Лехнер, Дубац, касније Манола и још неколицина искуснијих, али су на сцену ступили нови младићи као што су Рајко Митић, Бранко Станковић, Коста Томашевић, Минда Јовановић, Боба Михајловић, Ђура Хорватиновић (...) који су уз помоћ староседеоца – Мркушића, Драгићевића, Попца Николића и Шкобу Божовића опет били тим за респект и у том периоду од четири одиграна првенства освојили њих три!

Након доласка нове власти и укидања БСК-а, скоро сви играчи су били „подељени“ по новооснованим фаворизованим клубовима, а у новоформираном Металцу од играча је за кратко остао само Минда Јовановић, а једни од оснивача су били Сава Маринковић и Милорад Арсенијевић.

Металац је учесник новоформиране лиге од самог њеног почетка сезоне 1946/47, а први играчи који су се издвајали били су Божидар Сандић, Љубиша Филиповић, Љуба Спајић, Јован Цокић... После пет година враћено је име БСК и наш тим поново осваја трофеје – овог пута најбољи смо у националном купу. Педесетих година је оформљен сјајан тим и у сезони 1954/55 освајамо вицешампионску титулу, а 1953 и 1955. освајамо тадашњи куп Маршала Тита.

Од свих се некако највише издваја Сава Антић. У нашем клубу играо је једанаест година, био репрезентативац, учествовао у освајању три национална купа, а касније био тренер ОФК Београда и управник стадиона. Поред Антића са великим успехом наше клупске боје бранили су Петар Раденковић, Здравко Јуричко, Предраг Марковић, Станоје Јоцић, Василије Шијаковић, Томислав Калоперовић, Душан Цветковић, Буша Јосић, Лазар Тасић, Александар Панић, Зоран Прљинчевић, Србољуб Кривокућа, Драгољуб Марић, Геза Шенауер...

Шездесете су најславнији период ОФК Београда. Освојена су још два национална купа, још једном су Плави били на корак од освајања првенства, а у Купу победника купова догурало се до полуфинала. Тада је ОФК Београд био веома популаран у целој земљи, а због допадљивог фудбала добијен је и надимак Романтичари.

Из тог периода чувен је нападачки трио - „три С“ који су чинили Јосип Скоблар, Спасоје Самарџић и Слободан Сантрач. Поред њих навјаче су одушевљавали Бановић, Гуглета, Чебинац, Видинић, Б. Кривокућа, Гаврић, Миловановић, Грујић, Попов, Милошев, па играчи који су играли и у овој декади, али и наредној као што су Вукашиновић, Степановић, Мешановић, Петковић... Тих година права атракција је била поновна играчка активација Милоша Милутиновића коме се придружио Драгослав Шекуларац. Неретко је тих година било по преко 30 хиљада људи на нашем стадиону!

Седмдесете су такође биле успешне за Београђане када је у два наврата освојено треће место на табели, а у купу УЕФА клуб учествује у четвртини финала. Тада су тим предводили Илија Петковић, Драгослав Степановић, Петар Борота, Крстивоје Митровић, Слободан Сантрач, Дане Стојановић, Сава Стоиљковић, Слободан Мешановић, Нинослав Зеџ, Душан Лукић, Небојша Ђорђевић, Душан Башић, Сергије Кресић, Богдан Турудија, Здравко Јокић, а у другом делу ове епохе и на почетку следеће играли су Божидар Миленковић, Љубомир

Марић, Драгослав Средојевић, Здравко Букарица, Слободан Бартичевић...

Осамдесете нису биле тако успешне као претходне деценије, али је и тада наш тим имао свој препознатљив шарм. Ипак и тада је два пута изборено полуфинале купа, а омладинци су постали вицешампиони државе. Боје плавих су тада, између осталих, бранили Ђорђе Серпак, Митар Мркела, Небојша Вучићевић, Саша Недељковић, Милан Мајсторовић, Бојан Кркић, Милан Ивановић, Зоран Лончар, Драган Шиља Марковић, Влада Старчевић, Маринко Стојаковић, Гордан Петрић, Горан Зеленовић, Драган Стевовић, Зоран Стојадиновић, Миодраг Маринковић, Слободан Крчмаревић, Мирсад Кахровић, Мишко Мирковић, Миленко Шпољарић, Драган Ђукановић, Звездан Терзић, Стевица Кузманоски...

Деведесете нису биле најсрећније ни по ОФК Београд, али ни по остатак земље. Куп УЕФА који је изборен у сезони 1991/92 анулиран је ванспортским дешавањима, па тако због санкција Београду није дозвољен поновни излазак у Европу.

И у том тешком времену Офковци су имали одличне играче. Плаво – беле боје су са успехом бранили Звездан Терзић, Бранко Миловановић, Дејан Ђурђевић, Зоран Машић, Зоран Лончар, Ненад Јестровић, Симо Крунић, Михајло Пјановић, Вања Грубач, Душан Петковић, Миодраг Анђелковић, Милорад Пековић, Душко Ђуришић, Дејан Рађеновић, Саша Ђурчић, Петар Пуача, Дражен Подунавац, Срђан Обрадовић, Светислав Николић, Раде Ивљанин, Жарко Тодоровић, Никола Дамјанац, Бранко Бањац, Слађан Милојевић...

Прва деценија двадесет првог века поново је вратила осмехе на Карабурми. Ту се пре свега мисли на њену прву половину. Београд се вратио у врх табеле, а скоро сваке године је учесник неког од европских купова. Такође, из редова плавих доста играча је бранило боје неке од репрезентативних селекција.

Да је ОФК Београд право место за промовисање великих играча довољно говоре имена Бранислава Ивановића, Александра Коларова, Марка Баше, Ђорђа Јокића, Душка Тошића, Драгана Станчића, Александра Игњоског, Ђорђа Ракића, Слободана Рајковића, Огњена Коромана, Петра Дивића, Немање Вучићевића, Миљана Мрдаковића, Веселка Тривуновића, Бојана Шаранова и многих других играча су данас махом у најпрестижнијим европским клубовима.

Као прва од важних утакмица БСК-а мора се издвојити она премијерна која је одиграна 26. октобра 1911. године, када је савладана крагујевачка Шумадија са чак 8-1! Наш тим је наступио у следећем саставу: Бота Станковић Пуфта; Миша Обућина Лаф, Јосиф Папо Јожи; Ђока Поповић Кера, Божа Тодоровић Буца, Душан Милошевић Цуцко; Брана Вељковић Цига, Јосиф Бенер Јајо, Милета Недић, Никола Стефановић, М. Фурјановић Фурка.

Од осталих предратних мечева треба поменути оне које смо одиграли са тадашњим аустроугарским тимовима – САК-ом, САНД-ом, Мункачем, ПАК-ом. Ти клубови из Суботице, Новог Сада и Панчева су играли у земљи која је једна од оних од којих смо и учили фудбал преко наших студената који су били одушевљени фудбалом и који су у Србији даље преносили своје фудбалско знање.

Након Првог великог рата Бсковци су имали велику улогу у дипломатији, па су се тако зближавале земље када су се организовале утакмице Београђана и неког од тамошњих тимова. Тако су се на пример обновили односи са Бугарском (1925.), гостовало се у Румунији 1922. године у част женидбе Краља Александра са Принцемом Маријом, или се поновно успостављали односи са Грчком.

До 1927. нисмо имали званичне европске утакмице, али као највећи успех тих година издваја се тада изненађујућа победа над Ференцварошем од 3-1. Тада је мађарска важила за фудбалску велесилу.

Тадашњи вечети дерби између плавих и црвених такође добија важно место у развоју фудбала код нас. Први пут дерби је одржан 8. септембра 1913. године (2-0 за БСК), а последњи септембра 1944. Укупно је одигран 143 пута, а БСК је славио на 75 утакмица, на 26 било је нерешено, а

42 пута је победила Југославија. Нашу највећу победу славили смо 07.04.1929. године, у педесетом међусобном окршају и то резултатом од 7-1. Са друге стране и црвени су нам наносили катастрофалне поразе, те тако остају уписани неуспеси од 1-9 и 2-8!

У памћењу остају и утакмице које су одигране за време окупације. На неким утакмицама се окупљало између 15 и 20 хиљада људи.

Морамо подсетити и на тријумф над скопском Победом од чак 17-2 1929. године! Наша два полуфинала Митропа купа остају у анализима међународног фудбала. Против Ујпешта 1939. смо имали скор од 4-2; 1-7 укупно 5-9, да би наредне године били много ближи финалу када смо у двомечу против Ференцвароша били лошији за само један гол. Ипак остаје горак укус баш због тог једног гола јер је судија Бажант из Загреба на првој утакмици у Београду, коју је БСК добио са 1-0, тешко оштетио Плаве када није досудио очигледан једанаестерац. Било како било, Београђанима у реваншу није помогло ни 1000 својих навијача који су допутовали у Будимпешту јер је Фради славио са 2-0.

На тренинг утакмици, априла 1937. године, БСК је савладао државни тим Краљевине Југославије са 2-1, а на том мечу за репрезентацију су играли и чланови БСК-а Божовић, Лехнер и Стевовић. БСК је наступио у следећем саставу: Ђ. Поповић, Радовановић, Петковић, Л. Поповић, Шурдоња, Кнежевић, Глишовић, Вујадиновић, Марјановић, Поповић, Подхладски. Стрелци за БСК су били Вујадиновић и Марјановић. Занимљиво је то да је и тим БСК-а 1951. године исто као и пре рата, на тренинг утакмици, савладао државни тим ФНР Југославије са 3-1! Наш тим на тој утакмици био је следећи: Цветковић, Беговац, Филиповић, Станковић, Цокић, Тасић, Рацић, Панић,

Калоперовић, Антић и Давидовић.

Након рата морају се издвојити утакмице финала купа. Прва два купа, које се тада традиционално играло на стадиону ЈНА, на месту где је некада био стадион БСК-а, играла су се против сплитског Хајдука и оба пута славили са 2-0. Тада нас је са клупе предводио Благоје Моша Марјановић, а асистенти су му били још два легендарна играча БСК-а Војин Божовић и Ђорђе Вујадиновић који је водио омладински погон!

Недуго затим освојена су још два трофеја националног купа на истом месту. Овог пута противници су били суботички Спартак, који је савладан са 4-1 и загребачки Динамо побеђен у једном од најлепших финала које је икада виђено. Офковци су славили са чак 6-2, а наслов у сутрашњим новинама гласио је – Офковци као експрес, Динамо као ћира! Тих година су одигране бројне интернационалне утакмице против фудбалских великана. Највећи успех је забележен 1963. године када је Београд ушао у полуфинале КПК. Тада је у финале отишао Тотенхем, касније и освајач пехара те године. Прва утакмица одиграна је у Београду на стадиону ЈНА где су Лондонци славили са 2-1, а куриозитет је да је тада можда први пут показан црвени картон једном енглеском играчу у неком евро купу до те године! У реваншу, пред 63 хиљада гледалаца, Енглези славе са 3-1, али њихова штампа ипак пише хвалоспеве о игри Београђана. Пре полуфиналне утакмице треба рећи да смо између осталих елиминисали и италијански Наполи и то тек у мајсторици, када смо у Марсеју славили са 3-1.

Плави су подигли рејтинг нашем фудбалу у то време победивши Бајерн из Минхена 1962 године – 4-1, Јувентус 1963. – 2-1, када је Јuve прошао даље тек

после треће утакмице која је одиграна у Трсту. Побеђени су и Фејенорд 1962. и 1972 (две сезоне пре тога били прваци Европе), Панатинаикос 1973, Болоња 1968, Оксер 2006. године и многи други... Као клуб који је „лежао“ Офковцима намеће се Хајдук из Сплита, не само због два освојена купа из 1953. и 1955. године када је слављено против њих у финалу. Романтичари са Сплићанима имају најбољи скор поредећи са осталим екипама из тадашње „велике четворке“, а остаје упамћена победа Плавих на Пољуду 1981. године са чак 4-1 када су голове постигли Томић, Марковић, Мајсторовић и Кркић па су после меча заслужено побрали аплаузе Далматинаца.

Као друголигаш, ОФК је 1983. године победом од 1-0 из купа избацио фаворизовани Партизан, а 1990. у полуфиналу купа, са екипом Црвене Звезде, која ће убрзо потом постати првак Европе, на Карабурми игра нерешено 3-3. Такође, 1991. године Зоран Лончар са два постигнута гола доводи до победе свој тим на нашем највећем стадиону, а две сезоне након тога Офковци прекидају несавладивост Црвене звезде на свом стадиону дугу две године, идентичним резултатом од 2-0, овог пута головима Миловановића и Машића.

Од утакмица из новијег времена треба издвојити победе над Партизаном на гостујућем терену две године заредом и полуфинале Интертото купа против мадридског Атлетика, но Торес и његови саиграчи су у том моменту ипак били превелики залогај за младе Романтичаре. Гостовање у Цариграду лета 2010. године ће остати у памћењу када је Београд одиграо 2-2 са Галатасарајем, после чега се на старом и узаврелом Али Сами Јену једино чула песма Плаве Уније.

Годинама су се правили идеални тимови Београда по жељама непосредних актера. Што се тиче приода од пре 1944. године издвојићемо мишљења Николе Симића – Попа, дугогодишњег играча БСК-а, потом вође фудбалске секције Плавих и селектора Краљевине Југославије, као и новинарског барда – Љубомира – Љубише Вукадиновића. Пренето из књиге Љубомира Вукадиновића – Вечити ривали која је издата 1943. године.

Идеални тим БСК-а до 1944. године по Николици Симићу: Тушко, Мића Митровић, Цале Милошевић, Микица Арсенијевић, Ива Стевовић, Лехнер, Моша Марјановић, Ваљаревић, Ивица Бек, Божовић и Николић Попац. Резерве Митић и Вујадиновић.

Идеални тим БСК-а до 1944. године по Љубомиру Вукадиновићу: Тушко, Мића Митровић, Миле Живковић Поп (Кика Поповић), Арсенијевић, Николица Симић, Лехнер, Тирнанић, Ваљаревић, Моша Марјановић, Божовић, Николић. Резерве: Глазер, Јањић, Стевовић, Вујадиновић, Митић.

Своје мишљење о генерацијама након

Другог светског рата па до седамдесетих година изнели су, за неофицијелни клупски сајт – www.ofkbeograd.net, Раки Аранђеловић и Јосип Скоблар.

Аранђеловић: - Раденковић, Шијаковић, Степановић, Марић, Кривокућа, Гуглета, Самарцић, Антић, Сантрач, Скоблар, Петковић. Да је таква хемија била могућа, наша историја би вероватно била обележена мноштвом шампионских титула, још већим бројем купова и осталих трофеја!

Скоблар је изјавио следеће: “То је онај тим из 1963/64 са Видинићем на голу (Благоје Видинић, Драгољуб Марић, Момчило Гаврић, Благомир Кривокућа, Мирослав Миловановић, Драган Гуглета, Јосип Скоблар, Стојан Милошев, Сретен Бановић, Спасоје Самарцић, Срђан Чебинац) и онај 1966. године са 6:2 против великог Динама из Загреба (Ђорђевић, Миловановић, Грујић, Вукашиновић, Б. Кривокућа, Гуглета, Самарцић, Дакић, Сантрач, Скоблар, Бановић). Остаје горчина што 1963/64. нисмо били прваци!?”

Свој идеални састав за период између 1980-2011 дао је Бане Вукашиновић, наш бивши играч и тренер, иначе син нашег легендарног играча и такође тренера Стојана Вукашиновића.

- “Никола Дамјанац, Саша Недељковић, Ђорђи Серпак, Бане Ивановић, Душко Тошић, Драган Шиља Марковић, Зоран Стојадиновић, Владета Старчевић, Стефан Бабовић, Маринко Стојаковић, Вања Грубач. Поред њих у тиму треба наћи места и за Петра Дивића и Зорана Лончара.”

СТАТИСТИКА

Шампионати, национални купови, серијски, репрезентативци

ДРЖАВНО ПРВЕНСТВО

Наш клуб је од првог одиграног првенства 1923. године, па све до данас, освојио пет титула првака државе и то у периоду до другог светског рата, а 6 пута смо били најбољи у првенству Београдског лоптачког потсавеза. Такође, ту треба додати и три наслова првака незваничног првенства Србије, за време II св. рата. Вицешампиони смо били у сезонама '27, '29, '37/38, '39/40, '54/55 и '63/64, а седам пута смо завршили као трећепласирани на табели.

СИСТЕМ ТАКМИЧЕЊА ДО ПОЧЕТКА II СВЕТСКОГ РАТА

По оснивању БСК-а, није било званичних државних првенстава Краљевине Србије. Утакмице су, због малог броја клубова, биле реткост, те су се одржавале тек њих неколико за годину дана, по правилу за неки велики празник, као што су Васкрс или Духови. Када је 1914. године избио први велики рат, фудбал је у Србији убрзо замо, а обновљен је 1919. године.

Краљевина СХС формирана је 1. децембра 1918. године. Држава је тај назив задржала до 3. октобра 1929. године. Завршно са 1923. годином, Краљевина СХС фудбалски је била подељена на шест подсавеза са седиштима: Београд, Загреб, Суботица, Сарајево, Сплит, Љубљана. Од 1924. године постојао је још један подсавез, а његово седиште било је у Осјеку.

Државно првенство није играно до 1923. године. Тада су по једноструком куп-систему завршницу одиграли прваци подсавеза (шест клубова), тако је такмичење организовано и са седам клубова у наредне три године. Лига је први пут играна 1927. и то по једноструком систему са шест клубова, тако је било и 1928, а 1929. лига је играна са једним клубом мање, али двокружно.

Ванредна скупштина ЈНС (касније ФСЈ) одржана је 16. марта 1930. године у Загребу. Тада је одлучено да седиште више не буде у Загребу него у Београду, а уместо седам подсавеза, формирано је 14. Центри: Нови Сад, Суботица, Велики Бечкерек (Петровград, па Зрењанин), Београд, Ниш, Крагујевац, Скопље, Цетиње, Сарајево, Бањалука, Сплит, Загреб, Осјејек (тада Осек), Љубљана.

Сезона 1930. окончана је по старом систему с тим што је Државно првенство имало завршницу

са шест клубова у два круга, од 7. септембра до 9. новембра 1930. године. Сезона 1930/31. имала је завршницу на нивоу Краљевине Југославије са шест клубова (два круга) у јесен 1931, а 1931/32. до првака се дошло кроз куп-систем осам најуспешнијих клубова. Сезона 1932/33. имала је своју завршницу од 5. марта до 10. децембра 1933. године, у лиги од 11 клубова који су играли по двоструком бод-систему. Првенство 1933/34 није играно у државном оквиру пошто представници клубова, после завршених такмичењима по потсавезима, у више наврата нису могли да се споразумеју о систему. Лига са 10 клубова играна је 1934/35, 1935/36. Завршница је организована по куп-систему са 14 првака подсавеза. Лига је имала 10 клубова 1936/37. и 1937/38, а 12 - 1938/39 године. Првенство 1939/40 играно је у две фазе: Српска лига и Хрватско-словеначка лига са по 10 клубова, а завршница са шест најуспешнијих. У сезони 1940/41 игране су Српска лига (пролаз за прва четири клуба), Хрватска лига (три) и Словеначка лига (један), а завршница са осам најуспешнијих из две групе, због рата, није ни почела.

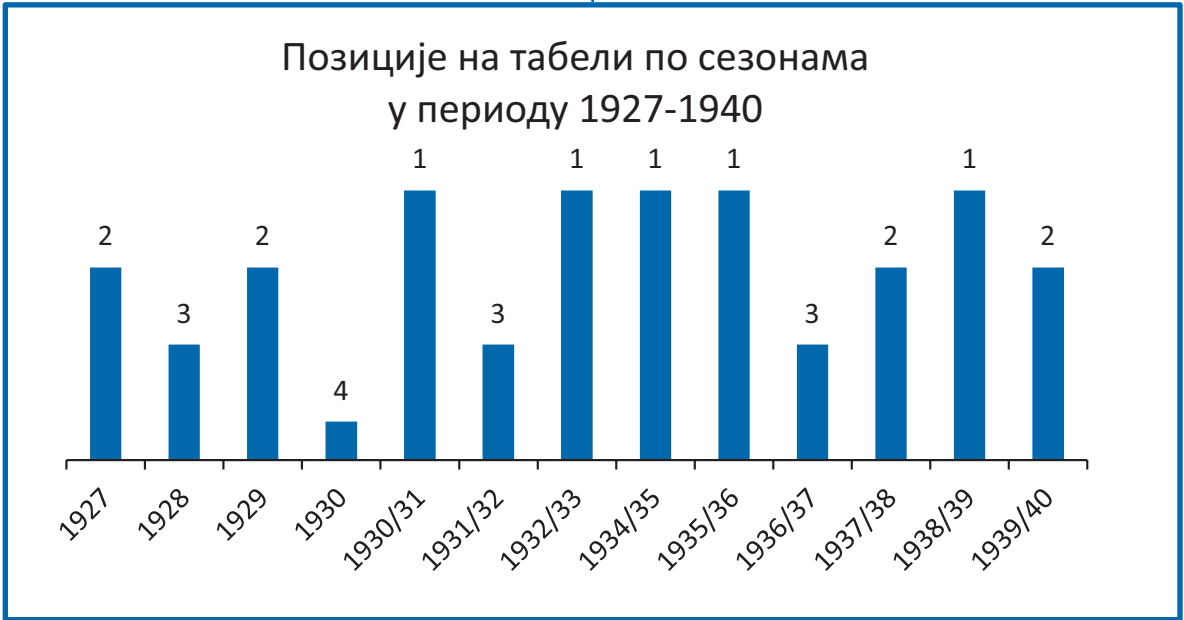
Шампион Краљевине СХС и Југославије који се тражио кроз куп-систем 1923, 1924, 1925, 1926, 1931/32 и 1935/36. У завршницама су учествовали: Хајдук (Сплит) 6 пута, Југославија (Београд), Грађански (Загреб) по 5, САШК (Сарајево), Бачка (Суботица), Илирија (Љубљана), Славија (Осијек) по 4, БСК (Београд – 1931/32 и 1935/36), Конкордија (Загреб) по 2, Сомборски СК, Војводина (Нови Сад), Викторија (Загреб), БАСК (Београд) Славија (Сарајево), Грађански (Скопље), НАК (Нови Сад), Љубљана, Крајишник (Бањалука), Црногорац (Цетиње), Грађански (Ниш), ЖАК (Кијинда), ЖАК (Суботица), Раднички (Крагујевац) по 1.

Лигашки систем био је у завршници сезона 1927, 1928, 1929, 1930, 1930/31, 1932/33, 1934/35, 1936/37, 1937/38, 1938/39, 1939/40. Учесници: БСК (Београд), Хајдук (Сплит) свих 11 пута, Југославија (Београд), Грађански, ХАШК (Загреб) по 9, Славија (Сарајево) 7, Конкордија (Загреб) 6, БАСК (Београд) 5, Славија (Осијек) 4, САШК (Сарајево), Љубљана по 3, Приморје (Љубљана), Јединство (Београд) по 2, Илирија (Љубљана) САНД (Суботица), Мачва (Шабач), Војводина (Нови Сад), Грађански (Скопље), Спарта (Земун), Славија (Варајдин) по 1.

БСК Београд није успео да се квалификује за државно првенство у периоду од његовог оснивања 1923. године, па до 1927, јер је од нас у то време био бољи градски ривал – СК Југославија. Након што смо 1927. године поново били најбољи у првенству БЛП-а, постали смо незаменљиви у тадашњем најквалитетнијем такмичењу и постали најуспешнији клуб у периоду до 1941. године! До почетка Другог светског рата БСК је освојио пет шампионских титула! Уз то, Плави су првенствену трку завршили на другом месту четири пута, а три пута смо били трећепласирани.

ТАКМИЧЕЊЕ ЗА ВРЕМЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА

Ни за време окупације фудбалска лопта није престајала да се котрља, а навијачи да пуне трибине београдских стадиона. Дербије између БСК-а и Југославије (тада преименоване у СК 1913) гледало је по петнаестак хиљада људи. БСК Београд је у периоду између 1941. и 1944. три пута био најбољи у незваничном првенству Србије. Тада су лигу чинили београдски клубови, који су неупоредиво били квалитетнији од остатка Србије, где се због ратних дејстава није константно мог-

ШАМПИОНИ

Титуле првака Краљевине СХС и Краљевине Југославије освајали су: БСК (Београд) и Грађански (Загреб) по 5 пута, Југославија (Београд), Хајдук (Сплит) и Конкордија (Загреб) по 2 и ХАШК (Загреб) 1.

Збирна табела шампионата 1923-1940

1 БСК (Београд)	13	154	100	24	30	429:193	224
2 ХШК Грађански (Зг)	14	142	81	21	40	314:187	183
3 Хајдук (Сплит)	17	160	71	35	54	345:260	177
4 Југославија (Бгд)	14	144	69	27	48	288:211	165
5 ХАШК (Загреб)	9	124	52	22	50	226:232	126
6 Славија (Сарајево)	8	124	47	20	57	208:241	114

Најбољи стрелци првенстава 1923-1940:

Благоје Марјановић БСК	95 голова
Ђорђе Вујадиновић БСК	88
Лео Лемеших Хајдук	70

ло путовати. Лигу су чинили БСК, СК 1913, БАСК (бивши Соко), Јединство, клубови који су били чланови предратне лиге Краљевине Југославије. Шампионат, који је 1941. узео име “Српски куп” (6 тимова), да би касније носио назив првенства Београда (БЛП-а) у ком се такмичило 10 клубова, поред поменутих великих екипа тога времена, био је састављен и од тимова који су пре рата играли у нижим разредима, попут Чукаричког, Обилића, Балкана, Митића, Пак-а, Витеза и Слоге.

Играње за време окупације је касније био један од главних разлога, који је представљен јавности, зашто су комунисти укинули највеће клубове тог времена, по њиховом доласку у Београд 1944. године.

Нова власт је хтела да раскрсти са старим вредностима, а да оснује клубове по угледу на оне из СССР-а, назване по крилатицама НОБ-а, у

којима би у управи били представници војске, полиције и партијских првака.

У свакој окупираној земљи у Европи, фудбал се играо за народ, који је масовно хрлио на стадионе и тако покушавао да настави нормалан живот у мери у којој је то могао и тако сам себи дизао морал у том тешком времену. Клубови су тада у доста случајева приходе од утакмица додељивали ратом и немаштином погођено становништво и слали помоћ у заробљеништво својим члановима.

Шампионат за време рата свакако треба да добије легитимитет, јер је сигурно био састављен од најквалитетнијих играча и клубова које је Србија у то време имала, а по доласку нове власти, скоро сви тадашњи играчи пребачени су у новоформиране клубове, који су касније ударили велики печат у нашем фудбалу.

СИСТЕМ ТАКМИЧЕЊА У СФР ЈУГОСЛАВИЈИ 1945.-1962.

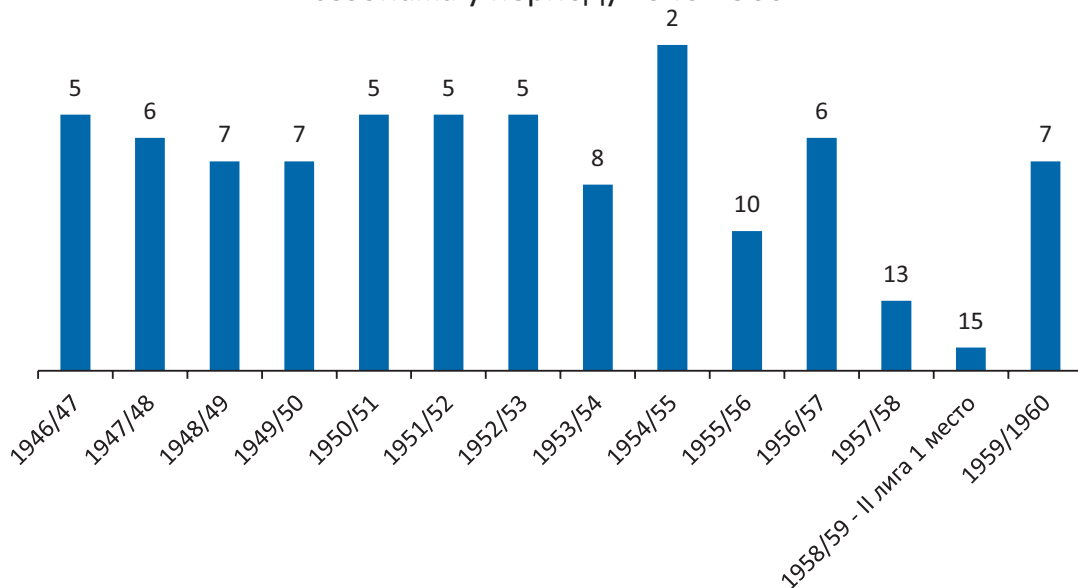
Сезона 1945/46. била је квалификациона за Прву савезну лигу. Такмичења су организована унутар

календар јесен-пролеће, поново је стартовало 12 клубова. Од лета 1953. до 1958. поново је било 14. Од 1955, а од 1958. до 1962. - 12.

Друга лига била је у почетку јединствена. Одиграна је први пут 1947/48 и имала је 11 клубова. У следећој сезони 10, 1950. поново 11, а те године једини пут у историји егзистирала је Трећа лига и бројала је 12 чланова. Друга лига је одиграна 1951. године са 16 клубова. Није постојала 1952 и 1952/53, а тада су клубови у другом степену играли у оквирима република, па кроз бројне квалификације тражили пролаз у елиту. Друга лига имала је 1953/54. и 1954/55. по 10 тимова. У другом рангу налазиле су четири зоне од 1955. до 1958. године.

Прва зона - Словенија, Хрватска без Славоније и јужне Далмације. Друга зона - А група БиХ, Б група - јужна Далмација, Црна Гора. Трећа зона - Војводина, Славонија, Београд, Смедерево, Ваљево, Аранђеловац. Четврта зона - остатак Србије, Македонија. Прваци четири зоне, играли су у две прве сезоне мини лиге по двокружном систему, за два места у Првој лиги, а у последњој, у две групе са 11. и 12.

Позиције Београда на табели по сезонама у периоду 1946-1960

шест република. У сезони 1946/47. стартовала је Прва лига са 14 клубова, а 1947/48. у елити је било 10 екипа. Затим се прешло на систем пролеће-јесен и Прва лига је 1950. имала 10 клубова, а 1951. - 12. Пролећа 1952. одиграна је једна сезона најпре у две групе са по шест клубова, па финални део са три групе по четири. Од 1952/53. враћен је

из Прве лиге, по три екипе трокружно, за два места.

Од 1958. до 1962. године Друга лига играна је у две групе са по 12 клубова. У Источној групи налазили су се клубови Србије, Црне Горе и Македоније, а у Западној из Словеније, Хрватске и БиХ.

Прво Металац, па поново БСК и после ОФК Београд су у овом периоду узимали учешће у свим првенствима новоформиране Прве лиге СФРЈ, осим у сезони 1958/59. када смо играли у Другој лиги. У том периоду највреднији резултат смо забележили у сезони 1954/55, када смо били вицешампиони државе!

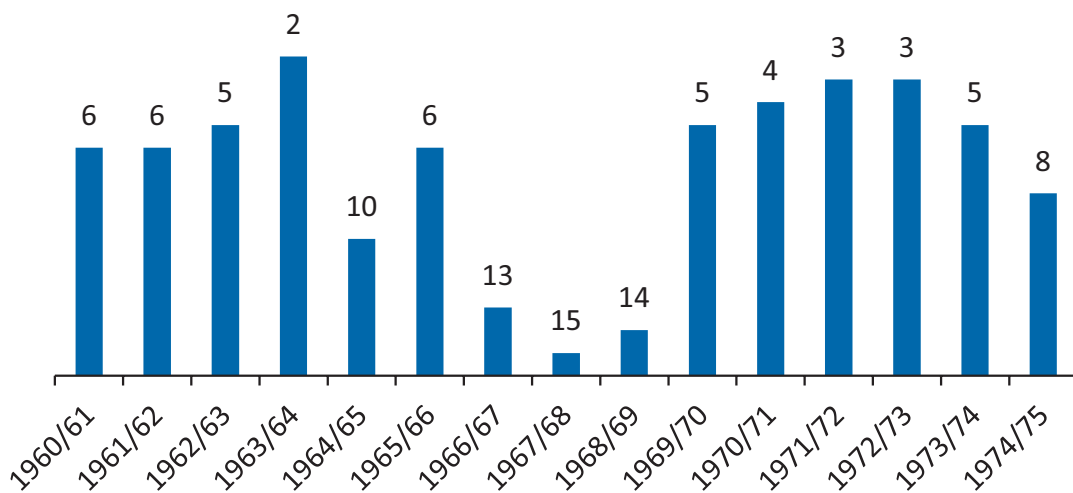
СИСТЕМ ТАКМИЧЕЊА У ЈУГОСЛАВИЈИ 1960.-1973.

Прва лига играна је од 1962. до 1964. године са 14 клубова. Због земљотреса у Скопљу, Вардар

СИСТЕМ ТАКМИЧЕЊА У ЈУГОСЛАВИЈИ 1973. - 1992.

Редован број учесника Прве лиге био је 18. Прва лига играна је са 18 клубова до лета 1990. Тада је, за једну сезону, повећана на 19 чланова. Прекинута утакмица 30. кола Сарајево - Динамо, код резултата 1:0 у полувремену, регистрована је 0:3, па је донета одлука о новом мечу, али он је игран тек 31. јула. Сарајево је победом 1:0 сачувало статус, а ФСЈ је одлучио да Вележ не буде оштећен и да остане 19. члан Прве лиге. Друга лига је играна у две групе, Исток и За-

Позиције на табели по сезонама
у периоду 1960-1975

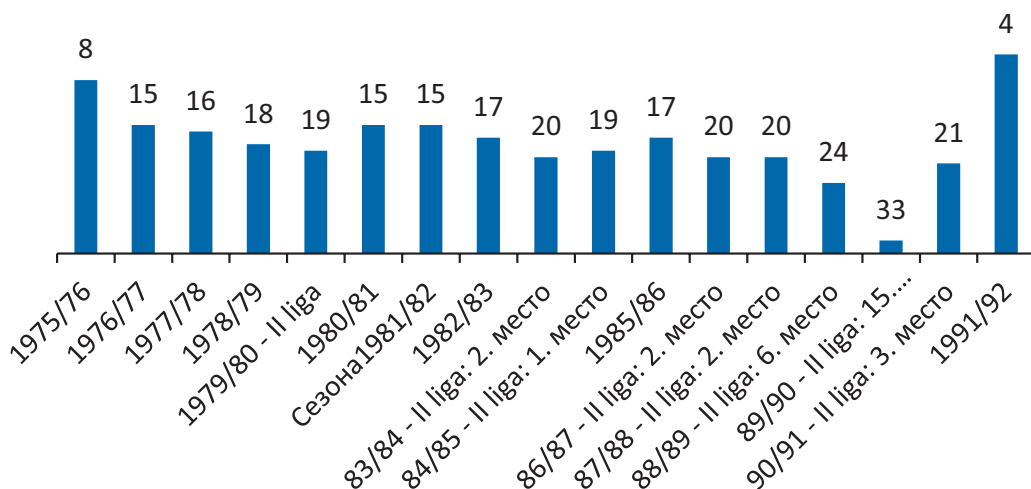
је остао 15. члан у сезони 1964/65, а од 1965. до 1968. године у најјачој конкуренцији налазило се 16 екипа. Лета 1968. године, Прва лига Југославије повећана је са 16 на 18 клубова и са тим бројем држала је континуитет.

Друголигаши су играли у две групе са по 16 клубова од 1962. до 1965, а потом у три сезоне са по 18. Од 1968. до 1973. године Друга лига играна је у четири групе. У прве три сезоне учествовало је по 16 клубова, а у последње две по 18. Осам најуспешнијих играли су Квалификације за Прву лигу по куп-систему за два места у елити. У овом периоду можемо рећи да смо забележили наше најбоље послератне резултате. Још једном смо били вицешампиони, а два пута смо завршили као трећепласирани на табели. Због наших добрих резултата били смо редован учесник неког од европских купова.

пад, са територијалном корекцијом у односу на стару поделу - Војвођански клубови припали су Западној групи. У две групе било је по 18 клубова од 1973. до 1978, по 16 од 1978. до 1982. и потом поново по 18.

Формирање Јединствене Друге лиге са 20 клубова помињано је још почетком 1973, а тада су од четири групе Друге лиге формиране две. Нова иницијатива почела је 1976. Фудбалски центри са традицијом и великим стадионима тражили су јединствено такмичење, концентрацију квалитета у јакој лиги, а слабијој половини друголигапша из две групе нуђено је рационалније такмичење у четири групе Међурејубличких лига. Проблем је био консензус у одлучивању рејубличких и покрајинских савеза и до Јединствене лиге, након низа покушаја, дошло се теку лето 1988. године. Три наредне сезоне

Позиције на табели по сезонама у периоду 1975-1992

показале су да је то пун погодак. Трибине су биле пуне, подигнут је квалитет, нови прволигаши редовно постајали стабилни у елити, а у куп-утакмицама екипа из два елитна ранга ретко је могло да се осети ко је из којег степена.

Из Друге лиге две најуспешније екипе ишле су у Прву лигу. Испадала се четири последња, а њихова места попуњавали у прваци четири Међурејубличке лиге (територијална подела као за Другу лигу од 1968. до 1973. године).

Одлучено је да се изводе једанаестерци за бод у случају нерешеног резултата и то у свим ранговима. Друголигаши су по први пут морали да почињу утакмице са најмање два играча до 21 године, а уведене су и двојне регистрације.

За места која одлучују о статусу и у Првој лиги о одласку у европска такмичења, у случају истог броја бодова, уведено је правило да предност има клуб који је остварио бољи биланс у међусобним сусретима. Од 1991. године то правило је допуњено и давањем предности екипи која је постигла више голова као гост у међусобним сусретима.

Дана 26. јуна 1991. године у београдском Хотелу Југославија обављен је жреб за ново првенство Прве савезне лиге.

На дан жреба југословенска криза претворила се у - рат. Почео је у Словенији, трајао је месец дана, а одмах се наставио - у Хрватској. Мир је у већем делу Хрватске успостављен 3. јануара 1992. године, а она и Словенија добиле су међународно признање 15. јануара. Македонија је лако ишла својим путем, а за БИХ

међународно признање планирано је 6. априла. Дан раније и на тој територији кренули су прави ратни сукоби.

У Првој лиги није више било четири учесника из Хрватске као ни љубљанске Олимпије, а ни Загреб који је уз скопски Вардар стекао статус. Лига је враћена на број 18, одлучено је да нико не испада, а да се три упражњена места попуне по рејубличком кључу. Редослед у Другој лиги био је: трећи ОФК Београд, па Сутјеска, ОФК Кикинда, Пелистер, крушевачки Напредак... Тако су прошли наш ОФК Београд, Сутјеска и Пелистер.

Сезону 1991/92 завршили су клубови из Македоније, али не и из БиХ (сем бањалучког Борца), који су морали да прекину такмичење 5. и 12. априла.

Ванредно попуњавање Прве лиге било је и у лето 1992. године због одласка клубова из Македоније и БиХ. Унапређено је према пласману седам клубова из Друге лиге: Бечеј, Хајдук (Кула), Раднички (Београд), Могрен (Будва), ОФК Кикинда, Приштина и Напредак (Крушевац). Накнадно је као 19. члан укључен бањалучки Борац, који се регистровао у Београду, а организовао као домаћин утакмице широм Србије.

Овај период није био најсрећнији за наш клуб. Крајем осамдесетих смо испали у Другу лигу и у наредних неколико сезона смо били стално на ивици Прве и Друге фудбалске лиге СФРЈ. Сезоне 1985/86 смо испали из најквалитетнијег такмичења и нисмо се враћали све до 1991/92 када је друга заједничка држава почела да се распада.

У првенствима СФР Југославије, државе са шест република, од 1946. до 1991. године, учествовало је 45 клубова. Бодови и сезоне у Првој лиги: Црвена звезда (Београд) 1720 (45), Партизан (Београд) 1618 (45), Динамо (Загреб) 1564 (45), Хајдук (Сплит) 1516 (45), Војводина 1214 (41), Сарајево 1203 (42), Вележ (Мостар) 1145 (37), Жељезничар (Сарајево) 1048 (33), ОФК Београд 992 (36), Вардар (Скопље) 899 (34), Раднички (Ниш) 878 (28), Ријека 857 (29), Слобода (Тузла) 751 (24), Будућност (Титоград) 675 (25), Олимпија (Љубљана) 648 (22), Челик (Зеница) 484 (17), Загреб 452 (19), Осијек 448 (16), Борац (Бањалука) 379 (13), Спартак (Суботица) 309 (15), Сутјеска (Никшић) 222 (8), Раднички (Београд) 195 (9), Локомотива (Загреб) 179 (10), Бор 171 (6), Приштина 153 (5), Динамо (Винковци) 151 (5), Напредак (Крушевац) 151 (6), Пролетер (Зрењанин) 144 (5), Марибор 137 (5), Рад (Београд) 133 (4), Раднички (Крагујевац) 132 (5), Нови Сад 64 (3), Трешњевка (Загреб) 57 (3), Земун 50 (2), Понцијана (Трст) 46 (3), Сплит 41 (2), Наша крила (Земун) 30 (2), Искра (Бугојно) 27 (1), Трепча (Косовска Митровица) 24 (1), Мачва (Шабац) 24 (2), Црвенка 23 (1), Тетекс (Тетово) 23 (1), Работнички (Скопље) 21 (2), Четрнаести октобар (Ниш) 13 (1), Нафта (Доња Лендава) 6 (1).

Првенства СФР Југославије освајали су: Црвена звезда 18, Партизан 11, Хајдук 7, Динамо 4, Сарајево и Војводина по 2, Жељезничар 1.

Период после распада друге заједничке државе је протекао у разном експериментасању, а све у циљу, да неупоредиво мања држава, погођена ратовима и санкцијама међународне заједнице, те масовним одласцима играча у иностране клубове, колико толико задржи на квалитету.

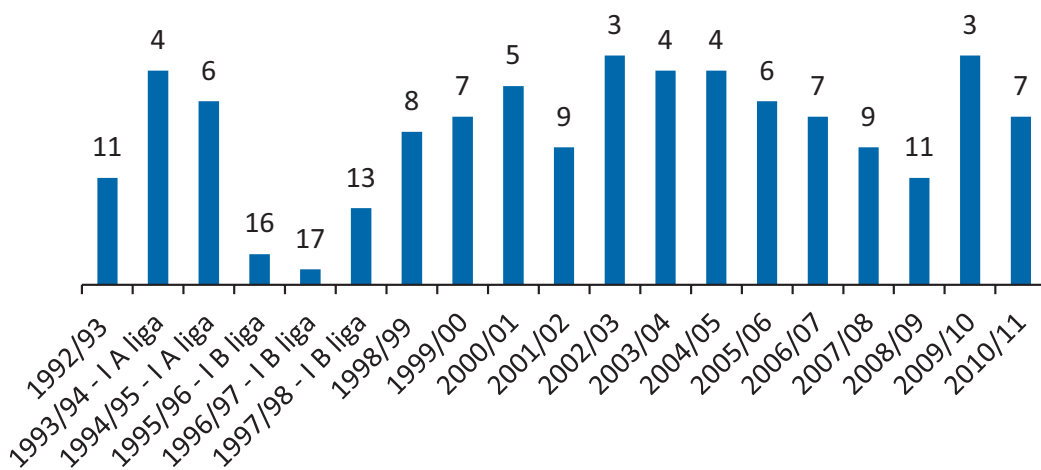
Константна мењања система такмичења нису баш уродила плодом, а број клубова у најелитнијем рангу се кретао од 10, па све до 21, у сезони након бомбардовања 1999. године. Покушавало се са Првом А и Првом Б лигом, где су клубови улазили или испадали из ранга у ранг и на полусезонама, или са сличном формом која је названа плеј оф и плеј аут. У последњим годинама, усталила се лига са 16 клубова.

Ни деведесете године нису биле успешније у нашој историји. Најбољи резултат смо постигли сезоне 1993/94 када смо заузели четврто место, а са друге стране три пута смо били учесници тадашње I Б лиге.

Крајем те декаде клуб се полако резултатски и организационо стабилизује.

Прва декада XXI века је Плаве вратила у врх нашег фудбала. Освојена су два трећа и два четврта места на табели, а такође имали смо и тешкоћа па смо у периоду између 2007 и 2009. упали у велику резултатску кризу, када смо се тек у последњим колима спашавали од испадања у нижи ранг.

Позиције на табели по сезонама
у периоду 1993-2010

НАЦИОНАЛНИ КУП

НАША ЧЕТИРИ ПОСЛЕРАТНА ТРОФЕЈА

Куп Југославије у фудбалу је основан 1947. године. Идеја о Купу Југославије у фудбалу потекла је крајем 1945, али је доношење коначне одлуке одлагано све до 4. јула 1947. да би тек новембра 1947. објављено да Маршал Југославије Јосип Броз Тито дарује велики сребрни прелазни пехар, победнику Купа. Због тога је и назван Куп Маршала Тита.

Одлука о оснивању Фудбалског купа Југославије усвојена је на III саветовању Фискултурног савеза Југославије (ФИСАЈ). Иницијатор идеје о Купу није познат, јер о томе нема писаних докумената, али је сигурно да је Одлуку донео Одбор за фудбал ФИСАЈ у саставу арх. Коста Поповић, Владимир Дедијер, Александар Тирнанић, Драгош Стевановић, инж. Милорад Арсенијевић, проф. Михајло Андрејевић, Рато Дугоњић и других.

До 1955. финале се играло крајем календарске године (око 29. новембра — Дана републике), а затим у мају (око 25. маја — Дана младости). По завршетку финалне утакмице, на свечаној церемонији пехар је капитену победничке екипе уручивао специјални изасланик Јосипа Броза Тита, по неписаном правилу то је био неко од официра из војног врха.

До 1979. године, правила су предвиђала једну финалну утакмицу у Београду (изузетак је био 1967. у Сплиту). Од 1979. играле су се две финалне утакмице ако је један од финалиста био из Београда, а реванш сурет се играо у Београду. Касније се опет вратила пракса једне финалне утакмице која се играла на стадиону ЈНА. Последњи пут пехар је додељен 1991. и налази се у витринама Хајдука из Сплита.

После распада Југославије од 1992 игра се Куп Југославије за пехар ФСЈ (Фудбалског савеза Југославије), од 2003. Куп Србије и Црне Горе, а од 2006. данашњи Куп Србије. Победници у Купу СФР Југославије били су: Црвена звезда 12, Хајдук 9, Динамо 7, Партизан 5, ОФК Београд 4, Ријека, Вележ по 2, Вардар, Борац (Бањалука) по 1. У купу СР Југославије трофеј су освојили Црвена звезда 2 пута, а Сартид и Железник по једанпут. Национални куп Србије до сада су освојили по два пута Црвена звезда и Партизан. **ОФК Београд је у својој богатој историји до сада четири пута освајао пехар нашег најмасовнијег такмичења. Било је то два пута под именом БСК и два пута под садашњим - ОФК Београд.**

Године 2006. смо били финалисти, а поред тога, четири пута смо дошли до полуфинала! Чак је и наш други тим, који се такмичио педесетих година прошлог века, имао солидне резултате у овом такмичењу, а једне сезоне се пласирао у осмину финала, где је од њега бољи био сплитски Хајдук.

Такође, предратни БСК је 1934. године победио у такмичењу за Куп Краљевине Југославије. То је такмичење које се, паралелно са државним првенством, одржало у неколико сезона, а популарно је било названо Југо - куп.

29. новембар 1953. године
БСК - ХАЈДУК 2:0

Стрелци: Антић (5. минут) и Панић (17. минут)
Стадион ЈНА, гледалаца: 50.000

Судија: Т. Ивановски (Скопље)
БСК: Раденковић, Јуричко, Радовић, Тасић, Видић, Давидовић, Панић, Антић, Марковић, Калоперовић, Прљинчевић. Тренер: Благоје Марјановић

ХАЈДУК: Беара, Делић, Д. Грцић, Брокета, Л. Грцић, Луштица, Араповић, Сенцар, Вукас, Ф.Матошић, Видошевић. Тренер: Ј. Матошић

Освајачи купа 1953. године

29. новембар 1955. године
БСК - ХАЈДУК 2:0

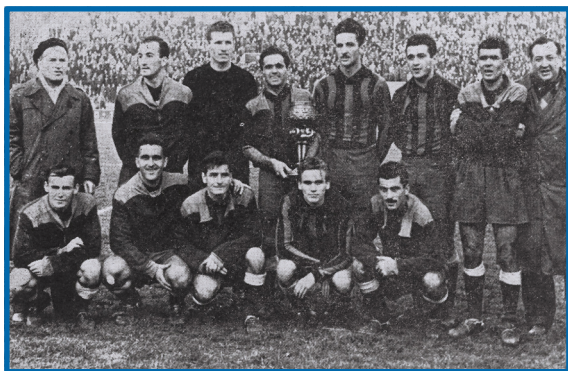
Стрелци: Марковић (3. минут), Антић (15. минут)

Стадион ЈНА, гледалаца: 20.000

Судија: Т. Ивановски (Скопље)
БСК: Цветковић, Стојановић, Шијаковић, Крањчић, З. Јуричко, П.Ђорђевић, Јосић, Антић, Марковић, Јелисавчић, Шенауер. Тренер: Б. Марјановић.

ХАЈДУК: Вулић, Кокеза, Бркљача, Луштица, Д.Грцић, Радовић, Ребац, Жанетић, Вукас,

Ј.Видошевић, Максан. Тренер: Љ. Бенчић

Освајачи купа 1955. године

04. јул 1962. године

ОФК БЕОГРАД - СПАРТАК 4:1

Стрелци: С. Антић (5. и 15. минут), С. Чебинац (56. минут), Самарцић (82. минут) за ОФК Београд, а Ђукановић (49. минут) за Спартак.

Стадион ЈНА, гледалаца: 10.000

Судија: В.Капуста (Загреб)

ОФК БЕОГРАД: С. Кривокућа, Миловановић, Гаврић, Попов, Шијаковић, Дакић, Самарцић, С. Чебинац, С. Антић, Бановић, Скоблар. Тренер: М.Ћирић

СПАРТАК: Таушан, Блескањ, Цопић, Јенован, Ушумовић, Агоштон, Такач, Борбељ, Хиришман, Ђукановић, Милодановић. Тренер: Ј. Јаковетић

Освајачи купа 1962. године

26. мај 1966. године

ОФК БЕОГРАД - ДИНАМО 6:2

Стрелци: Скоблар (ло. и 43. минут), Сантрач (17. и 36. минут) и Самарцић (63. и 85. минут)

Стадион ЈНА, гледалаца: 35.000

Судија: А. Шестић (Мостар)

ОФК БЕОГРАД: Ђорђевић, Миловановић, Грујић, Вукашиновић, Б. Кривокућа, Гуглета, Самарцић,

Дакић, Сантрач, Скоблар, Бановић. Тренер: Д. Милић
ДИНАМО: Шкорић, Цвек, Лончарић, Грачанин, Рамљак, Пуљчан, Паић, Гуцмиртл, Замбата, Ламза, Киш. Тренер: И. Јазбиншек

Освајачи купа 1966. године

Ево свих наших учешћа у послератном националном купу, из године у годину. Куп је такмичење у коме смо имали заиста доста успеха и по коме је наш клуб, између осталог, у јавности доста препознатљив.

1947.

Будућност (Титоград)-Металац (Београд) 3-1

1948.

3. коло: Динамо (Панчево)-Металац (Београд) 0-2

1/8 ФИНАЛА: Металац (Београд)-Металац (Загреб)* 1-1 (1-1, 0-1)

1949.

1/16 финала: Металац (Београд)-Динамо (Загреб) 2-1(1-1, 0-1)

1/8 финала: Металац (Београд)-Наша крила(Земун)* 2-2(2-2,0-1)

1950.

1. КОЛО БСК (Београд)-Славија (Београд) 2-0

1/16 ФИНАЛА: БСК (Београд)-Слога (Светозарево) 10-1

1/8 ФИНАЛА: Напредак (Крушевац)-БСК (Београд) 0-1

1/4 ФИНАЛА: Партизан (Београд)-БСК (Београд) 3-0

1951.

1. КОЛО:

Бачка (Бачка Паланка)-БСК (Београд) 1-0

Борац (Чачак)-БСК II (Београд) 0-1

1/16 финала: БСК II (Београд)-Вардар (Скопље) 2-1

1/8 финала: Хајдук (Сплит)-БСК II (Београд) 3-1

1952.

1/16 ФИНАЛА: Партизан (Београд)-БСК (Београд) 2-1

1953. ОСВАЈАЧИ КУПА!**1/8 ФИНАЛА:**

Одред(Љубљана)-БСК II(Београд) 4:0

БСК(Београд)-Сутјеска(Никшић) 5:1

1/4 ФИНАЛА: БСК(Београд)-

Спартак(Суботица) 3:2

1/2 ФИНАЛЕ: Динамо(Загреб)-БСК(Београд) 1:2**ФИНАЛЕ 29.11.1953.**

БСК - Хајдук 2:0(2:0)

1954.

1/8 ФИНАЛА: Вележ-БСК 3:2

1955. ОСВАЈАЧИ КУПА ПО ДРУГИ ПУТ!

1/8 ФИНАЛА: Вележ-БСК 3:2

1/8 ФИНАЛА: БСК-Вардар 4:0

1/4 ФИНАЛА: БСК-Раднички (Б) 2:1

1/2 ФИНАЛЕ: БСК-Црвена звезда 4:0

ФИНАЛЕ 29.11.1955.

БСК - Хајдук 2:0(2:0)

1956/57.

1/8 ФИНАЛА: Пролетер (З)-БСК 1:0

1957/58.

1/8 ФИНАЛА: Динамо-ОФК Београд 2:1

1958/59.

1/16 ФИНАЛА: ОФК Београд - Жељезничар

(Сарајево) 1:2

1959/60.

1/16 ФИНАЛА: Босна (Високо) - ОФК Београд

0:3

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Локомотива (За-

греб) 1:0

1/4 ФИНАЛА: Вележ (Мостар) - ОФК Београд

1:0

1960/61.

1/16 ФИНАЛА: ОФК Београд - Раднички (Сом-

бор) 5:2

1/8 ФИНАЛА: Сплит - ОФК Београд 1:0

1961/62. ОСВАЈАЧИ КУПА ПО ТРЕЋИ ПУТ!

1/16 ФИНАЛА: Рудар (Какањ) - ОФК Београд

0:3

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Будућност (Тито-

град) 1:0

1/4 ФИНАЛЕ: Вележ (Мостар) - ОФК Београд

0:1

1/2 ФИНАЛЕ: ОФК Београд - Динамо (Загреб)

2:1

ФИНАЛЕ 04.07.1962.

ОФК Београд-Спартак 4:1 (2:0)

1962/63.

1/16 ФИНАЛА: Карловац - ОФК Београд 0:1

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Војводина (Нови

Сад) 0:1

1963/64. - нисмо учествовали у завршници

1964/65.

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Хајдук (Сплит) 2:0

1/4 ФИНАЛЕ: Будућност (Титоград) - ОФК Београд 3:2

1965/66. ЧЕТВРТИ ОСВОЈЕНИ КУП!

1/8 ФИНАЛА: Сутјеска (Никшић) - ОФК Београд 3:3 (2:2,1:1) пен 5:7

1/4 ФИНАЛЕ: Срем (С. Митровица) - ОФК Београд 1:2

1/2 ФИНАЛЕ: ОФК Београд - Слобода (Тузла) 2:0

ФИНАЛЕ 26.05.1966.

ОФК Београд - Динамо 6:2(4:1) 1966/67.

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Вардар (Скопље) 1:2 1967/68.

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Ријека 1:0

1/4 ФИНАЛЕ: Марибор - ОФК Београд 1:0

1968/69. - нисмо учествовали у завршном турниру 1969/70.

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Рудар(К) 2:0

1/4 ФИНАЛЕ: ОФК Београд - Црвена звезда 0:1 1970/71.

1/8 ФИНАЛА: Олимпија (Љубљана) - ОФК Београд 1:2 (1:1,1:0)

1/4 ФИНАЛЕ: ОФК Београд - Слобода (Тузла) 1:2

1971/72. - нисмо учествовали у завршници

такмичења

1972/73.

1/16 ФИНАЛА: Борац (Босански Шамац) - ОФК Београд 0:4

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Војводина (Нови Сад) 3:1

1/4 ФИНАЛЕ: ОФК Београд - Жељезничар (Сарајево) 1:3

1973/74.

1/16 ФИНАЛА: ОФК Београд - Карловац 1:0

1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Марибор 2:1

1/4 ФИНАЛЕ: Хајдук (Сплит) - ОФК Београд 3:0

1974/75.

1/16 ФИНАЛА: ОФК Београд - Динамо 0:2

1975/76. - куп није одржан

1/16 ФИНАЛА: Загреб - ОФК Београд 6:1

1977/78.

1/16 ФИНАЛА: Јединство (БИ) - ОФК Београд

2:1

1978/79.

1/16 ФИНАЛА: Партизан - ОФК Београд 5:1

1979/80.

1/16 ФИНАЛА: Загреб - ОФК Београд 3:2

1980/81.

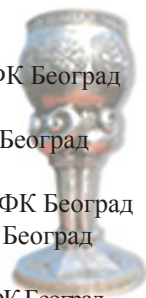
1/16 ФИНАЛА: Приштина - ОФК Београд 1:2

1/8 ФИНАЛА: Оријент - ОФК Београд 1:0

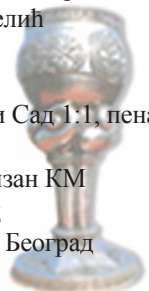
1981/82.

1/16 ФИНАЛА: Раднички (К) - ОФК Београд 1:1

(6:4 пен)

1982/83.		1/8 Финала: ФК Земун - ОФК Београд	1-4
1/16 ФИНАЛА: Приштина - ОФК Београд	0:1	1/4 Финала (21 нов 2001): Сартид Смедерево - ОФК Београд	0-0 (4-2 пен.)
1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Галеника	3:2	2002/03.	
1/4 ФИНАЛЕ: ОФК Београд - Хајдук	0:2	1/16 Финала (10-18 сеп 2002): ОФК Младеновац - ОФК Београд	0-2
1983/84.		1/8 Финала (24/25 сеп 2002): ОФК Београд - ФК Обилић Београд	2-3
1/16 ФИНАЛА: ОФК Београд - Партизан	1:0	2003/04.	
1/8 ФИНАЛА: Раднички (Н) - ОФК Београд	2:1	1/16 Финала (28 окт-12 нов 2003): Раднички Ниш - ОФК Београд	2-2 (2-4 пен)
1984/85. - нисмо учествовали у завршници		1/8 Финала (3 дец 2003): ОФК Београд - Рад Београд	2-1
1985/86.		1/4 Финала (3 мрт 2004): ФК Обилић Београд - ОФК Београд	3-3 (5-4 пен)
1/16 ФИНАЛА: ОФК Београд - Динамо (В)	3:0	2004/05.	
1/8 ФИНАЛА: Хајдук - ОФК Београд	0:0 (3:4 пен)	1/16 Финала (20-29 сеп 2004): ОФК Београд - Млади Пожаревац	2-1
1/4 ФИНАЛЕ: ОФК Београд - Будућност	4:1	1/8 Финала (27 окт 2004): Рад Београд - ОФК Београд	0-0 (5-4 пен)
1/2 ФИНАЛЕ: Вележ - ОФК Београд	3:0	2005/06	
1986/87.		1/16 Финала (27. сеп 2005): Мокра Гора Зубин Поток - ОФК Београд	0-3
1/16 ФИНАЛА: Црвена Звезда - ОФК Београд	1:1 (11:10 пен)	1/8 Финала (26 окт 2005): ОФК Београд - ФК Обилић Београд	2-1
1987/88. - нисмо учествовали у завршници		1/4 Финала (7 дец 2005): ОФК Београд - Хајдук Кула	1-0
1988/89. - нисмо учествовали у завршници		1/2 Финале (11 апр 2006): ОФК Београд - Колубара Лазаревац	4-1 (12 апр)
1989/90.		Финале (Београд, 10 мај 2006): Црвена Звезда - ОФК Београд	2-2 ; 4-2 после продужетака
1/16 ФИНАЛА - 02.08.1989.: ОФК Београд - Вардар (Скопје)	1:2	2006/07.	
1990/91.		1/16 Финала (20 сеп-25 окт 2006): Биг бул Бачинци - ОФК Београд	0-4
1/16 ФИНАЛА: Раднички - ОФК Београд	1:2	1/8 Финала (25 окт 2006): Младост Апатин - ОФК Београд	2-0
1/8 ФИНАЛА: ОФК Београд - Жељезничар	2:1; 1:1	2007/08.	
1/4 ФИНАЛЕ: Будућност - ОФК Београд	1:2; 1:1	1/16 Финала: ОФК Београд - Младеновац	2-0
1/2 ФИНАЛЕ: Црвена звезда - ОФК Београд	3:0; 3:3	1/8 Финала: Инђија - ОФК београд	0-2
1991/92 - нисмо учествовали у завршном делу		1/4 Финала: ОФК Београд - Јавор	1-1 (4-3 пен.)
1992/93.		1/2 Финале: Земун - ОФК Београд	1-1 (5-4)
1/16 Финале: Младост Гоша - ОФК Београд	1-4	2008/09.	
1/8 Финале: Застава Крагујевац - ОФК Београд	1-0; 2-3	1/16 Финала: ОФК Београд - Нови Пазар	2-0
1993/94.		1/8 Финала: ОФК Београд - Синђелић	2-0
1/16 Финала: Раднички Крагујевац - ОФК Београд	1-3	1/4 Финала: Банат - ОФК Београд	1-0
1/8 Финала: ОФК Београд - Борац Чачак	2-1; 3-4	2009/10.	
1/4 ФИНАЛА: Партизан Београд - ОФК Београд	4-1; 3-0	1/16 Финала: ОФК Београд - Нови Сад	1:1, пена-лима 5:4
1994/95		1/8 Финала: ОФК Београд - Партизан КМ	3:1
1995/96		1/4 Финала: Борац - ОФК Београд	0:2
1996/97		1/2 Финале: Црвена Звезда - ОФК Београд	1-0
1/8 Финале (9 и 23 окт.): ОФК Београд - Младост Луачни	2-1; 1-5	2010/11.	
1997/98		1/16 Финала: Телеоптик - ОФК Београд	2-1
1/16 Финала (3 сеп 1997): Будућност Подгорица - ОФК Београд	2-1		
1998/99.			
1/16 Финала: Раднички Крагујевац - ОФК Београд	1-0		
1999/00.			
1/16 Финала (24/25 нов 1999): Будућност Банатски Двор - ОФК Београд	1-0		
2000/01.			
1/16 Финале (9 сеп 2000): Будућност Банатски Двор - ОФК Београд	1-0		
2001/02.			
1/16 Финале: Пролетер Зрењанин - ОФК Београд	0-2		

ЕВРОКУПОВИ

“Романтичари” су одиграли запажену ролу у евро такмичењима, те кроз своју историју и кроз разна такмичења, достојно представљали наш фудбал.

У првом основаном евро купу - Митропа купу, као БСК Београд имамо 2 полуфинала и оба пута смо били заустављени од представника, тадашње фудбалске велесиле Мађарске.

У периоду после другог светског рата, ОФК Београд је направио један од првих већих интернационални успех нашег фудбала, пласиравши се у полуфинале Купа победника купова, где је од нас био бољи, а касније постао и освајач КПК-а те године - лондонски Тотенхем. Такође, имамо једно четвртфинале у такмичењу УЕФА купа и осмину финала Купа сајамских градова. Од новијих успеха на интернационалној сцени треба издвојити полуфинале Интертото купа које смо играли са мадридским Атлетиком.

У наших досадашњих 90 мечева, укрштали смо копља са доста врхунских светских клубова и излазили као победници са многима од њих. Ту свакако треба поменути победе над Јувентусом, Бајерном, Наполијем, Фејенордом, Панатинаикосом, Ференцварошем, Дуклом... И поред не тако светле данашњице, навијачи сањају и верују да ће се њихов тим вратити на старе стазе славе, где њихов клуб свакако треба да тражи свој пут.

Интернационална асоцијација за фудбалску историју и статистику – ИФФХС је недавно сврстао ОФК Београд на 83. место свих клубова који су учествовали у европским фудбалским куповима, те смо тако други најуспешнији српски клуб свих времена у тој категорији!

Куп УЕФА (4 учешћа) : 24 9 6 9 35:47

Куп сајамских градова (3 учешћа) :

11 4 2 5 17:16

Куп победника купова (2 учешћа) :

11 4 1 6 21:22

Интертото куп (5 учешћа) : 26 12 5 9 45:48

Митропа куп (7 учешћа) : 18 6 1 11 26:46

Укупно: 90 35 15 40 144:179

* I - број утакмица II - победе III - нерешене утакмице IV - поразии V - гол разлика

Митропа куп (Средњоевропски куп)

Митропа или касније Средњоевропски куп је најстарије клупско такмичење у Европи. Основан је на иницијативу великог фудбалског стручњака Хуга Мајсла у Бечу 31. марта 1927. год. Оснивачи су били Аустрија, Чехословачка, Мађарска и Италија, а на њихов позив укључила се и Југославија.

Такмичење је прекинато 1940. године да би се наставило 1951. године.

Прве пропозиције су предвиђале учешће прве две екипе државних првенстава. Самим тим је Средњоевропски куп пре рата био најквалитетније такмичење клубова Европе. Пропозиције су током времена претрпеле низ измена, како у погледу броја учесника, тако и у начину одржавања овог такмичења. Најчешће је примењиван двоструки куп систем.

Тим БСК-а пред полуфиналну утакмицу Митропа купу против Ујпешта 1939. године. Ђорђе Вујадиновић, Јан Подхрадску, Густав Лехнер, Првослав Драгићевић, Светислав Ваљаревић, Ернест Дубац, Ђорђе Стојиљковић, Антон Пухар, Светислав Глишовић, Бруно Кнежевић, Војин Божовић.

1927.

1/4 финале: МТК Хунгарија ФЦ (Хун) 4-2 БСК | БСК 0-4 МТК Хунгарија ФЦ | (2-8)

1928.

1/4 финале: БСК 0-7 Ференцварош ТЦ (Хун) | Ференцварош ТЦ 6-1 БСК | (1-13)

1938.

1/4 финале: БСК 2-3 СК Славија Праг (Чех) | Славија Праг 2-1 БСК | (3-5)

1939.

1/4 финале: Београдски СК Југ СК Славија Праг Чех 3-0 1-2 4-2

1/2 Финале: Београдски СК Југ Ујпешти ФЦ Хун 4-2 1-7 5-9

Детаљ са утакмице СЕ купа у Прагу Славија СК - БСК 4-2 1939. године. На слици Ђорђе Стојиљковић, Петар Манола, Карел Приха и голман Србан Мркушић

1940.

1/4 финале (Јун 17 & 24): Београдски СК Југ АСЦ Венус Букурешт Рум 3-0 1-0 4-0

1/2 финале (Јун 30 & Јул 7): Београдски СК Југ Ференцварош ФЦ Хун 1-0 0-2 1-2

1960.

1/4 финале: Бањик Острава Чех : ОФК Београд Југ 2-1 2-3

1964.

1/4 финале (Јун 17 & 20): Болоња ФК Ита : ОФК Београд Југ 1-0 2-2 3-2

Куп победника купова

Куп победника купова (КПК) био је клупски европски фудбалски куп који је окупао победнике националних купова држава - чланица УЕФА-е, односно финалисте уколико су се победници купа истовремено пласирали у Куп шампиона.

Такмичење у Купу победника купова почело је у сезони 1960/61. Иницијатори одржавања Купа биле су земље учеснице Митропа купа, (Средњоевропског купа), које су подржале Енглеска, Шкотска и Западна Немачка. Иако сумњичава, УЕФА је од сезоне 1961/62 преузела организацију такмичења.

Систем такмичења био је исти као и у Купу шампиона. Прве године у финалу су се играле две утакмице у местима финалиста, а после тога играла се само једна утакмица на неутралном терену. У случају нерешеног резултата играла се нова утакмица, а од 1967. уведено је правило гола у гостима. Ако се ни тада није могао одлучити победник, до 1971. је одлучивао жреб, а од 1971 су извођени једанаестерци.

По УЕФА - и разлог зашто је овај куп укинут 1999. лежи у недостатку квалитетних тимова, што је била последица проширења Лиге шампиона.

Од 1972. постојала је традиција да победник овог купа игра Суперкуп против победника Купа европских шампиона (касније Лиге шампиона). Од укидања Купа победника купова, Суперкуп играју победници Купа УЕФА и Лиге шампиона.

ОФК Београд је у овом такмичењу забележио највећи послератни интернационални успех, када се сезоне 1962/63. пласирао у полуфинале КПК.

Cup Winners' Cup

Сезона 1962/1963:

Прво коло:

ОФК Београд-СЦ Шеми Хале 2:0 (1:0)

СЦ Шеми Хале-ОФК Београд 3:3 (2:3)

Друго коло:

ОФК Београд-Портдаун ФК 5:1 (2:0)

Портдаун ФК-ОФК Београд 3:2 (2:0)

Треће коло:

ОФК Београд-Наполи 2:0 (0:0)

Наполи-ОФК Београд 3:1 (1:1)

ОФК Београд-Наполи мајсторица 3:1 (1:1)

1/2 финале:

ОФК Београд-Тотенхем 1:2 (1:1)

Тотенхем-ОФК Београд 3:1 (2:1)

Детаљ са утакмице у Лондону са реванша полуфинала КПК 1963. године

Сезона 1966/1967:

Прво коло:

ОФК Београд-Спартак М. 1:3 (0:3)

Спартак М.-ОФК Београд 3:0 (0:0)

Куп сајамских градова

Покретац идеје за ово такмичење био је Ернест Томен, председник Фудбалског савеза Швајцарске и потпредседник ФИФА, а на пропозицијама су му помогли доктор Оторино Бараси, такође потпредседник ФИФА и Стелни Раус, будући председник ФИФА. Самим тим ово је такмичење имало за иницијаторе највеће лич-

ности тога доба у фудбалским форумима Европе. Оснивачки скуп је одржан и у Базелу 18. априла 1955. године. Скупу је присуствовало шест делегата са потребним овлашћењима (Базел, Загреб, Стокхолм, Милано, Барселона и Лондон). Самим тим у први извршни одбор ушли су представници Југославије.

Пропозиције су прво обавезале учеснике да током једне фудбалске сезоне одиграју свега две утакмице средином седмице како се не би пореметио план националних такмичења. Од сезоне 1960-1961. год. такмичење се одвија током само једне сезоне. У почетку у Купу су наступале екипе под "фирмом" градских репрезентација, а од 1960-1961. сајамске градове заступали су клубови из тих градова. Прва утакмица за Куп сајамских градова одиграна је у Базелу 4. јуна 1955. године између градских репрезентација Лондона и Базела. Последња утакмица за трајно власништво пехара Купа сајамских градова одиграна је 22. септембра 1971. у Барселони између првог и троструког освајача овог трофеја Барселоне, и последњег победника Лидс Јунајтеда.

Куп је остао у Барселони у часу када је већ одиграно прво коло првог купа УЕФА, као ново такмичење, организовано од стране Европске фудбалске уније, односно као наставак Купа сајамских градова.

Највећи домет ОФК Београда у овом такмичењу био је у сезони 1968/69. када смо се пласирали у осмину финала, но свакако у историји остаје победа над Јувентусом 1963. године.

Сезона 1963/64:

Прво коло: Јувентус-ОФК Београд 2:1 (1:1)

ОФК Београд-Јувентус 2:1 (0:0)

Мајсторица (у Трсту): Јувентус-ОФК Београд 1:0 (0:0)

Пред утакмицу у Трсту

Сезона 1964/65:

Прво коло: Атлетико Билбао-ОФК Београд 2:2 (0:0)

ОФК Београд-Атлетико Билбао 0:2 (0:1)

Наши главни бубар

...детал са утакмице у Билбау 9.IX.1964.

Сезона 1968/69:

Прво коло:

Рapid-ОФК Београд 3:1 (1:1)

ОФК Београд-Рapid 6:1 (3:1, 3:1)

Друго коло:

ОФК Београд-Болоња 1:0 (1:0)

Болоња-ОФК Београд 1:1 (1:0)

1/8 финала:

ОФК Београд-Гезтепе 3:1 (1:0)

Гезтепе-ОФК Београд 2:0 (2:0)

Репрезентација Београда у купу Сајамских градова у коме су позивани и наши фудбалери!

Првих сезона у такмичењу купа сајамских градова, у период између 1958. и 1961. године, такмичиле су се градске репрезентације, а у најбољи тим Београда позивани су и наши играчи.

ЛАЛПЦИГ (НДР) - БЕОГРАД (ЈУГ) 5-2 (3-1)

Из ОФК Београда позвани Србољуб Кривокућа и Василије Шијаковић.

БЕОГРАД (ЈУГ) - ЛАЛПЦИГ (НДР) 4-1 (1-1)

Из ОФК Београда позван Василије Шијаковић.

БЕОГРАД (ЈУГ) - ЛАЛПЦИГ (НДР) 2-0 (1-0)

Из ОФК Београда позвани Србољуб Кривокућа, Јосип Скоблар и Василије Шијаковић

Скоблар постигао водећи погодак.

ИНТЕРНАЦИОНАЛЕ Ф.К. МИЛАН (ИТА) - БЕОГРАД (ЈУГ) 5-0 (1-0)

Из ОФК Београда позван Василије Шијаковић.

БЕОГРАД (ЈУГ) - ИНТЕРНАЦИОНАЛЕ ФК МИЛАН (ИТА) 1-0 (0-0)

Из ОФК Београда позвани Сава Антић, Јосип Скоблар и Василије Шијаковић. Скоблар постигао победоносни погодак.

БЕОГРАД (ЈУГ) - Ф.К. ЛОЗАНА-СПОРТС (Швај) 6-1 (1-1)

Из ОФК Београда позван Василије Шијаковић.
Ф.Ц. ЛОЗАНА-СПОРТС (ШВА) - БЕОГРАД (ЈУГ)
3-5 (1-2)

Из ОФК Београда позвани Живко Јосић и Петар
Раденковић.

ЧЕЛСИ Ф.К. ЛОНДОН (ЕНГ) - БЕОГРАД (ЈУГ)
1-0 (1-0)

Из ОФК Београда позван Василије Шијаковић.
БЕОГРАД (ЈУГ) - ЧЕЛСИ Ф.К. ЛОНДОН (ЕНГ)
4-1 (2-0)

Из ОФК Београда позван Василије Шијаковић.
БЕОГРАД (ЈУГ) - Ф.К. БАРСЕЛОНА (ЕСП) 1-1
(0-1)

Из ОФК Београда позван Василије Шијаковић.
Ф.К. БАРСЕЛОНА (ЕСП) - БЕОГРАД (ЈУГ) 3-1
(1-1)

Као учесници у репрезентацији Београда у
Купу Сајамских градова позивани су Василије
Шијаковић - 9 пута, по 2 пута Србољуб
Кривокућа и Јосип Скоблар – постигао и 2
поготка, а по један наступ убележили Петар
Раденковић, Живко Јосић и Сава Антић.

Куп УЕФА и Лига Европе

ЛЕ је настала 1971, као Куп УЕФА, заменивши
тадашњи Куп сајамских градова. Клубови који
учествују у овом такмичењу су стицали то право
пласманом у лиги или освајањем купа њихове
земље. По вишедеценијском систему, који је ретко
прилагођаван, клубови би почињали такмичење,
зависно од пласмана, или у квалификацијама (2
кола), или од 1. кола самог купа. Надаље, играло се
по строгом купском, елиминационом систему. До
шеснаестине финала, клубови би одиграли укуп-
но 3 кола такмичења. Шеснаестина финала би у
такмичење увела још 8 клубова, трећепласираних
у Лиги Шампиона. Клубови су се састајали по 2
пута у сваком колу, укључујући и финале, све до
увођења једне финалне утакмице (1997-1998).

2004. године, такмичење ушло у фазу преласка
на лигашки систем и подељено је на два дела- ли-
гашку (познатију под називом Лига УЕФА), која
је подразумевала групну фазу, са по 5 клубова у
свакој групи. Тимови би се, за разлику од групне
фазе Лиге шампиона састајали по једном (по један
клуб би био слободан у сваком колу), а три клуба би
се пласирала у наредну фазу, осмину финала. Као
и раније, ту би се поред 24 клуба такмичило још
8 клубова, трећепласираних у групној фази Лиге
Шампиона. Даље такмичење је било идентично
дотадашњем, односно исто као и у ЛШ. 2009. го-
дине, нови формат је озваничен, такмичење је по-
стало веома слично оном у Лиги Шампиона.

**Највећи успех нашег клуба у овом такмичењу
је ¼ финала сезоне 1972/73.**

Сезона 1971/72.

Прво коло: ОФК Београд-Ђургарденс 4:1 (2:0)

Ђургарденс-ОФК Београд 2:2 (1:1)

Друго коло: ОФК Београд-Карл Цајс 1:1 (0:1)

Карл Цајс-ОФК Београд 4:0 (1:0)

Сезона 1972/73.

Прво коло:

Дукла-ОФК Београд 2:2 (0:1)

ОФК Београд-Дукла 3:1 (1:0)

Друго коло:

Фејнорд-ОФК Београд 4:3 (3:2)

ОФК Београд-Фејнорд 2:1 (1:0)

Детаљ са утакмице у Роттердаму

Треће коло:

ОФК Београд-Берое 0:0 (0:0)

Берое-ОФК Београд 1:3 (1:0)

1/4 финале:

ОФК Београд-Твенте 3:2 (2:1)

Твенте-ОФК Београд 2:0 (2:0)

Сезона 1973/74.

Прво коло:

Панатинаикос-ОФК Београд 1:2 (0:1)

ОФК Београд-Панатинаикос 0:1 (0:1)

Друго коло:

Динамо(Тб)-ОФК Београд 3:0 (2:0)

ОФК Београд-Динамо(Тб) 1:5 (0:3)

Сезона 2005/06.

Друго коло претквалификација:

ОФК Београд-Локомотива Пловдив 2-1 (2-0)

Локомотива Пловдив-ОФК Београд 1-0 (0-0)

Сезона 2006/07.

Друго коло претквалификација:

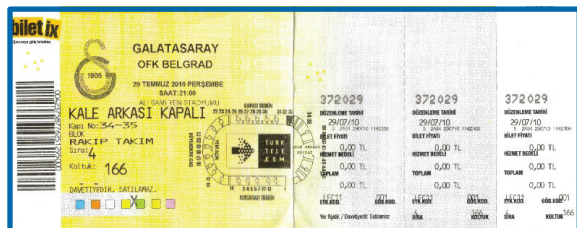
ОФК Београд-Оксер 1-0 (1-0)

Оксер-ОФК Београд 5-1 (2-1)

Сезона 2010/11.

Друго коло квалификација:

ОФК Београд - Торпедо Жодино (БЛС)	2-2 (1-1)
Торпедо Жодино - ОФК Београд	0-1 (0-0)
Треће коло квалификација:	
Галатасарај - ОФК Београд	2-2 (1-0)
ОФК Београд - Галатасарај	1-5 (1-2)

Улазница са меча у Истанбулу

Интертото куп (Интернационални фудбалски куп ИФК; Рапан куп; Међународно летње првенство)

Основан је 1961. године на иницијативу Швајцарске, а током свога постојања променио је низ имена као Рапан-Куп, Међународно летње првенство, Интернационални куп и Интер-тото такмичење.

Први назив (Рапан-куп) припао му је по имену великог фудбалског стручњака, који је био покретач акције да се ово такмичење оснује. Реч је о Карлу Рапану, аустријском репрезентативцу, тренеру, савезном капитену, педагогу и фудбалском стратегу који је vise деловао у Швајцарској него својој родној Аустрији. До средине 60-их, ово такмичење је било доста квалитетно.

Почев од 1967. године такмичење је сведено на прваке група и сужено је само на летњи период од два месеца. Циљ овог такмичења био је усмерен да се у "мртвој сезони" задржи активност, да клубови провере нове играче, уиграју своје саставе и да стекну извесно међународно искуство.

Лета 2004. пласирали смо се у полуфинале овог такмичења, а 2008. године одиграли последњу едицију овог такмичења, које је након тог лета укинута.

ОФК Београд је имао доста успеха у овом такмичењу, па смо тако 2004 године ушли у полуфинале Интертото купа, а у овом такмичењу смо шездесетих година успели да савладами и фудбалске величине као што су Бајерн, Фејенорд...

ИФК

Сезона 1962/63.

Такмичење у групи

ОФК Београд – Вићенца 2-1 ; 0-2

ОФК Београд – Бајерн Минхен 4-4 ; 4-1

ОФК Београд – Фејенорд 2-1 ; 1-0

Четвртфинале

ОФК Београд – Падова 1-3 ; 1-7

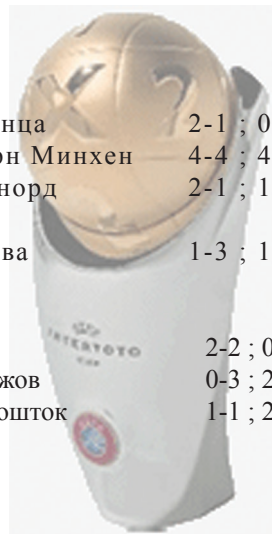
Сезона 1963/64.

Такмичење у групи

ОФК Београд – Слован 2-2 ; 0-4

ОФК Београд – Рух Коржов 0-3 ; 2-1

ОФК Београд – Емпор Рошток 1-1 ; 2-1

ИТК

Сезона 2003/04.

ОФК Београд - ФК Транс Нарва 6-1 ; 5-3

ОФК Београд - ФК Синот 3-3 ; 0-1

Сезона 2004/05.

ОФК Београд - Динабург ФК 3-1 ; 2-0

ОФК Београд - Тампере Јунјтед 1-0 ; 0-0

ОФК Београд - Атлетико Мадрид 1-3 ; 0-2

Сезона 2008/09.

ОФК Београд - Паниониос 1-0 ; 1-3

...детал са утакмице ОФК Београд - Атлетико Мадрид 2004 године

Детаљ са утакмице у Лондону против Тотенхема 1963. године

l'OFK di Belgrado

Il goal decisivo segnato da Menichelli a pochi minuti dalla fine - Le accese fasi del match, caratterizzato dal gioco duro della squadra jugoslava

Исечак из италијанске штампе са утакмице против Јувентуса у Торину

Детаљ из Болоње 1968. године. Током целе утакмице све је било на ивици инцидента, а Шекуларац је добио и искључење. Од наших играча у првом плану на слици су Турудија и Степановић.

...са утакмице у Тбилисију 1973. године

На аеродрому, пред пут у Холандију на утакмицу против Твентеа

...са утакмице у Атини против Панатинаикоса

Детаљ са меча у Ротердаму 1972. године

Баша на утакмици у Мадриду 2004. године против Атлетика

Beogradski »plavi« ne kriju svoje ambicije u ovogodišnjim bitkama za bodove: igraće i dalje za publiku, lepo, atraktivno i efikasno, ali i sa ciljem — da se titula prvaka konačno preseli na Karaburmu.

ILIJA PETKOVIĆ
— predvodnik
nekadašnjih
anonimnih
fudbalera
danas priznatih
asova
sa Karaburme
Snimio:
R. KNEŽEVIĆ

РЕПРЕЗЕНТАТИВЦИ

Списак наших А репрезентативаца

Наш клуб је до сада дао 77 репрезентативаца, који су као наши чланови укупно одиграли 602 утакмице и постигли 124 гола! Играчи са највише учешћа у националном тиму, у тренутку док су били наши чланови са 20 и више наступа су:

Благоје Моша Марјановић	57 утакмица 37 голова
Арсенијевић Милорад	52 0
Тирнанић Александар	48 12
Вујадиновић Ђорђе	44 18
Петковић Илија	35 6
Лехнер Густав	33 0
Степановић Драгослав	30 1
Скоблар Јосип	30 10
Самарџић Спасоје	26 3
Глишовић Светислав	21 9

Репрезентативци до Другог светског рата поређани по највише одиграних утакмица док су носили дрес БСК-а

Репрезентација на СП у Уругвају 1930. године

- Благоје "Моша" Марјановић	57 утакмица и 36 голова
- Милорад "Микица" Арсенијевић	52 - 0
- Александар "Тирке" Тирнанић	48 (50) - 12
- Ђорђе "Носоња" Вујадиновић	44 - 18
- Густав Лехнер	33 (44) - 0
- Светислав Глишовић	21 - 9
- Фрањо Глазер	15 (35) - 0
- Ернест Дубац	14 - 0
- Драгомир 'Драган' Тошић	11 - 0
- Петар Манола	9 - 0
- Војин "Шкоба" Божовић	8 - 5
- Светислав "Ваљар" Ваљаревић	7 (12) - 3 (4)
- Првослав "Прва" Драгићевић	6 - 0
- Фране Матошић	6 (16) - 2 (6)
- Иван "Иво" Стевовић	5 - 1

- Љубиша Ђорђевић	5 - 0
- Кузман "Чокалија" Сотировић	5 - 2
- Драгутин "Лала" Најдановић	4 - 1
- Драгослав "Вампир" Михајловић	4 - 0
- Миодраг "Мија" Јовановић	3 - 0
- Милорад Митровић	3 - 0
- Сава Маринковић	3 - 0
- Милорад "Попац" Николић	3 - 0
- Ђорђе "Кореја" Стојиљковић	3 - 0
- Драгутин Вирић	2 - 0
- Милорад Драгићевић	2 - 0
- Андреја "Андрица" Којић	1 - 0
- Ивица Бек	1 (7) - 0 (4)
- Радивој Божић	1 - 0
- Јован Белеслин	1 - 0
- Бруно Кнежевић	1 - 0
- Никола "Грба" Марјановић	1 - 0
- Срђан "Мрка" Мркушић	1 - 0
- Јан Подхрадски	1 - 0
- Бранислав "Брана" Поробић	1 - 0
- Предраг "Пеги" Радовановић	1 - 0
- Јанко Родин	1 (4) - 0
- Никола "Поп" Симић	1 - 0
- Славко Шурдоња	1 - 0

УКУПНО: 386 (443) наступа и 89 (98) голова.

• Легенда

- (*) Број у загради означава укупан број утакмица или голова појединих играча и у периоду док су били чланови БСК-а и неког другог клуба.

Пет играча, који су целу или добар део своје каријере били чланови БСК-а је по броју наступа заузело првих 5 места у земљи: Моша Марјановић 57, Арсенијевић 52, Тирнанић 50, Лехнер и Вујадиновић 44.

Укупно је наступило 39 играча БСК-а са збиром од 386 утакмице, што је највише од свих тимова. Грађански је на другом месту са 39 играча који су наступали за репрезентацију, са мањим збиром утакмица од БСК-а.

На листи стрелаца репрезентације прва 2 места заузели су Моша са 36 и Вујадиновић са 18 голова. На четвртм и петом месту су Тирнанић са 12 и Глишовић са 9 голова. Моша је за репрезентацију 1936.године против Пољске 9:3 постигао чак 4 гола, а против 1934. против Бразила 8:4 - хет трик. БСК је дао 4 селектора: арх. Бошка Симоновића који је бирао тим 43 пута, Кики Поповића 17 пута, Брану Вељковића 6 пута, и Николу Симића 4 пута.

Репрезентативци из периода након другог светског рата до 1991. године поређани по

највише одиграних утакмица док су носили дрес Металца, БСК-а и ОФК Београда

- Илија "Петко" Петковић	35 (43) – 6
- Драгослав "Стипе" Степановић	30 (34) – 1
- Јосип "Јошка" Скоблар	30 (32) – 10 (11)
- Спасоје "Паја" Самарџић	26 – 3
- Василије Шијаковић	11 – 0
- Слободан "Сани" Сантрач	8 – 1
- Драган Гуглета	8 – 2
- Сава Антић	5 – 2
- Тодор Живановић	4 – 3
- Србољуб Кривокућа	4 (7) – 0
- Љубиша "Љуба" Спајић	4 (15) – 0
- Милош Милутиновић	3 (33) – 0 (16)
- Петар Раденковић	3 – 0
- Станоје Јоџић	2 (4) – 2
- Лазар Тасић	2 (13) – 0 (1)
- Сретен Давидовић	1 – 0
- Божидар Сандић	1 – 2
- Јован Цокић	1 (2) – 1
- Предраг "Поп" Марковић	1 – 1
- Срђан Чебинац	1 – 0
- Здравко Јуричко	1 – 0
- Слободан Батричевић	1 – 0
- Митар Мркела	1 (5) – 0 (1)
- Саша "Ђуре" Ђурчић	1 (14) – 0 (1)

УКУПНО: 184 (273) утакмица и 34 (54) голова.

Скоблар и Самарџић у дресу репрезентације

За време друге заједничке државе, дрес репрезентације Југославије је обукло двадесет и четири наша играча.

У овом периоду наш државни тим као селектори водили су наши бивши играчи Александар

Наш главни Бурлар

Тирнанић, Милорад Арсенијевић, Рајко Митић, Милош Милутиновић, Илија Петковић и Слободан Сантрач. Такође, Гојко Зеџ, Милован Ђирић и Милан Живадиновић, пре него што су сели на клупу националног тима, тренирали су наш клуб.

Репрезентативци из периода након 1991. године до јуна 2011, поређани по највише одиграних утакмица док су носили дрес ОФК Београда

- Веселјко Тривуновић	5- 1
- Огњен Короман	5 (36) – 0 (1)
- Ђорђе Јокић	4 – 0
- Саша Стевановић	3 – 0
- Милош Колаковић	3 – 0
- Душан Петковић	2 (7) – 0
- Дејан Рађеновић	2 – 0
- Петар Дивић	2 – 0
- Радиша Илић	1 – 0
- Иван Стевановић	1 – 0
- Бранислав Ивановић	1(41) - 4
- Марко Баша	1 (3) – 0
- Никола Бељић	1 – 0
- Бојан Шаранов	1 – 0

УКУПНО: 32 (110) одигране утакмице и 1 (6) постигнут гол.

У последњој епохи, четрнаест наших играча облачило је дрес са државним грбом.

Илија Петковић је као селектор одвео репрезентацију на СП у Немачку 2006. године.

Петковић и Степановић у репрезентативној опреми

Наступи наших репрезентативаца по азбучном реду

Антић Сава

5 утакмица - 1 гол - све у БСК-у

ПУ 22.04.1956 Југославија - Румунија	0-1 (0-0)
ОИ 28.11.1956 Југославија - САД	9-1 (5-1) гол
ОИ 04.12.1956 Југославија - Индија	4-1 (0-0)
ОИ 08.12.1956 СССР - Југославија	1-0 (0-0)
ПУ 23.12.1956 Индонезија - Југославија	1-5 (1-2)

Такође, три године је играо за младу репрезентацију Југославије (1953 -56), постигавши седам голова на девет утакмица. Пуних девет година је био члан Б репрезентације Југославије за коју је укњижио десет игра и шест голова.

Арсенијевић Милорад

Утакмица за репрезентацију 52 - све у БСК-у
Голова за репрезентацију 1 аутогола

ПУ 10.04.1927 Мађарска - Југославија	3-0 (2-0)
КПЗ 10.05.1927 Румунија - Југославија	0-3 (0-3)
ПУ 15.05.1927 Бугарска - Југославија	0-2 (0-0)
ПУ 31.07.1927 Југославија - Чехословачка	1-1 (1-0)
ПУ 28.10.1927 Чехословачка - Југославија	5-3 (4-1)
ПУ 08.04.1928 Југославија - Турска	2-1 (2-0)
КПЗ 06.05.1928 Југославија - Румунија	3-1 (3-0)
ОИ 29.05.1928 Југославија - Португал	1-2 (1-1)
ПУ 28.10.1928 Чехословачка - Југославија	7-1 (1-1)
КПЗ 10.05.1929 Румунија - Југославија	2-3 (2-1)
ПУ 19.05.1929 Француска - Југославија	1-3 (1-2)
ПУ 28.06.1929 Југославија - Чехословачка	3-3 (2-2)
БК 06.10.1929 Румунија - Југославија	2-1 (2-0)
ПУ 28.10.1929 Чехословачка - Југославија	4-3 (2-0)
БК 13.04.1930 Југославија - Бугарска	6-1 (2-1)
КПЗ 04.05.1930 Југославија - Румунија	2-1 (2-0)
СП 14.07.1930 Југославија - Бразил	2-1 (2-0)
СП 17.07.1930 Југославија - Боливија	4-0 (1-0)
СП 27.07.1930 Уругвај - Југославија	6-1 (3-1)
ПУ 03.08.1930 Аргентина - Југославија	3-1 (3-1)
БК 16.11.1930 Бугарска - Југославија	0-3 (0-2)
БК 19.04.1931 Југославија - Бугарска	1-0 (1-0)
ПУ 21.05.1931 Југославија - Мађарска	3-2 (1-1)
БК 28.06.1931 Југославија - Румунија	2-4 (1-1)
ПУ 25.10.1931 Пољска - Југославија	6-3 (5-2)
ПУ 24.04.1932 Шпанија - Југославија	2-1 (2-1)
ПУ 03.05.1932 Португал - Југославија	3-2 (2-1)
ПУ 05.06.1932 Југославија - Француска	2-1 (1-1)
БК 26.06.1932 Југославија - Грчка	7-1 (3-1)
БК 30.06.1932 Југославија - Бугарска	2-3 (0-2)

БК 03.07.1932 Југославија - Румунија	3-1 (3-1)
ПУ 09.10.1932 Чехословачка - Југославија	2-1 (1-1)
ПУ 03.04.1933 Југославија - Шпанија	1-1 (0-1)
ПУ 07.05.1933 Швајцарска - Југославија	4-1 (2-1)
ПУ 06.08.1933 Југославија - Чехословачка	2-1 (0-0)
ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија	4-3 (1-2)
КСП 24.09.1933 Југославија - Швајцарска	2-2 (2-0)
ПУ 18.03.1934 Бугарска - Југославија	1-2 (0-2)
ПУ 01.04.1934 Југославија - Бугарска	2-3 (0-0)
КСП 29.04.1934 Румунија - Југославија	2-1 (1-0)
ПУ 03.06.1934 Југославија - Бразил	8-4 (2-2)
ПУ 26.08.1934 Југославија - Пољска	4-1 (2-0)
ПУ 02.09.1934 Чехословачка - Југославија	3-1 (3-0)
БК 17.06.1935 Југославија - Румунија	2-0 (1-0)
БК 20.06.1935 Југославија - Грчка	6-1 (2-1)
БК 24.06.1935 Бугарска - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 18.08.1935 Пољска - Југославија	2-3 (2-0)
ПУ 06.09.1935 Југославија - Чехословачка	0-0 (0-0)
КПЗ 10.05.1936 Румунија - Југославија	3-2 (1-1)
ПУ 12.07.1936 Турска - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 06.09.1936 Југославија - Пољска	9-3 (5-0)
ПУ 13.12.1936 Француска - Југославија	1-0 (1-0)

Одиграо је и 2 утакмице за Б репрезентацију, као и 10 утакмица у Балканском купу.

Божин Радивој

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

БК 25.12.1934 Југославија - Бугарска	4-3 (3-2)
--------------------------------------	-----------

Одиграо је по једну утакмицу за Б репрезентацију и у Балканском купу.

Божовић Војин

Утакмица за репрезентацију 8
Голова за репрезентацију 5

ПУ 06.09.1936 Југославија - Пољска	9-3 (5-0) гол
ПУ 01.08.1937 Југославија - Турска	3-1 (1-0) гол
КСП 03.04.1938 Југославија - Пољска	1-0 (0-0)
ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска	0-2 (0-1)
ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија	3-3 (2-2) гол
ПУ 29.09.1940 Мађарска - Југославија	0-0 (0-0)
ПУ 03.11.1940 Југославија - Немачка	2-0 (1-0) гол
ПУ 23.03.1941 Југославија - Мађарска	1-1 (1-1)

Уз 11 утакмица за селекцију Београда и три сусрета за "Б" - тим. Националне боје Југославије бранио је на осам утакмица (1936-1941) и постигао пет голова.

Баша Марко

Утакмица за репрезентацију 3 - 1 док је био у ОФКБ
Голова за репрезентацију -

ПУ 08.06.2005 Србија и Црна Гора - Италија
1-1(1-0)

ПУ 08.06.2005 Србија и Црна Гора - Италија 1-1 (1-0)
Учесник Европског првенства за фудбалере до 21.
године које се 2004. године одржало у Немачкој и на
коме су “орлићи” стигли до финала са Италијом (0:3).
Исте године био члан и Олимпијске репрезентације
која је на Играма у Атини поражена у сва три сусрета
(Аргентина 0:6, Аустралија 1:5, Тунис 2:3).

Батричевић Слободан

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

ПУ 30.03.1983 Румунија - Југославија 0-2 (0-1)

Бек Ивица

Утакмица за репрезентацију 7 - 1 у дресу БСК-а
Голова за репрезентацију 4

ПУ 15.05.1927 Бугарска - Југославија 0-2 (0-0)
ОИ 29.05.1928 Југославија - Португал 1-2 (1-1)

Уз три утакмице за градску селекцију Београда
и једну за “Б” - тим (1928), одиграо је и седам
утакмица за репрезентацију Југославије (1927-
1931) и постигао пет голова.

Белеслин Јован

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска 0-2 (0-1)

Уз 2 утакмице за Б репрезентацију, те шест
сусрета за селекцију Београда, једину утакмицу
за репрезентацију одиграо је “у пару” са славним
Дупцем 12. новембра 1939. против Мађарске (0:2)
у Београду (пријатељски сусрет).

Бељић Никола

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

ПУ 07.04.2010 Јапан - Србија 0-3 (0-2) -
Б репрезентација

Борога Петар

Утакмица за репрезентацију 4 - ниједна у нашем дресу
Голова за репрезентацију -

За младу репрезентацију Југославије, као наш
члан, бранио је 21 пут, а за омладинску 6 пута.

Цокић Јован

Утакмица за репрезентацију 2 - 1 утакмица уз БСК
Голова за репрезентацију 1

ПУ 02.11.1952 Југославија - Египат 5-0 (2-0) гол

Чебинац Срђан

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

ПУ 18.03.1964 Бугарска - Југославија 0-1 (0-1)

Одиграо 1 утакмицу за Б тим СФРЈ као наш члан.

Ћурчић Саша

Утакмица за репрезентацију 14 - 1 утакмица нап члан
Голова за репрезентацију 1

ПУ 30.10.1991 Бразил - Југославија 3-1 (2-1)

Дивић Петар

Утакмица за репрезентацију 2
Голова за репрезентацију -

КиК 28.06.2001 Југославија - Парагвај 0-2 (0-1)
КиК 04.07.2001 Јапан - Југославија 1-0 (1-0)

Драгићевић Милорад

Утакмица за репрезентацију 2
Голова за репрезентацију -

КПЗ 05.10.1926 Југославија - Румунија 2-3 (0-1)
КПЗ 06.05.1928 Југославија - Румунија 3-1 (3-0)

Драгићевић Првослав - “Прва”

Утакмица за репрезентацију 6
Голова за репрезентацију -

ПУ 18.05.1939 Југославија - Енглеска	2-1 (1-0)
ПУ 04.06.1939 Југославија - Италија	1-2 (0-1)
ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска	0-2 (0-1)
ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2)
ДК 22.09.1940 Југославија - Румунија	1-2 (1-1)

Поред два сусрета у дресу градске селекције Београда, за национални тим је током једне године, кад се налазио у пуној форми, одиграо чак шест утакмица (1939-1940), дебитујући 18. маја 1939. на оној незаборавној утакмици “београдске репрезентације” (сви играчи су били из београдских клубова) против Енглеске (2:1) у Београду, када је забележена највећа посета у периоду од пре II светског рата, што је “бисер” у билансу нашег националног тима до 1941.

Дубац Ернест

Утакмица за репрезентацију 14
Голова за репрезентацију -

КСП 03.04.1938 Југославија - Пољска	1-0 (0-0)
КПЗ 08.05.1938 Румунија - Југославија	0-1 (0-1)
ПУ 22.05.1938 Италија - Југославија	4-0 (2-0)
ПУ 29.05.1938 Белгија - Југославија	2-2 (1-1)
КПЗ 28.05.1938 Југославија - Чехословачка	1-3 (0-2)
ПУ 26.02.1939 Немачка - Југославија	3-2 (1-2)
ПУ 18.05.1939 Југославија - Енглеска	2-1 (1-0)
ПУ 04.06.1939 Југославија - Италија	1-2 (0-1)
ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска	0-2 (0-1)
ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2)
ПУ 29.09.1940 Мађарска - Југославија	0-0 (0-0)
ПУ 03.11.1940 Југославија - Немачка	2-0 (1-0)
ПУ 23.03.1941 Југославија - Мађарска	1-1 (1-1)

Уз седам утакмица за репрезентацију Београда и два сусрета за “Б” екипу (1938-1940), одиграо је и 14 утакмица за репрезентацију Југославије.

Борђевић Љубиша

Утакмица за репрезентацију 5
Голова за репрезентацију -

КПЗ 06.05.1928 Југославија - Румунија	3-1 (3-0)
ОИ 29.05.1928 Југославија - Португал	1-2 (1-1)
ПУ 28.10.1928 Чехословачка - Југославија	7-1 (1-1)
БК 06.10.1929 Румунија - Југославија	2-1 (2-0)
БК 02.10.1931 Југославија - Турска	0-2 (0-2)

Дрес селекције Београда носио је 22 пута, у два

наврата играо је у Балканском купу.

Давидовић Сретен

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

Одиграо је једну утакмицу за А репрезентацију Југославије, две за Б селекцију, као и 5 утакмица за млади тим.

ПУ 16.01.1953 Египат - Југославија	1-3 (1-1)
------------------------------------	-----------

Глазер Фрањо

Утакмица за репрезентацију 35 - носећи дрес БСК-а 15
Голова за репрезентацију -

ПУ 03.04.1933 Југославија - Шпанија	1-1 (0-1)
ПУ 07.05.1933 Швајцарска - Југославија	4-1 (2-1)
ПУ 06.08.1933 Југославија - Чехословачка	2-1 (0-0)
ПУ 18.03.1934 Бугарска - Југославија	1-2 (0-2)
ПУ 01.04.1934 Југославија - Бугарска	2-3 (0-0)
КСП 29.04.1934 Румунија - Југославија	2-1 (1-0)
ПУ 16.12.1934 Француска - Југославија	3-2 (1-1)
БК 17.06.1935 Југославија - Румунија	2-0 (1-0)
БК 20.06.1935 Југославија - Грчка	6-1 (2-1)
БК 24.06.1935 Бугарска - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 18.08.1935 Пољска - Југославија	2-3 (2-0)
ПУ 06.09.1935 Југославија - Чехословачка	0-0 (0-0)
КПЗ 10.05.1936 Румунија - Југославија	3-2 (1-1)
ПУ 06.09.1936 Југославија - Пољска	9-3 (5-0)
ПУ 13.12.1936 Француска - Југославија	1-0 (1-0)

13 пута је бранио гол репрезентације Београда, у три наврата у Балканском купу и на једном мечу Б репрезентације.

Глишовић Светислав

Утакмица за репрезентацију 21
Голова за репрезентацију 9

ПУ 05.06.1932 Југославија - Француска	2-1 (1-1) гол
БК 26.06.1932 Југославија - Грчка	7-1 (3-1) гол
БК 30.06.1932 Југославија - Бугарска	2-3 (0-2)
БК 03.07.1932 Југославија - Румунија	3-1 (3-1)
ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија	4-3 (1-2)
КСП 29.04.1934 Румунија - Југославија	2-1 (1-0)
ПУ 03.06.1934 Југославија - Бразил	8-4 (2-2) гол
ПУ 26.08.1934 Југославија - Пољска	4-1 (2-0)
ПУ 02.09.1934 Чехословачка - Југославија	3-1 (3-0)
ПУ 16.12.1934 Француска - Југославија	3-2 (1-1)
БК 23.12.1934 Грчка - Југославија	2-1 (1-1)
БК 17.06.1935 Југославија - Румунија	2-0 (1-0)

БК 20.06.1935 Југославија - Грчка	6-1 (2-1) гол
БК 24.06.1935 Бугарска - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 18.08.1935 Пољска - Југославија	2-3 (2-0)
ПУ 06.09.1935 Југославија - Чехословачка	0-0 (0-0)
КПЗ 10.05.1936 Румунија - Југославија	3-2 (1-1)
ПУ 18.05.1939 Југославија - Енглеска	2-1 (1-0) гол
ПУ 04.06.1939 Југославија - Италија	1-2 (0-1)
ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска	0-2 (0-1)
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2) гол

Уз 15 утакмица за селекцију Београда, те седам у Балканском купу има и три сусрета за „Б” екипу.

Гуглета Драган

Утакмица за репрезентацију 8
Голова за репрезентацију 2

ПУ 04.09.1965 СССР - Југославија	0-0 (0-0)
КСП 19.09.1965 Луксембург - Југославија	2-5 (1-4)
КСП 07.11.1965 Југославија - Норвешка	1-1 (0-1)
ПУ 08.05.1966 Југославија - Мађарска	2-0 (1-0) гол
ПУ 01.06.1966 Југославија - Бугарска	0-2 (0-1)
ПУ 23.06.1966 Немачка СР - Југославија	2-0 (1-0)
ПУ 27.06.1966 Шведска - Југославија	1-1 (1-0)
ПУ 06.11.1966 Бугарска - Југославија	6-1 (3-1) гол

Уз две утакмице за младу репрезентацију (1963), одиграо је и осам утакмица за најбољу селекцију Југославије и постигао два гола.

Живановић Тодор

Утакмица за репрезентацију 4
Голова за репрезентацију 3

ПУ 10.09.1950 Данска - Југославија	1-4 (1-3) гол
ПУ 08.10.1950 Аустрија - Југославија	7-2 (3-1) гол
ПУ 05.11.1950 Југославија - Норвешка	4-0 (3-0)
ПУ 22.11.1950 Енглеска - Југославија	2-2 (2-1) гол

Илић Радиша

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

ПУ 06.02.2008 Македонија - Србија	1-1 (0-1)
-----------------------------------	-----------

Ивановић Бранислав

Утакмица за репрезентацију 41 - једна док је носио нас дрес.
Голова за репрезентацију 4

Наш главни бубар

ПУ 08.06.2005 СЦГ - Италија	1-1 (1-0)
-----------------------------	-----------

За младу селекцију дебитовао је 15. децембра 2003. против Македоније у Охриду (4:1). Први погодак постигао је два дана касније на истом месту и против истог ривала (7:0). Одиграо је 38 утакмица, дао четири гола, а 12 пута носио капитенску траку. Један је од рекордера са три узастопна учешћа на Европским првенствима младих. У сва три је стигао до завршнице. Све као наш члан. На шампионату 2005. у Немачкој је био други, 2006. у Португалији је елиминисан у полуфиналу на пенале, а у Холандији 2007. поново је постао вицешампион.

Јуричко Здравко

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -
ПУ Индонезија - Југославија

Одиграо и 4 утакмице за младу репрезентацију и Б тим државе.

Јоцић Станоје

Утакмица за репрезентацију 4 - 2 као Бсковац
Голова за репрезентацију 2

ПУ 02.11.1952 Југославија - Египат	5-0 (2-0) гол
ПУ 16.01.1953 Египат - Југославија	1-3 (1-1)

Одиграо и једну утакмицу за Б репрезентацију.

Јовановић Миодраг - Мија

Утакмица за репрезентацију 3
Голова за репрезентацију -

ПУ 15.06.1930 Бугарска - Југославија	2-2 (1-0)
БК 15.03.1931 Југославија - Грчка	4-1 (2-0)
БК 04.10.1931 Бугарска - Југославија	3-2 (0-2)

Шест пута је бранио боје градске селекције Београда и једном на Балканском купу.

Јокић Ђорђе

Утакмица за репрезентацију 4
Голова за репрезентацију -

КиК 11.07.2004 Србија и Црна Гора - Словачка	2-0 (1-0)
КиК 13.07.2004 Јапан - Србија и Црна Гора	1-0 (0-0)
ПУ 13.11.2005 Кина - Србија и Црна Гора	0-2 (0-0)

ПУ 16.11.2005 Ј. Кореја - Србија и Црна Гора 2-0 (1-0)
 Био један од најстандарднијих чланова младе репрезентације СЦГ која је на Европском првенству 2004 освојила сребрну медаљу, али је због парних картона пропустио финале са Италијанима (0:2) и шансу да се можда освоји и титула првака Европе. Учествовао на Олимпијским играма 2004. у Атини, на којима смо поражени на сва три меча против Аргентине, Аустралије и Туниса.

Кнежевић Бруно

Утакмица за репрезентацију 1
 Голова за репрезентацију -

КСП 03.04.1938 Југославија - Пољска 1-0 (0-0)

Одиграо и једну утакмицу за Б репрезентацију.

Колаковић Милош

Утакмица за репрезентацију 3
 Голова за репрезентацију -

ПУ 28.04.2004 Северна Ирска - Србија и Црна Гора 1-1 (1-1)

КиК 11.07.2004 Србија и Црна Гора - Словачка 2-0 (1-0)

КиК 13.07.2004 Јапан - Србија и Црна Гора 1-0 (0-0)

Коларов Александар

Утакмица за репрезентацију 20 - ниједну док је био у ОФК Београду
 Голова за репрезентацију -

За младу репрезентацију Србије, као наш члан, одиграо је 11 утакмица и постигао један гол.

Кривокућа Србољуб

Утакмица за репрезентацију 7 - 4 док је носио наш дрес
 Голова за репрезентацију -

Уз пет сусрета за младу репрезентацију (1953) и пет за "Б" тим (1951-1957), одиграо је и седам званичних утакмица за репрезентацију Југославије.

ПУ 1958 Југославија - Мађарска 0-2

СП 19.06.1958 Југославија - Немачка СР 0-1 (0-1)

ПУ 19.04.1959 Мађарска - Југославија 4-0 (1-0)

ПУ 07.05.1961 Југославија - Мађарска 2-4 (1-2)

Којић Андреја - "Андрџа"

Утакмица за репрезентацију 1
 Голова за репрезентацију -

ОИ 02.09.1920 Југославија - Египат 2-4 (1-2)

Короман Огњен

Утакмица за репрезентацију 36 - 5 док је носио дрес ОФК Београда
 Голова за репрезентацију 1

ПУ 13.02.2002 Југославија - Мексико 2-1 (2-0)

ПУ 27.03.2002 Бразил - Југославија 1-0 (0-0)

ПУ 17.04.2002 Југославија - Литванија 4-1 (2-1)

КВЛ 17.05.2002 Украјина - Југославија 2-0 (1-0)

КВЛ 19.05.2002 Русија - Југославија 5-6 (1-1) пен

Лехнер Густав

Утакмица за репрезентацију 44 - 33 у дресу БСК-а
 Голова за репрезентацију -

ПУ 16.12.1934 Француска - Југославија 3-2 (1-1)

БК 23.12.1934 Грчка - Југославија 2-1 (1-1)

БК 25.12.1934 Југославија - Бугарска 4-3 (3-2)

БК 01.01.1935 Југославија - Румунија 4-0 (2-0)

БК 17.06.1935 Југославија - Румунија 2-0 (1-0)

БК 20.06.1935 Југославија - Грчка 6-1 (2-1)

БК 24.06.1935 Бугарска - Југославија 3-3 (2-2)

ПУ 18.08.1935 Пољска - Југославија 2-3 (2-0)

ПУ 06.09.1935 Југославија - Чехословачка 0-0 (0-0)

КПЗ 10.05.1936 Румунија - Југославија 3-2 (1-1)

ПУ 12.07.1936 Турска - Југославија 3-3 (2-2)

ПУ 06.09.1936 Југославија - Пољска 9-3 (5-0)

ПУ 09.05.1937 Мађарска - Југославија 1-1 (0-1)

ПУ 06.06.1937 Југославија - Белгија 1-1 (1-0)

КПЗ 03.10.1937 Чехословачка - Југославија 5-4 (3-1)

КСП 10.10.1937 Пољска - Југославија 4-0 (2-0)

КСП 03.04.1938 Југославија - Пољска 1-0 (0-0)

КПЗ 08.05.1938 Румунија - Југославија 0-1 (0-1)

ПУ 22.05.1938 Италија - Југославија 4-0 (2-0)

ПУ 29.05.1938 Белгија - Југославија 2-2 (1-1)

КПЗ 28.05.1938 Југославија - Чехословачка 1-3 (0-2)

ПУ 25.09.1938 Пољска - Југославија 4-4 (2-1)

ПУ 26.02.1939 Немачка - Југославија 3-2 (1-2)

КПЗ 07.05.1939 Румунија - Југославија 1-0 (0-0)

ПУ 18.05.1939 Југославија - Енглеска 2-1 (1-0)

ПУ 04.06.1939 Југославија - Италија 1-2 (0-1)

ПУ 15.10.1939 Југославија - Немачка 1-5 (0-1)

ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска 0-2 (0-1)

ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2)
ДК 22.09.1940 Југославија - Румунија	1-2 (1-1)
ПУ 29.09.1940 Мађарска - Југославија	0-0 (0-0)
ПУ 03.11.1940 Југославија - Немачка	2-0 (1-0)

Десет пута је носио дрес репрезентације Београда. Од лета 1941. Уз један сусрет за “Б” екипу (1934), одиграо је за девет година 44 утакмице за најбољу селекцију Југославије.

Манола Петар

Утакмица за репрезентацију 9
Голова за репрезентацију -

Уз девет утакмица за градску селекцију Београда, одиграо је и девет утакмица за репрезентацију Југославије (1939-1941).

КПЗ 07.05.1939 Румунија - Југославија	1-0 (0-0)
ПУ 18.05.1939 Југославија - Енглеска	2-1 (1-0)
ПУ 04.06.1939 Југославија - Италија	1-2 (0-1)
ПУ 15.10.1939 Југославија - Немачка	1-5 (0-1)
ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска	0-2 (0-1)
ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2)
ДК 22.09.1940 Југославија - Румунија	1-2 (1-1)
ПУ 23.03.1941 Југославија - Мађарска	1-1 (1-1)

Маринковић Сава

Утакмица за репрезентацију 3	
Голова за репрезентацију -	
КПЗ 06.05.1928 Југославија - Румунија	3-1 (3-0)
ПУ 28.10.1928 Чехословачка - Југославија	7-1 (1-1)
ПУ 15.06.1930 Бугарска - Југославија	2-2 (1-0)

Играо је на 18 утакмица за градску селекцију Београда и трипут за национални тим Југославије.

Марјановић Благоје - “Моша”

Утакмица за репрезентацију 57
Голова за репрезентацију 36

ПУ 28.06.1926 Југославија - Чехословачка	2-6 (2-5)
КПЗ 10.05.1927 Румунија - Југославија	0-3 (0-3)
ПУ 15.05.1927 Бугарска - Југославија	0-2 (0-0) гол
ПУ 28.10.1927 Чехословачка - Југославија	5-3 (4-1)
ПУ 08.04.1928 Југославија - Турска	2-1 (2-0)
КПЗ 06.05.1928 Југославија - Румунија	3-1 (3-0) гол
ПУ 28.10.1928 Чехословачка - Југославија	7-1 (1-1)
КПЗ 10.05.1929 Румунија - Југославија	2-3 (2-1)

ПУ 19.05.1929 Француска - Југославија	1-3 (1-2) гол
ПУ 28.06.1929 Југославија - Чехословачка	3-3 (2-2) гол
БК 06.10.1929 Румунија - Југославија	2-1 (2-0) гол
ПУ 28.10.1929 Чехословачка - Југославија	4-3 (2-0)
БК 26.01.1930 Грчка - Југославија	2-1 (1-1)
БК 13.04.1930 Југославија - Бугарска	6-1 (2-1) гол
КПЗ 04.05.1930 Југославија - Румунија	2-1 (2-0)
СП 14.07.1930 Југославија - Бразил	2-1 (2-0)
СП 17.07.1930 Југославија - Боливија	4-0 (1-0) гол
СП 27.07.1930 Уругвај - Југославија	6-1 (3-1)
ПУ 03.08.1930 Аргентина - Југославија	3-1 (3-1) гол
БК 16.11.1930 Бугарска - Југославија	0-3 (0-2) гол
БК 15.03.1931 Југославија - Грчка	4-1 (2-0)
БК 19.04.1931 Југославија - Бугарска	1-0 (1-0) гол
ПУ 21.05.1931 Југославија - Мађарска	3-2 (1-1) гол
БК 28.06.1931 Југославија - Румунија	2-4 (1-1) гол
ПУ 02.08.1931 Југославија - Чехословачка	2-1 (1-0) гол
БК 02.10.1931 Југославија - Турска	0-2 (0-2)
БК 04.10.1931 Бугарска - Југославија	3-2 (0-2) гол
ПУ 24.04.1932 Шпанија - Југославија	2-1 (2-1)
ПУ 03.05.1932 Португал - Југославија	3-2 (2-1)
ПУ 29.05.1932 Југославија - Пољска	0-3 (0-0)
БК 03.07.1932 Југославија - Румунија	3-1 (3-1)
ПУ 09.10.1932 Чехословачка - Југославија	2-1 (1-1)
ПУ 03.04.1933 Југославија - Шпанија	1-1 (0-1) гол
ПУ 07.05.1933 Швајцарска - Југославија	4-1 (2-1)
ПУ 06.08.1933 Југославија - Чехословачка	2-1 (0-0)
ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија	4-3 (1-2)
КСП 24.09.1933 Југославија - Швајцарска	2-2 (2-0) гол
ПУ 18.03.1934 Бугарска - Југославија	1-2 (0-2) гол
ПУ 01.04.1934 Југославија - Бугарска	2-3 (0-0)
КСП 29.04.1934 Румунија - Југославија	2-1 (1-0)
ПУ 03.06.1934 Југославија - Бразил	8-4 (2-2) 3 гола
ПУ 26.08.1934 Југославија - Пољска	4-1 (2-0) гол
ПУ 02.09.1934 Чехословачка - Југославија	3-1 (3-0)
ПУ 16.12.1934 Француска - Југославија	3-2 (1-1) гол
БК 01.01.1935 Југославија - Румунија	4-0 (2-0) гол
БК 17.06.1935 Југославија - Румунија	2-0 (1-0) гол
БК 20.06.1935 Југославија - Грчка	6-1 (2-1) гол
БК 24.06.1935 Бугарска - Југославија	3-3 (2-2) гол
ПУ 18.08.1935 Пољска - Југославија	2-3 (2-0)
ПУ 06.09.1935 Југославија - Чехословачка	0-0 (0-0)
КПЗ 10.05.1936 Румунија - Југославија	3-2 (1-1)
ПУ 12.07.1936 Турска - Југославија	3-3 (2-2) гол
ПУ 06.09.1936 Југославија - Пољска	9-3 (5-0) 4 гола
ПУ 13.12.1936 Француска - Југославија	1-0 (1-0)
ПУ 06.06.1937 Југославија - Белгија	1-1 (1-0)
КСП 10.10.1937 Пољска - Југославија	4-0 (2-0)
КСП 03.04.1938 Југославија - Пољска	1-0 (0-0) гол
Одиграо је и 2 утакмице за Б тим и 11 утакмица у Балканском купу.	

Марјановић Никола - "Грба"

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

Уз 13 утакмица за градску селекцију Београда, одиграо је и једну за репрезентацију Југославије: 3. априла 1933. против Шпаније (1:1) у Београду, кад је у 40. мин. заменио Ваљаревића.

Марковић Предраг

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију 1

ПУ 17.10.1954 Југославија - Турска 5-1 (2-0)

Матошић Фране

Утакмица за репрезентацију 16 - 6 у дресу БСК-а
Голова за репрезентацију 6

КПЗ 08.05.1938 Румунија - Југославија 0-1 (0-1)
гол

ПУ 22.05.1938 Италија - Југославија 4-0 (2-0)

ПУ 29.05.1938 Белгија - Југославија 2-2 (1-1)
гол

КПЗ 07.05.1939 Румунија - Југославија 1-0 (0-0)

ПУ 18.05.1939 Југославија - Енглеска 2-1 (1-0)

ПУ 04.06.1939 Југославија - Италија 1-2 (0-1)

Милутиновић Милош

Утакмица за репрезентацију 33 - 3 у дресу ОФК Београда
Голова за репрезентацију 16

СП 08.06.1958 Југославија - Шкотска 1-1 (1-0)

СП 11.06.1958 Југославија - Француска 3-2 (1-1)

СП 19.06.1958 Југославија - Немачка СР 0-1 (0-1)

Михајловић Драгослав - "Вампир"

Утакмица за репрезентацију 4
Голова за репрезентацију -

ПУ 15.06.1930 Бугарска - Југославија 2-2 (1-0)

СП 14.07.1930 Југославија - Бразил 2-1 (2-0)

СП 17.07.1930 Југославија - Боливија 4-0 (1-0)

СП 27.07.1930 Уругвај - Југославија 6-1 (3-1)

Укупно је одиграо четири утакмице за национални тим (уз шест за селекцију Београда).

Митровић Милорад

Утакмица за репрезентацију 3
Голова за репрезентацију -

Уз 10 утакмица за градску селекцију Београда, 2 за Б тим државе, одиграо је и три за национални тим Југославије (1928-1935).

ОИ 29.05.1928 Југославија - Португал 1-2 (1-1)

БК 23.12.1934 Грчка - Југославија 2-1 (1-1)

БК 01.01.1935 Југославија - Румунија 4-0 (2-0)

Мркела Митар

Утакмица за репрезентацију 5 - 1 у дресу ОФК Београда
Голова за репрезентацију 1

У историји југословенског фудбала остаће уписан као најмлађи прволигашки фудбалер (дебитовао је за ОФК Београд са 16 година и 16 дана) и најмлађи дебитант у сениорској репрезентацији (дебитовао је са 17 година, четири месеца и седам дана).

КЕП 17.11.1982 Бугарска - Југославија 0-1 (0-1)

Као наш члан одиграо је и једну утакмицу за младу, 2 за олимпијску и 20 утакмица за Омладинску репрезентацију.

Мркушић Срђан

Утакмица за репрезентацију 11 - 1 у дресу БСК-а
Голова за репрезентацију -

ПУ 23.03.1941 Југославија - Мађарска 1-1 (1-1)

Уз две утакмице за Б тим, те шест утакмица за репрезентацију Београда, одиграо је и 11 за репрезентацију Југославије (1941-1950). Дебитовао је 23. марта 1941. против Мађарске (1:1) у Београду, на последњој утакмици пред други светски рат 1941, а осталих 10 утакмица одиграо је за СФР Југославију.

Најдановић Драгутин

Утакмица за репрезентацију 4
Голова за репрезентацију 1

Уз 12 утакмица за градску селекцију Београда, одиграо је и четири за репрезентацију Југославије (1928-1930) и постигао један гол

(против Бугарске - 2:2, у Софији 1930).

КПЗ 06.05.1928 Југославија - Румунија 3-1 (3-0)
 ПУ 28.10.1928 Чехословачка - Југославија 7-1 (1-1)
 ПУ 15.06.1930 Бугарска - Југославија 2-2 (1-0) гол
 СП 17.07.1930 Југославија - Боливија 4-0 (1-0)

Николић Милорад - "Попац"

Утакмица за репрезентацију 3
 Голова за репрезентацију -

Одиграо је осам утакмица за градску селекцију Београда и три за репрезентацију Југославије (1940-1941).

ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија 3-3 (2-2)
 ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија 1-2 (0-2)
 ПУ 23.03.1941 Југославија - Мађарска 1-1 (1-1)

Петковић Душан

Утакмица за репрезентацију 7 - 2 као играч ОФК Београда.
 Голова за репрезентацију -

ПУ 13.12.2000 Грчка - Југославија 1-1 (0-1)
 КиК 28.06.2001 Југославија - Парагвај 0-2 (0-1)

Одиграо је 7 званичних мечева за А селекцију, и 5 мечева које ФИФА није признала као званичне.

Петковић Илија

Утакмица за репрезентацију 43 - 35 као играч Београда
 Голова за репрезентацију 6

КЕП 24.04.1968 Југославија - Француска 5-1 (4-1)
 ЕП 05.06.1968 Југославија - Енглеска 1-0 (0-0)
 ЕП 08.06.1968 Италија - Југославија 1-1 (0-1)
 КСП 25.09.1968 Југославија - Финска 9-1 (2-0)
 КСП 16.10.1968 Белгија - Југославија 3-0 (1-0)
 КСП 27.10.1968 Југославија - Шпанија 0-0 (0-0)
 КСП 04.06.1969 Финска - Југославија 1-5 (1-3)
 ПУ 03.09.1969 Југославија - Румунија 1-1 (0-1)
 ПУ 24.09.1969 Југославија - СССР 1-3 (1-2)
 ПУ 08.04.1970 Југославија - Аустрија 1-1 (0-1)
 ПУ 06.05.1970 Румунија - Југославија 0-0 (0-0)
 ПУ 13.05.1970 Немачка СР - Југославија 1-0 (1-0)
 ПУ 10.09.1970 Аустрија - Југославија 0-1 (0-1)
 КЕП 11.10.1970 Холандија - Југославија 1-1 (0-1)
 КЕП 14.10.1970 Луксембург - Југославија 0-2 (0-1)
 ПУ 18.11.1970 Југославија - Немачка СР 2-0 (0-0)

КЕП 04.04.1971 Југославија - Холандија 2-0 (1-0)
 КЕП 09.05.1971 Немачка ДР - Југославија 1-2 (0-2)
 ПУ 18.07.1971 Бразил - Југославија 2-2 (0-1)
 ПУ 01.09.1971 Мађарска - Југославија 2-1 (0-1)
 ПУ 22.09.1971 Југославија - Мексико 4-0 (2-0)
 КЕП 16.10.1971 Југославија - Немачка ДР 0-0 (0-0)
 КЕП 27.10.1971 Југославија - Луксембург 0-0 (0-0)
 КЕП 13.05.1972 СССР - Југославија 3-0 (0-0)
 ПУ 14.06.1972 Југославија - Венецуела 10-0 (5-0)
 ПУ 18.06.1972 Југославија - Боливија 1-1 (1-0)
 ПУ 06.07.1972 Југославија - Чехословачка 2-1 (1-0)
 ПУ 09.07.1972 Југославија - Аргентина 4-2 (2-0)
 ПУ 20.09.1972 Италија - Југославија 3-1 (0-0)
 ПУ 11.10.1972 Енглеска - Југославија 1-1 (1-0)
 КСП 19.10.1972 Шпанија - Југославија 2-2 (1-0)
 КСП 19.11.1972 Југославија - Грчка 1-0 (1-0)
 ПУ 04.02.1973 Тунис - Југославија 0-5 (0-2)
 ПУ 09.05.1973 Немачка СР - Југославија 0-1 (0-0)
 ПУ 13.05.1973 Пољска - Југославија 2-2 (1-1)

Подхрадски Јан

Утакмица за репрезентацију 1
 Голова за репрезентацију -

КПЗ 06.09.1938 Југославија - Румунија 1-1 (1-0)

Поробић Бранимир 'Брана'

Утакмица за репрезентацију 1
 Голова за репрезентацију -

ОИ 02.09.1920 Југославија - Египат 2-4 (1-2)

Петрић Гордан

Утакмица за репрезентацију 5 - ниједна у дресу ОФК Београда
 Голова за репрезентацију -

Као првотимац ОФК Београда, био је члан чувене "чилеанске" генерације, која је 1987. освојила Светско првенство.

Рађеновић Дејан

Утакмица за репрезентацију 2
 Голова за репрезентацију -

КиК 28.06.2001 Југославија - Парагвај 0-2 (0-1)
 КиК 04.07.2001 Јапан - Југославија 1-0 (1-0)

Радовановић Предраг - 'Пеги'

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

БК 19.04.1931 Југославија - Бугарска 1-0 (1-0)

Девет пута је носио дрес градске селекције Београда, једном у Балкнском купу и једанпут репрезентације Југославије:

19. априла 1931. против Бугарске (1:0) у Београду за Балкански куп, на којој је био једини дебитант у нашој репрезентацији (једини гол постигао "Моша" Марјановић).

Рајковић Слободан

Утакмица за репрезентацију 4 - ниједна док је био члан ОФК Београда
Голова за репрезентацију -

Дебитовао за младу репрезентацију до 21 године са само 16 година и седам месеци. Учесник У-21 Европског првенства 2007.године, као и Олимпијских игара у Пекингу 2008. године.

Родин Јанко

Утакмица за репрезентацију 4 - 1 као играч БСК-а
Голова за репрезентацију -

КПЗ 05.10.1926 Југославија - Румунија 2-3 (0-1)

Пет пута обукао дрес репрезентације Београда.

Раденковић Петар

Утакмица за репрезентацију 3
Голова за репрезентацију -

ОИ 28.11.1956 Југославија - САД 9-1 (5-1)
ОИ 08.12.1956 СССР - Југославија 1-0 (0-0)
ПУ 23.12.1956 Индонезија - Југославија 1-5 (1-2)

Одиграо и 5 утакмица за Б државни тим и 1 за младу репрезентацију.

Самарић Спасоје 'Паја'

Утакмица за репрезентацију 26
Голова за репрезентацију 3
ПУ 16.09.1962 Немачка ДР - Југославија 2-2 (1-2)
ПУ 30.09.1962 Југославија - Немачка СР 2-3 (1-2)
ПУ 14.10.1962 Мађарска - Југославија 0-1 (0-0)

КЕП 04.11.1962 Југославија - Белгија 3-2 (2-1)
КЕП 31.03.1963 Белгија - Југославија 0-1 (0-1)
КЕП 19.06.1963 Југославија - Шведска 0-0 (0-0)
КЕП 18.09.1963 Шведска - Југославија 3-2 (1-1)
ПУ 06.10.1963 Југославија - Мађарска 2-0 (2-0) гол
ПУ 27.10.1963 Румунија - Југославија 2-1 (2-1)
ПУ 03.11.1963 Југославија - Чехословачка 2-0 (0-0)
ПУ 18.03.1964 Бугарска - Југославија 0-1 (0-1)
ПУ 17.05.1964 Чехословачка - Југославија 2-3 (0-2) гол
ПУ 17.06.1964 Југославија - Румунија 1-2 (0-0)
ПУ 23.09.1964 Југославија - Репрезентација Европе 2-7 (1-3)
ОИ 13.10.1964 Југославија - Мароко 3-1 (2-1) гол
ОИ 15.10.1964 Југославија - Мађарска 5-6 (4-5)
КСП 16.06.1965 Норвешка - Југославија 3-0 (1-0)
ПУ 04.09.1965 СССР - Југославија 0-0 (0-0)
КСП 07.11.1965 Југославија - Норвешка 1-1 (0-1)
ПУ 04.05.1966 Енглеска - Југославија 2-0 (2-0)
ПУ 08.05.1966 Југославија - Мађарска 2-0 (1-0)
ПУ 01.06.1966 Југославија - Бугарска 0-2 (0-1)
ПУ 23.06.1966 Немачка СР - Југославија 2-0 (1-0)
ПУ 27.06.1966 Шведска - Југославија 1-1 (1-0)
ПУ 12.10.1966 Израел - Југославија 1-3 (1-2)
ПУ 19.10.1966 Југославија - Чехословачка 1-0 (1-0)

Уз три утакмице за омладинску (1959) и једну за младу репрезентацију (1963), за нешто више од четири године одиграо је чак 26 утакмица за најбољу селекцију Југославије, за коју је постигао три гола.

Сандић Божидар

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију 2

БК 13.10.1946 Југославија - Бугарска 2-1 (1-0) 2 гола

Сантрач Слободан

Утакмица за репрезентацију 8
Голова за репрезентацију 1

ПУ 01.06.1966 Југославија - Бугарска 0-2 (0-1)
ПУ 27.06.1966 Шведска - Југославија 1-1 (1-0) гол
ПУ 19.10.1966 Југославија - Чехословачка 1-0 (1-0)
ПУ 25.06.1972 Југославија - Перу 2-1 (2-1)
ПУ 29.06.1972 Југославија - Шкотска 2-2 (0-1)
ПУ 02.07.1972 Бразил - Југославија 3-0 (0-0)
ПУ 20.09.1972 Италија - Југославија 3-1 (0-0)
ПУ 17.04.1974 Југославија - СССР 0-1 (0-0)

Одиграо је и једну утакмицу за Омладинску репрезентацију и 3 за младу.

Симић Никола - 'Николица Поп'

Утакмица за репрезентацију 1

Голова за репрезентацију -

ОИ 02.09.1920 Југославија - Египат 2-4 (1-2)

Скоблар Јосип

Утакмица за репрезентацију 32 - 30 у дресу ОФК
Београда

Голова за репрезентацију 11 - 10

Уз један сусрет за „Б” екипу (1960), одиграо је
и 32 утакмице за репрезентацију Југославије и
постигао 11 голова.

ПУ 07.05.1961 Југославија - Мађарска 2-4 (1-2)

ПУ 16.05.1962 Југославија - Немачка ДР 3-1 (0-0) гол

СП 31.05.1962 Југославија - СССР 0-2 (0-0)

СП 02.06.1962 Југославија - Уругвај 3-1 (2-1) гол

СП 10.06.1962 Југославија - Немачка СР 1-0 (0-0)

СП 13.06.1962 Југославија - Чехословачка 1-3 (0-0)

СП 16.06.1962 Чиле - Југославија 1-0 (0-0)

ПУ 16.09.1962 Немачка ДР - Југославија 2-2 (1-2)

ПУ 14.10.1962 Мађарска - Југославија 0-1 (0-0)

КЕП 04.11.1962 Југославија - Белгија 3-2 (2-1) гол

КЕП 31.03.1963 Белгија - Југославија 0-1 (0-1)

КЕП 19.06.1963 Југославија - Шведска 0-0 (0-0)

КЕП 18.09.1963 Шведска - Југославија 3-2 (1-1)

ПУ 06.10.1963 Југославија - Мађарска 2-0 (2-0) гол

ПУ 03.11.1963 Југославија - Чехословачка 2-0 (0-0) гол

ПУ 17.05.1964 Чехословачка - Југославија 2-3 (0-2) гол

КСП 20.09.1964 Југославија - Луксембург 3-1 (2-0)

ПУ 23.09.1964 Југославија - Репрезентација

Европе 2-7 (1-3)

ПУ 27.09.1964 Аустрија - Југославија 3-2 (1-1) гол

ПУ 25.10.1964 Мађарска - Југославија 2-1 (2-0) гол

ПУ 22.11.1964 Југославија - СССР 1-1 (1-1)

КСП 18.04.1965 Југославија - Француска 1-0 (0-0)

КСП 16.06.1965 Норвешка - Југославија 3-0 (1-0)

ПУ 04.09.1965 СССР - Југославија 0-0 (0-0)

КСП 19.09.1965 Луксембург - Југославија 2-5 (1-4)

ПУ 04.05.1966 Енглеска - Југославија 2-0 (2-0)

ПУ 08.05.1966 Југославија - Мађарска 2-0 (1-0) гол

ПУ 01.06.1966 Југославија - Бугарска 0-2 (0-1)

ПУ 23.06.1966 Немачка СР - Југославија 2-0 (1-0)

ПУ 27.06.1966 Шведска - Југославија 1-1 (1-0)

Сотировић Кузман - 'Чокалија'

Утакмица за репрезентацију 5

Голова за репрезентацију 2

На 19 утакмица бранио је боје градске селекције

Београда и пет пута играо за репрезентацију
Југославије (1928-1931), постигавши два гола.

КПЗ 06.05.1928 Југославија - Румунија 3-1 (3-0) гол

ОИ 29.05.1928 Југославија - Португал 1-2 (1-1)

ПУ 28.10.1928 Чехословачка - Југославија 7-1 (1-1)

БК 02.10.1931 Југославија - Турска 0-2 (0-2)

БК 04.10.1931 Бугарска - Југославија 3-2 (0-2)

Спајић Љубиша

Утакмица за репрезентацију 15 - 4 утакмице док
је носио наш дрес

Голова за репрезентацију -

Уз осам утакмица за “Б” селекцију (1951-1958), одиграо је
и 15 утакмица за репрезентацију Југославије.

ПУ 07.09.1950 Финска - Југославија 3-2 (2-1)

ПУ 23.08.1951 Норвешка - Југославија 2-4 (1-4)

ПУ 02.09.1951 Југославија - Шведска 2-1 (1-1)

ПУ 05.06.1953 Турска - Југославија 2-2 (0-1)

Степановић Драгослав

Утакмица за репрезентацију 34 - 32 у нашем дресу
Голова за репрезентацију 1

Уз три утакмице и један гол за младу
репрезентацију (1968-1970), одиграо је и 34
утакмице и постигао један гол за најбољу
селекцију Југославије.

ПУ 08.04.1970 Југославија - Аустрија 1-1 (0-1)

ПУ 12.04.1970 Југославија - Мађарска 2-2 (1-1)

ПУ 06.05.1970 Румунија - Југославија 0-0 (0-0)

ПУ 13.05.1970 Немачка СР - Југославија 1-0 (1-0)

ПУ 10.09.1970 Аустрија - Југославија 0-1 (0-1)

КЕП 11.10.1970 Холандија - Југославија 1-1 (0-1)

КЕП 14.10.1970 Луксембург - Југославија 0-2 (0-1)

ПУ 28.10.1970 СССР - Југославија 4-0 (2-0)

ПУ 18.11.1970 Југославија - Немачка СР 2-0 (0-0)

КЕП 04.04.1971 Југославија - Холандија 2-0 (1-0)

ПУ 21.04.1971 Југославија - Румунија 0-1 (0-0)

ПУ 18.07.1971 Бразил - Југославија 2-2 (0-1)

ПУ 01.09.1971 Мађарска - Југославија 2-1 (0-1)

ПУ 22.09.1971 Југославија - Мексико 4-0 (2-0)

КЕП 16.10.1971 Југославија - Немачка ДР 0-0 (0-0)

КЕП 27.10.1971 Југославија - Луксембург 0-0 (0-0)

КЕП 30.04.1972 Југославија - СССР 0-0 (0-0)

КЕП 13.05.1972 СССР - Југославија 3-0 (0-0)

ПУ 14.06.1972 Југославија - Венецуела 10-0 (5-0) гол

ПУ 18.06.1972 Југославија - Боливија 1-1 (1-0)

ПУ 22.06.1972 Југославија - Парагвај 2-1 (0-1)

ПУ 25.06.1972 Југославија - Перу	2-1 (2-1)
ПУ 02.07.1972 Бразил - Југославија	3-0 (0-0)
ПУ 06.07.1972 Југославија - Чехословачка	2-1 (1-0)
ПУ 09.07.1972 Југославија - Аргентина	4-2 (2-0)
ПУ 20.09.1972 Италија - Југославија	3-1 (0-0)
ПУ 11.10.1972 Енглеска - Југославија	1-1 (1-0)
КСП 19.10.1972 Шпанија - Југославија	2-2 (1-0)
КСП 19.11.1972 Југославија - Грчка	1-0 (1-0)
ПУ 04.02.1973 Тунис - Југославија	0-5 (0-2)

Стевановић Иван

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

КЕП 24.11.2007 Србија - Казахстан	1-0 (0-0)
-----------------------------------	-----------

Стевановић Саша

Утакмица за репрезентацију 3
Голова за репрезентацију -

КиК 28.06.2001 Југославија - Парагвај	0-2 (0-1)
КиК 04.07.2001 Јапан - Југославија	1-0 (1-0)
КСП 06.10.2001 Југославија - Луксембург	6-2 (1-1)

Стевовић Иван

Утакмица за репрезентацију 5
Голова за репрезентацију 1

ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија	4-3 (1-2)
ПУ 03.06.1934 Југославија - Бразил	8-4 (2-2)
ПУ 13.12.1936 Француска - Југославија	1-0 (1-0)
КСП 10.10.1937 Пољска - Југославија	4-0 (2-0)
ПУ 26.02.1939 Немачка - Југославија	3-2 (1-2)

Стојиљковић Ђорђе - 'Кореја'

Утакмица за репрезентацију 3
Голова за репрезентацију -

Поред пет утакмица за градску селекцију Београда и две утакмице за Б репрезентацију трипут је бранио боје репрезентације Југославије, све три 1940.

ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2)
ДК 22.09.1940 Југославија - Румунија	1-2 (1-1)

Тошић Душко

Утакмица за репрезентацију 9 – ниједна као члан

ОФК Београда
Голова за репрезентацију 1

Као члан ОФК Београда са младом репрезентацијом Србије освојио сребрну медаљу на У21 Европском првенству 2007. у Холандији.

Тасић Лазар

Утакмица за репрезентацију 13 - 2 у дресу БСК-а
Голова за репрезентацију 1
Уз осам утакмица за "Б" екипу (1951-1959), одиграо је и 13 за најбољу селекцију Југославије, за коју је постигао и један гол.

ПУ 02.11.1952 Југославија - Египат	5-0 (2-0)
ПУ 16.01.1953 Египат - Југославија	1-3 (1-1)

Тирнанић Александар

Утакмица за репрезентацију 50 - 48 у дресу БСК-а
Голова за репрезентацију 12

БК 06.10.1929 Румунија - Југославија	2-1 (2-0)
БК 26.01.1930 Грчка - Југославија	2-1 (0-1)
БК 13.04.1930 Југославија - Бугарска	6-1 (2-1) гол
КПЗ 04.05.1930 Југославија - Румунија	2-1 (2-0)
ПУ 15.06.1930 Бугарска - Југославија	2-2 (1-0) гол
СП 14.07.1930 Југославија - Бразил	2-1 (2-0) гол
СП 17.07.1930 Југославија - Боливија	4-0 (1-0)
СП 27.07.1930 Уругвај - Југославија	6-1 (3-1)
ПУ 03.08.1930 Аргентина - Југославија	3-1 (3-1)
БК 16.11.1930 Бугарска - Југославија	0-3 (0-2)
БК 15.03.1931 Југославија - Грчка	4-1 (2-0)
БК 19.04.1931 Југославија - Бугарска	1-0 (1-0)
ПУ 21.05.1931 Југославија - Мађарска	3-2 (1-1)
БК 28.06.1931 Југославија - Румунија	2-4 (1-1)
ПУ 02.08.1931 Југославија - Чехословачка	2-1 (1-0)
БК 02.10.1931 Југославија - Турска	0-2 (0-2)
БК 04.10.1931 Бугарска - Југославија	3-2 (0-2) гол
ПУ 25.10.1931 Пољска - Југославија	6-3 (5-2)
ПУ 24.04.1932 Шпанија - Југославија	2-1 (2-1)
ПУ 03.05.1932 Португал - Југославија	3-2 (2-1)
ПУ 29.05.1932 Југославија - Пољска	0-3 (0-0)
ПУ 05.06.1932 Југославија - Француска	2-1 (1-1)
БК 26.06.1932 Југославија - Грчка	7-1 (3-1) гол
БК 30.06.1932 Југославија - Бугарска	2-3 (0-2)
БК 03.07.1932 Југославија - Румунија	3-1 (3-1)
ПУ 09.10.1932 Чехословачка - Југославија	2-1 (1-1)
ПУ 03.04.1933 Југославија - Шпанија	1-1 (0-1)
ПУ 07.05.1933 Швајцарска - Југославија	4-1 (2-1)
БК 03.06.1933 Југославија - Грчка	5-3 (3-1)
БК 07.06.1933 Југославија - Бугарска	4-0 (2-0)
БК 11.06.1933 Румунија - Југославија	5-0 (5-0)

ПУ 06.08.1933 Југославија - Чехословачка	2-1 (0-0)
ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија	4-3 (1-2) гол
КСП 24.09.1933 Југославија - Швајцарска	2-2 (2-0)
ПУ 01.04.1934 Југославија - Бугарска	2-3 (0-0)
ПУ 03.06.1934 Југославија - Бразил	8-4 (2-2) гол
ПУ 26.08.1934 Југославија - Пољска	4-1 (2-0)
ПУ 02.09.1934 Чехословачка - Југославија	3-1 (3-0)
БК 23.12.1934 Грчка - Југославија	2-1 (1-1)
БК 25.12.1934 Југославија - Бугарска	4-3 (3-2) гол
БК 01.01.1935 Југославија - Румунија	4-0 (2-0) гол
КПЗ 10.05.1936 Румунија - Југославија	3-2 (1-1)
ПУ 12.07.1936 Турска - Југославија	3-3 (2-2) гол
ПУ 06.09.1936 Југославија - Пољска	9-3 (5-0) гол
ПУ 13.12.1936 Француска - Југославија	1-0 (1-0)
ПУ 09.05.1937 Мађарска - Југославија	1-1 (0-1)
ПУ 06.06.1937 Југославија - Белгија	1-1 (1-0)
ПУ 01.08.1937 Југославија - Турска	3-1 (1-0)

Одиграо и 15 мечева у балканском купу и 1 за Б репрезентацију.

Тошић Драгомир 'Драган'

Утакмица за репрезентацију 11
Голова за репрезентацију -

Уз 11 утакмица за репрезентацију Београда, одиграо је и 11 утакмица за репрезентацију Југославије.

ПУ 03.08.1930 Аргентина - Југославија	3-1 (3-1)
БК 04.10.1931 Бугарска - Југославија	3-2 (0-2)
ПУ 25.10.1931 Пољска - Југославија	6-3 (5-2)
ПУ 24.04.1932 Шпанија - Југославија	2-1 (2-1)
ПУ 03.05.1932 Португал - Југославија	3-2 (2-1)
ПУ 05.06.1932 Југославија - Француска	2-1 (1-1)
ПУ 03.04.1933 Југославија - Шпанија	1-1 (0-1)
ПУ 07.05.1933 Швајцарска - Југославија	4-1 (2-1)
ПУ 06.08.1933 Југославија - Чехословачка	2-1 (0-0)
ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија	4-3 (1-2)
КСП 24.09.1933 Југославија - Швајцарска	2-2 (2-0)

Тривуновић Веселко

Утакмица за репрезентацију 5
Голова за репрезентацију 1

ПУ 17.11.2010 Бугарска - Србија	0-1 (0-0)
ПУ 09.02.2011 Израел - Србија	0-2 (0-1)
КЕП 29.03.2011 Естонија - Србија	1-1 (0-1)
ПУ 3.6.2011. Јужна Кореја - Србија	2-1 (1-0)

ПУ 7.6.2011. Аустралија - Србија	0-0
----------------------------------	-----

Ваљаревић Светислав

Утакмица за репрезентацију 12 - 7 у дресу БСК-а
Голова за репрезентацију 4

Одиграо је и шест утакмица за репрезентацију Загреба, као и девет за градску селекцију Београда. Уз једну утакмицу за "Б" тим (1934. против Бугарске - 2:1) и 3 у Балканском купу одиграо је и 12 утакмица за најбољу селекцију Југославије и постигао четири гола.

КПЗ 03.10.1937 Чехословачка - Југославија	5-4 (3-1) гол
КСП 10.10.1937 Пољска - Југославија	4-0 (2-0)
ДК 31.03.1940 Румунија - Југославија	3-3 (2-2) гол
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2)
ДК 22.09.1940 Југославија - Румунија	1-2 (1-1)
ПУ 03.11.1940 Југославија - Немачка	2-0 (1-0)
ПУ 23.03.1941 Југославија - Мађарска	1-1 (1-1) гол

Вирић Драгослав

Утакмица за репрезентацију 2
Голова за репрезентацију -

Уз седам утакмица за градску селекцију Београда, 2 у Балканском купу, одиграо је и две за репрезентацију Југославије - обе 1931:

БК 15.03.1931 Југославија - Грчка	4-1 (2-0)
БК 19.04.1931 Југославија - Бугарска	1-0 (1-0)

Вујадиновић Ђорђе

Утакмица за репрезентацију 44
Голова за репрезентацију 18

БК 06.10.1929 Румунија - Југославија	2-1 (2-0)
БК 26.01.1930 Грчка - Југославија	2-1 (0-1) гол
БК 13.04.1930 Југославија - Бугарска	6-1 (2-1) гол
ПУ 15.06.1930 Бугарска - Југославија	2-2 (1-0)
СП 14.07.1930 Југославија - Бразил	2-1 (2-0)
СП 17.07.1930 Југославија - Боливија	4-0 (1-0) гол
СП 27.07.1930 Уругвај - Југославија	6-1 (3-1) гол
ПУ 03.08.1930 Аргентина - Југославија	3-1 (3-1)
БК 19.04.1931 Југославија - Бугарска	1-0 (1-0)
БК 02.10.1931 Југославија - Турска	0-2 (0-2)

ПУ 24.04.1932 Шпанија - Југославија гол	2-1 (2-1)
ПУ 03.05.1932 Португал - Југославија гол	3-2 (2-1)
ПУ 29.05.1932 Југославија - Пољска	0-3 (0-0)
БК 26.06.1932 Југославија - Грчка	7-1 (3-1) гол
БК 03.07.1932 Југославија - Румунија гол	3-1 (3-1)
ПУ 03.04.1933 Југославија - Шпанија	1-1 (0-1)
ПУ 07.05.1933 Швајцарска - Југославија	4-1 (2-1)
ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија гол	4-3 (1-2)
КСП 24.09.1933 Југославија - Швајцарска	2-2 (2-0)
КСП 29.04.1934 Румунија - Југославија	2-1 (1-0)
ПУ 03.06.1934 Југославија - Бразил	8-4 (2-2)
ПУ 16.12.1934 Француска - Југославија гол	3-2 (1-1)
БК 23.12.1934 Грчка - Југославија	2-1 (1-1)
БК 25.12.1934 Југославија - Бугарска	4-3 (3-2)
БК 20.06.1935 Југославија - Грчка гол	6-1 (2-1)
БК 24.06.1935 Бугарска - Југославија гол	3-3 (2-2)
ПУ 18.08.1935 Пољска - Југославија	2-3 (2-0)
ПУ 06.09.1935 Југославија - Чехословачка	0-0 (0-0)
КПЗ 10.05.1936 Румунија - Југославија гол	3-2 (1-1)
ПУ 12.07.1936 Турска - Југославија	3-3 (2-2)
ПУ 09.05.1937 Мађарска - Југославија	1-1 (0-1)
ПУ 06.06.1937 Југославија - Белгија	1-1 (1-0)
ПУ 01.08.1937 Југославија - Турска	3-1 (1-0)
КПЗ 06.09.1937 Југославија - Румунија гол	2-1 (2-0)
КПЗ 03.10.1937 Чехословачка - Југославија	5-4 (3-1)
КСП 10.10.1937 Пољска - Југославија	4-0 (2-0)
ПУ 26.02.1939 Немачка - Југославија	3-2 (1-2)
КПЗ 07.05.1939 Румунија - Југославија	1-0 (0-0)
ПУ 18.05.1939 Југославија - Енглеска	2-1 (1-0)
ПУ 04.06.1939 Југославија - Италија	1-2 (0-1)
ПУ 12.11.1939 Југославија - Мађарска	0-2 (0-1)
ПУ 14.04.1940 Немачка - Југославија	1-2 (0-2)
ПУ 29.09.1940 Мађарска - Југославија	0-0 (0-0)
ПУ 03.11.1940 Југославија - Немачка	2-0 (1-0)

Уз 9 мечева у Балканском купу, одиграо и 1 меч за Б тим.

Шаранов Бојан

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

ПУ 3.6.2011. Јужна Кореја - Србија 2-1 (1-0)

Дугогодишњи члан Омлдинских државних селекција.

Шурдоња Славко

Утакмица за репрезентацију 1
Голова за репрезентацију -

ПУ 10.09.1933 Пољска - Југославија 4-3 (1-2)

Три пута је бранио боје градске селекције Београда, 2 пута Б тима и једанпут А репрезентације Југославије - 10. септембра 1933. против Пољске (3:4) у Варшави, играјући десну полутку (дебитовао је и Иван Стевовић).

Шијаковић Василије

Утакмица за репрезентацију 11
Голова за репрезентацију -

Уз седам утакмица за селекцију Београда и исто толико за "Б" репрезентацију (1956-1960), одиграо је и 11 утакмица за најбољу селекцију Југославије.

КСП 17.11.1957 Југославија - Румунија	2-0 (0-0)
ПУ 20.04.1958 Мађарска - Југославија	2-0 (1-0)
ПУ 11.05.1958 Југославија - Енглеска	5-0 (1-0)
СП 08.06.1958 Југославија - Шкотска	1-1 (1-0)
СП 19.06.1958 Југославија - Немачка СР	0-1 (0-1)
ПУ 14.09.1958 Аустрија - Југославија	3-4 (3-1)
ПУ 08.10.1958 Југославија - Мађарска	4-4 (1-1)
ПУ 19.04.1959 Мађарска - Југославија	4-0 (1-0)
КГ 26.04.1959 Швајцарска - Југославија	1-5 (0-2)
КЕП 31.05.1959 Југославија - Бугарска	2-0 (1-0)
СП 13.06.1962 Југославија - Чехословачка	1-3 (0-0)

Списак наших Б репрезентативаца

Антић Сава	10 утакмица - 6 голова
Шијаковић Василије	7 - 0
Раденковић Петар	5 - 0
Јуричко Здравко	4 - 0
Глишовић Светислав	3 - 0
Арсенијевић Милорад	2 - 0
Белеслин Јован	2 - 0
Цветковић Душан	2 - 0
Давидовић Сретен	2 - 0
Дакић Зоран	2 - 0
Дубац Ернест	2 - 0
Филиповић Драгослав	2 - 0
Јосић Живко	2 - 2
Марјановић Благоје	2 - 2

Митровић Милорад	2 - 0	Стојадиновић Радивоје	6 - 0
Мркушић Срђан	2 - 0	Петровић Александар	5 - 0
Стоиљковић Ђорђе	2 - 0	Шошкић Милош	5 - 0
Шурдоња Славко	2 - 1	Адамовић Милош	4 - 0
Божић Радивоје	1 - 0	Кахровић Мирсад	4 - 1
Гаврић Момчило	1 - 0	Крањчић Милан	4 - 2
Јоцић Станоје	1 - 0	Гордан Петрић	
Кнежевић Бруно	1 - 0	Станковић Томислав	4 - 0
Миловановић Мирослав	1 - 0	Степановић Јован	4 - 0
Младеновић Владан	1 - 0	Јањић Радосав	3 - 0
Попов Милорад	1 - 0	Миловановић Мирослав	3 - 0
Скоблар Јосип	1 - 0	Митић Рајко	3 - 0
Тирнанић Александар	1 - 0	Недељковић Миодраг	3 - 2
Вујадиновић Ђорђе	1 - 0	Самардџић Спасоје	3 - 0

Играчи који су играли за младу репрезентацију до 1986. године *

Борота Петар	21 утакмица - 0 голова	Симић Цветко	3 - 0
Антић Сава	9 - 7	Стојаковић Маринко	3 - 0
Мркела Митар	1 - 1 у нашем дресу	Дервишевић Аднан	2 - 0
Старчевић Владета	6 - 0	Кривокућа Благомир	2 - 0
Давидовић Сретен	5 - 0	Петрић Бошко	2 - 0
Јуричко Здравко	4 - 0	Сицимовски Радован	2 - 0
Крањчић Милан	3 - 0	Вујаковић Васа	1 - 0
Сантрач Слободан	3 - 1	Вукашиновић Стојан	1 - 0
Степановић Драгослав	3 - 1	Ђурђевић Милан	1 - 0
Бановић Сретен	2 - 0	Јовановић Миодраг	1 - 0
Бијелић Миленко	2 - 0	Перић Зоран	1 - 0
Гуглета Драган	2 - 0	Сантрач Слободан	1 - 1
Дакић Зоран	2 - 0	Турудија Богдан	1 - 0
Мајсторовић Милан	2 - 1	Шијачић Владимир	1 - 0
Марковић Драган	2 - 1		
Милошев Стојан	1 - 2 у нашем дресу		
Турудија Богдан	2 - 0		
Стевановић Миодраг	2 - 1		
Чебинац Срђан	1 - 0 у нашем дресу		
Грујић Милош	1 - 0		
Марић Драгољуб	1 - 0		
Недељковић Саша	1 - 0		
Раденковић Петар	1 - 0		
Самарцић Спасоје	1 - 0		
Стојаковић Маринко	1 - 0		

Играчи који су играли за Омладинску репрезентацију до 1986 године *

Мркела Митар	20 - 5	Ненад Крстичић...	
Недељковић Саша	16 - 1	Дугачак је списак ових момака који су нас	
Лончар Зоран	14 - 0	начинили поносима! У последњој деценији	
Ђорђевић Милован	12 -	били смо чак два пута вицешампиони Европе, а	
Грујић Милош	8 - 0	једном смо освојили трећу позицију најбољих	
Миљковић Слободан	8 - 0	на Старом континенту, а највише играча у свим	
Борота Петар	6 - 0	тим такмичењима дао је ОФК Београд!	

О нашим грбовима...

Наш први грб био је мотивисан бојама, светлоплаво - тамноплавом комбинацијом, као и годином оснивања клуба. У то време грб се није носио на спортској опреми и на старим сликама га можемо видети тек на стадионима, а још нисмо нашли слику где играчи носе клупско знамење на срцу, на својим дресовима.

По укидању БСК-а по доласку комуниста у Београд октобра 1944. године, оснива се клуб СД Металац који је окупљао металске раднике, те је грб имао свој дизајн у том духу. Поред радника стоје симболи металске струке - циркла, зупчаник и велики металски чекић. Задржане су предратне боје дресова.

Јула 1950. године, поново се враћа наше предратно име - Београдски спорт клуб, са такође изворним клупским бојама, а грб је доста сличан оном из 1911-те. Коса пруга сада креће из другог угла, мало је измењен облик, нема година оснивања, а додата му је у то време обавезна црвена петокрака!

Фузијом са ТСК Шумадијом 26. новембра 1957. године поново мењамо име, овог пута и клупске боје, а самим тим и грб. Главни симбол на грбу, поред клупског имена и боја је Београдска тврђава, а губи се црвена петокрака. Тврђава је била плаве боје, мада, како то статутом вероватно није било регулисано, можемо видети на неколико слика из шездесетих, седамдесетих и осамдесетих, где је тврђава беле боје. Статутом из 2002. године озваничено је то да тврђава буде беле боје, у духу наше Београдске беле тврђаве, а грб је добио другачији облик. У новије време, навијачи су се изборили да се грбу врати изворни, овалнији облик који прати статут и белу тврђаву.

Ево шта пише у статуту клуба везано за наш клупски амблем:

Члан 6.

Боја Клуба је плаво - бела.

Амблем: у облику грба Београда, подељен на два дела, хоризонталном белом траком, на којој је плавим словима исписан натпис БЕОГРАД. Горња половина грба је подељена на два дела од којих је лева половина бела са плавим словима "ОФК", а десна са белом фигуром куле Београда. У доњој половини су вертикално плаво беле пруге.

О нашим дресовима...

По самом оснивању клуба усвојене су клупске боје светлоплаво - тамноплава комбинација, на предлог Милете Недића, тадашњег центарфора, који је те боје носио играјући за свој колеџ Шатлен у Женеви. По тим бојама смо касније били препознатљиви и добили смо надимак београдски плави и плава машина! Већ смо раније написали како смо донели у Београд прве дресове који су били наручени у Прагу, а фудбалске мајице, са тада обавезном крагном на шнирање, које су биле састављене из вертикалних пруга са клупским бојама су се задржале дуги низ година. Такође, поред вертикалних, носили смо и дресове са хоризонталним пругама, а током тридесетих смо на неким утакмицама имали и комплетно плаве, као и беле дресове са тамним рукавима.

Слободан Крчевић (десно) и Љубомир Вукадиновић

Након Другог светског рата задржали смо предратне боје, а по ретким старим сликама можемо видети да је новоформирани Металац најчешће излазио на утакмице у комплетно плавим дресовима.

Наши плави бурбар

Када смо 1950. поново вратили име БСК, враћене су вертикалне пруге које смо носили у првим деценијама свог постојања. Такође, имали смо неколико врста гарнитура дресова са косом пругом која је делила светлоплаво и тамноплаво поље. По једној таквој гарнитурџи, која је рађена по узору на бразилску Васко де Гаму, са дебелом дијагоналном пругом, БСКовци су локално добили надимак "Ла Бразилероси."

Дизајн БСК који је 1951. освојио првенство Београда. Стоје: с лева на десно: тренер Вујковић, Ђурић, Јашић, Хамилтон, Станковић, Релић, Деспиновић, инж. рефер. Радојевић, кучи: с лева на десно: Ђурић, Петрић, Јефтић и Силић

По поновној промени имена 1957. у ОФК Београд, мењају се и клупске боје у данашње плаво - беле, а самим тим и дизајн дресова. Остали смо препознатљиви по вертикалним, овог пута плаво-белим пругама, које су некада биле шире, а некада уже. Такође, опет имамо случајеве да дресови буду комплетно тамно плави, а носили смо и дресове са хоризонталним пругама.

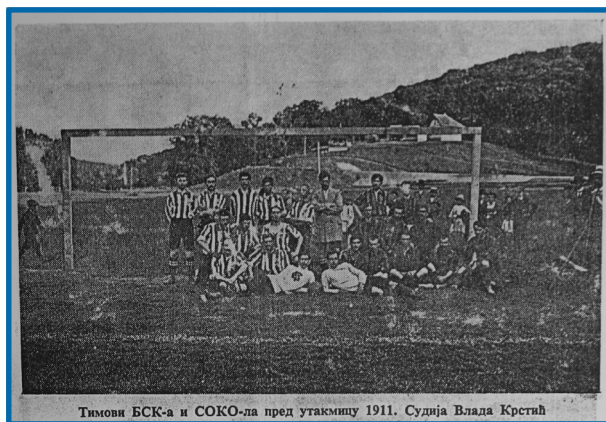

Током осамдесетих смо носили дресове комплетно тамно плаве боје, док се у деведесетим доста експериментисало. На утакмицама против Ц. Звезде у полуфиналу купа 1991. смо чак носили жуте дресове због Југопетрола, нашег спонзора на том двомечу. Дизајн се доста мењао, имали смо дресове и на плаво беле коцкице, махом без грба на свим тим гарнитурама, да би од 1997. године за главну гарнитуру поново вратили наше препознатљиве плаво-беле дресове са вертикалним пругама са клупским обележјем.

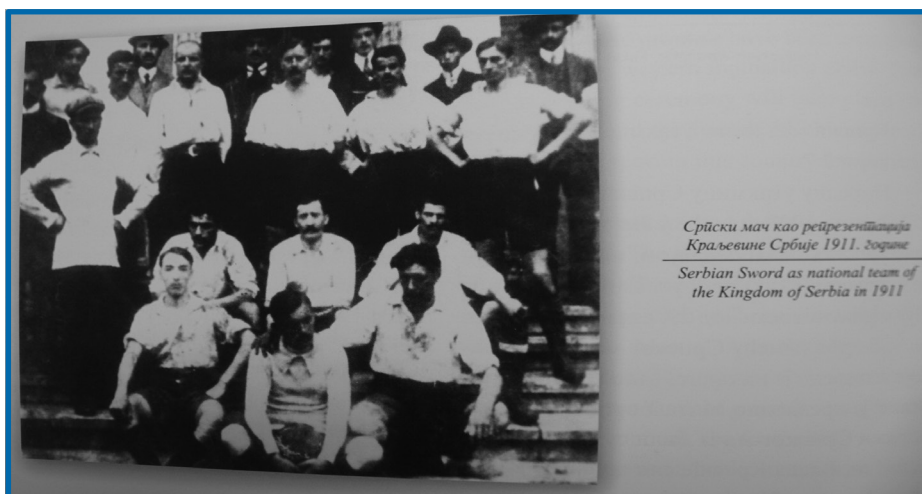
Наши плави бурбар

Галерија слика

На наредним страницама имаћете прилику да погледате фотографије и новинске исечке везане за наш клуб, хронолошки поређане, махом оне које у новије време у јавности нису објављиване. Уживајте...

Играчима БСК-а, на међусобној утакмици 1912. године на свом игралишту на месту где је данас зграда Архива Србије. У средини је судија Јован Викторовић, први који се у Србији јавио у спортиској опреми

Београдски клубови БСК и „Соко“ (десно) на игралишту „Сокола“ у Кошутњаку 1912. године. У средини је судија овог меча Крстић, активни играч крагујевачке „Шумадије“

противу С. К. Маттибора.

ТУРНИР Б. С. КЛУБА.

Приликом петалестогодишњице од свога оснивања, Б. С. К. приређује у Ускресу, на своме игралишту, велики фудбалски турнир. По интересности и разноврсности програма ова фудбалска манифестација превлазила све што су код нас досада приређивали. Осим такмичења извршних гостинских клубова, управљивањем је имала позитивну намеру да прикључи и мали преглед најслабјих београдских тимова. Приједлази су од сви мањина наших првих клубова чини се да такмичица о свој пехар.

Утакмице ће се обављати овим редом:

Први дан Ускреса.

Б. С. К.—Јединство (полмагаци), 9 ч. 15; Јадран—Шумадија (полмагаци), 10 ч. 30; После подне: Раднички Гуспи С. Клуб—Б. С. К. одбојка. Главни игра: Грађански (Загреб)—Славнија (Софија).

Други дан.

Пре подне: полмагаци: Југославија—Соко, 9 ч. 15; Победници од првог дана, 10 ч. 30. После подне: Краковја (Краково)—Славнија; Грађански—Б. С. К.

Трећи дан.

Пре подне: Резерве Југославије—Б. С. К. После подне: Финале за пехар полмагаци, 14 ч. 30; Краковја—Б. С. К. Карте се по сивжепој пети могу унапред купити у каленјари „Време“ и код Урошевића и Ташасковића.

1912.

— Јучерашње „Сикст“ утакмице. — Начин играња „сикста“.

Јуче по подне одржане су на игралишту Б. С. К. лоптачке утакмице „сикста“ на којима су учествовали они клубови: Б. С. К., Југославија, „Вардар“ и „Конкордија“.

Пошто је овај начин игре код нас још непознат, тежемо пре свега у главним погледима описати начин игре. У „сиксту“ учествују обично више клубова (може пет, шест и више). Ако је паран број клубова онда се коцком одређују по два клуба тако редом одигравају утакмице које трају по пола до једног сата, према томе да ли учествује више или мање клубова. На свакој страни играју по шест играча (свој „сикст“) а на простору од 70 метара дужине и 45 мет. ширине. Игра се по систему елиминације: коцком одређени клубови по два и два играју између себе, победници спадају, победници се понова комбинују, разуме се коцком, а тако даље док не остану два клуба, када се одржава финална утакмица за победу. Пошто их има на једној страни свега шест, играчи се распоређују овако: један голман, један беџ, центартаф, центар, леве и десно крило. Иначе правила игре су иста као и за лоптање, само у овој игри не постоји „офсајд“. Утакмице „сикста“ одржавају се, обично, на крају сезоне када су играчи у добром тренингу.

8 Мај

ПОЛИТИКА

Спортски Ускрес

— У Београду је отворено ново игралиште Б. С. Клуба. У дневним утакмицама два београдска клуба су три утакмице а само једну изгубили. — Победа Загреба над Бечом. — Утакмице у земљи и у иностранству

Уторак спортски утакмица код београдских клубова. Београдски клубови Б. С. К. и Југославија, играли су на свом игралишту, на Кошутњаку, утакмицу. Победници од првог дана, 10 ч. 30. После подне: Раднички Гуспи С. К. одбојка. Главни игра: Грађански (Загреб)—Славнија (Софија).

Б. С. Клуб—„Славнија“. Прва игра Б. С. Клуба: Тарбаше и Ташасковић.

Утакмице у Београду. Београдски клубови Б. С. К. и Југославија, играли су на свом игралишту, на Кошутњаку, утакмицу. Победници од првог дана, 10 ч. 30. После подне: Раднички Гуспи С. К. одбојка. Главни игра: Грађански (Загреб)—Славнија (Софија).

Утакмице у Београду. Београдски клубови Б. С. К. и Југославија, играли су на свом игралишту, на Кошутњаку, утакмицу. Победници од првог дана, 10 ч. 30. После подне: Раднички Гуспи С. К. одбојка. Главни игра: Грађански (Загреб)—Славнија (Софија).

Јучерашње утакмице „сикста“ више су овим редом:

Прва утакмица „Вардар“ — „Југославија“, победио Вардар са резултатом 2:1 (1:0).

Друга утакмица Б. С. К. — „Конкордија“, победио Б. С. К. са резултатом 8:1 (4:0).

Затим утакмица победника:

Б. С. К. — „Вардар“, завршила се победом Б. С. К.-а са резултатом 3:2, прво полувреме 3:1.

Бачка - БСК 1926. године

Ivica Bek, Najdanović, Arsenijević, Nikola, Ja, Marinković, Sotirović, Mitrović, Popović, Ilić, Gligorijević i Đorđević.

Gazari, Đorđević, Vujadinović, Tošić, Nikola Marjanović, Jovanović, Moša, Krsta Popović, Arsenijević, Tirnanić, Radovanović

Спорт

Прослава двадесетогодишњице Б. с. клуба

— Ф. К. Сет, „Антрахт“ (Лајпциг) и „Соко“ са Б. с. клубом попуњавају главни део дводневних такмичења на игралишту Б. с. клуба. — Утакмице за државно првенство —

На перону београдске железничке станице: Тим Ф. К. Сета

Данас и сутра, на њеним и другим игралиштима, играће се многе утакмице.

На својој прослави Б. с. клуб поводи овог тинеџа:

Првог дана: Газари, Радошковић, Тошић, Арсенијевић, Јовановић, Поповић, Ганџић, Марјановић, Ђунић, Вујадиновић, К. Поповић.

Другог дана: Газари, Радошковић, Тошић, Арсенијевић, Јовановић, Ђунић, Тиранић, Марјановић, Н. Марјановић, Вујадиновић, Вирџић.

Програм прославе Б. с. клуба

Први дан: 8 часова пре подне: Б. с. клуб (резерва) — „Викторија“ (Ножаревац); 9.15: Б. с. клуб — „Вина“ (Бео); 11: Б. с. клуб (Олдбој) — „Руски“.

По подне: 2 часа: Б. с. клуб — „Викторија“ (Хазене); 3: „Соко“ — Ф. К. „Сет“; 5: Б. с. клуб — „Антрахт“.

Другог дана: 8.30 часова пре подне: Б. с. клуб (резерва) — „Делград“ (Алексинач); 10.15: Б. с. клуб — „Вина“ (подмлатић).

По подне: 1: „Обилић“ — „Руски“; 2.30: Б. с. клуб — „Загреб“ (Хоче); 3.15: „Соко“ — „Антрахт“; 5: Б. с. клуб — „Сет“.

Страна 8

ПОЛИТИКА

3 ЈУН

Спорт

Међународне утакмице на прослави Б. с. клуба

— Б. с. клуб је на прослави двадесетогодишњице заједно са „Антрахтом“ и „Сетом“ —

Центар новела Сета у „мексикама“ одбране „Сокола“

Хазена Б. с. клуба савладава „Викторију“ из Ножареваца са 9:2. Б. с. клуб (Олдбој) — „Руски“ 7:2; „Руски“ — „Обилић“ 6:1. Како што се види Б. с. клуб је на својој прослави однео победе на свим фронтовима.

Главне утакмице:
Б. с. клуб — „Антрахт“ 5:2 (2:1)
Б. с. клуб — „Сет“ 3:1 (2:0)

Две интернационалне утакмице на својој прослави Б. с. клуб је сигурно решио у своју корист и узгледом на то ајдато сега три гола. Игром, иако још није достигао своју некадашњу форму, задовољно је оба дана.

Против „Антрахта“ иако се није сасвим саслао. Цео тим је био одморнији, игра је изгледала пред гола, изгледала је играча лепо и необично ефикасно. „Антрахт“ се није успео борити али је ипак играо подређу улогу. У полу, Б. с. клуб је имао стигну малу надмоћност.

Са „Сетом“ после је ипак са великом тежакла. Сетови су ипак дали прозанти; у ватром хетерогеном

Б. с. клуб—Сет: голман гостију брани један оштар шут

су прослава, али им је пред голама недостајала и снага и шут да би игра, која је још у почетку била пуна, али убрзо у тој. Најбоља игра, која је још у почетку била пуна, али убрзо у тој.

16

„ПОЛИТИКА“, СРЕДА 15 АПРИЛА 1936

СПОРТ

Једино је Б. с. клуб на ускршњем такмичењу добио обе утакмице

ПРВОГ ДАНА УСКРСА БАСК ЈЕ ПОБЕДИО А Б. С. КЛУБ, И ПОРЕД ЛЕЖЕРНЕ ИГРЕ,

„ЈУГОСЛАВИЈУ“ СА 4:3 (1:2) БЕЧКИ „ХАКОАХ“ СА 2:1 (1:0)

Док је прва утакмица била веома занимљива и жива, друга игра била је монотона,

милитава и неинтересантна за гледаоце

Спортиста

СР 688

СЛУЖБЕНИ ОРГАН: ЈУГОСЛОВЕНСКОГ НОГОМЕТНОГ САВЕЗА, ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПЛИВАЧКОГ САВЕЗА, ЈУГ. БОКСЕРСКОГ АМАТЕРСКОГ САВЕЗА, ЗБОРА НОГОМЕТНИХ СУДИЈА, БЕОГРАДСКОГ ЛОПТАЧКОГ ПОТСАВЕЗА, БЕОГРАДСКОГ ПЛИВАЧКОГ ПОТСАВЕЗА, ИСТОЧНОГ ХАЗЕНА ПОТСАВЕЗА, СЕКЦИЈЕ ЗБОРА ЛОПТАЧКИХ СУДИЈА, БЕОГРАД, ЗБОРА ХАЗЕНА СУДИЈА, СЕКЦИЈЕ ЗБОРА ХАЗЕНА СУДИЈА, ТУШКОВОГ ФОНДА И БЕОГРАДСКИХ СПОРТСКИХ КЛУБОВА.

ТРОМЕСЕЧНА ПРЕПЛАТА
ДИН. 40

ПОЕНКАРЕОВА УЛ. БР. 24. — ТЕЛЕФОН 44-57
Рукописе слаати на пошт. факс 173. — Чек. рач. 53.173
Уредништво и Администрација

ГОД. VIII БЕОГРАД БР. 613
УТОРАК, 2 ЈУНИ 1931 ГОД.

УРЕЂУЈЕ РЕДАКЦИОНИ ОДБОР

ЦЕНА ЈЕ ОВОМ БРОЈУ
2 ДИНАРА

Прослављајући двадесетогодишњицу, Б. с. к. побеђује - са свима својим тимовима своје противнике

Б. с. к. - Ајнтрахт 5:2, Б. с. к. - Сет 5:1, Сет - Соко 2:1, Соко - Ајнтрахт 2:0,
Б. с. к. - Виена 2:0 и 1:1, Грађански - Илирија 1:0, Хајдук - Приморје 5:1,
- Загреб - Минхен 5:0

Краљ Александар са Краљицом Маријом на стадиону БСК-а

СПОРТСКИ ДОДАВАК

Првенство државе за 933-34. освојио је дефинитивно БСК

Пред скупштину Ј. н. с-а. - Неколико важних предлога. - Свршетак лигашких утакмица

Момчад Београдског с.к.: Глазер, Радовановић, Тошић, Арсенијевић, Стевовић, Ђорђевић, Тирнанић, Шурдоча, Б. Марјановић, Вујалковић и Глишковић

Стадион од дрвене грађе изграђен за Соколски слет тридесетих година, на месту где је било БСК-ово Тркалиште. Након игара је био срушен.

ДВАДЕСЕТ ПЕТ ГОДИНА БЕОГРАДСКОГ СПОРТ КЛУБА

Државни првак Б. с. клуб прославља четврт века своје делатности

У дводневном програму учествују и бечна „Виена“, софијска „Славија“ и београдска „Југославија“

Данас и сутра прославља Б. с. клуб двадесетогодишњицу клубског постојања и рада.

Двадесет пет година делатности Б. с. клуба обележавају у историји фудбалског спорта један период времена у коме су се за напредак спорта, за остваривање његовог значаја и разумевања спортских потреба, морали претичи неспоредни путеви и рушине барикаде конзервативних и старих предрасуда.

Спорт је продрио у широке слојеве народа, стекао је популарност која пренаглазила сву очигледност. Над првих борача, пионира спортског покрета, уредно је резултатима, који преставају једно велико спортско и културно дело.

Нарочито они који су основали Б. с. клуб 1911 г. и они многобројни спортски радници који су та година од тога времена до данас, заслужују пуно признање данашњих и будућих спортских генерација. Многи данашњи спортисти који уживају све благодети модерне спортске хигијене и богатства великих клубова неће моћи невати да се у старо време, у почетку спортске делатности, ни су примао шаре за играње и ушито

Тренине на игралишту Б. с. клуба; претседник клуба г. др. Ст. Живковић

за спортски рад. Онда су се клубови стварали из чисто индивидуалних појава, играчи су се везивали за клуб великим симпатизијама и чистом лубављу за клуб, а игралишта су се подизали материјалним жртвама појединца и пожртвованим радом свих чланова.

Оспашки и чланови Б. с. клуба могу да буду поносни на своје дело, на клуб који, то нико не може спорити, заузима прво место међу свим клубовима Југославије. Један период тежњег и напорног али успешног рада и велике спортске славе, завршава се данас свечаном прославом.

Иако у овој прослави активно учествује само неколико клубова, ипак је то успави прослава целокупног фудбалског спорта. Рад Б. с. клуба и његови успеси тесно су везани за југословенски фудбал. Б. с. клуб је корисан тога као рингодицијални државни првак и један од најбољих југословенских фудбал репрезентација не само у земљи него и у иностранству са највишим успехом. Баш у последњим месецима његов први тим је врло много и највише допринео

да се југословенски фудбалски спорт на страни цени скоро исто толико колико и многи већ познати средњо-европски фудбалски народи.

Стога ће данашња прослава Б. с. клуба послужити свима пријатељима клуба и југословенског фудбалског спорта, да јавном и београдском првацим одају дужно признање и честитају на лепом и великом успелу.

Програм такмичења

Недеља, 31 маја: 9.15 часова отпале свечане прославе: Б. с. клуб—Витес подмлатици; 10.30 резерва Б. с. клуба против резерве Руског; 14.30 хагена Викторине на Савојевом Броду (првак државе у хагени) против хагена Б. с. клуба; 15.30 Виена (Беч)—Југославија (Београд); у 17.15 софијска Славија против Б. с. клуба.

Понедељак, 1 јуна: 9.15 подмлатици Б. с. клуба против Подунавља; у 10.30 хагена Утасемина Викторина—Б. с. клуб; у 11.15 (12.30) Б. с. клуб—Руси (холбог); 15.30 Софијска Славија против Југославије; у 17.15 Београд—Б. с. клуб.

Б. с. к. - „Славија“ 11:0 (5:0)

„Плави“ су бездушну прегазили своје пријатеље из Сарајева

Моша је дао само један гол

Од оних 3.000 гледалаца, који се јуче маслањивали бескрајном се ривом брљова, ваљда више нико не верује у причу о извесној „плавој филмјали“ у белом Сарајеву.

Они који су били желини голова, имали су их јуче доста и разних врста. Једанаест пута затрести противничкову мрежу, то се већ ретко догађа и на хагенским утакмицама, а камоли на једној куп-утакмици, против сарајевске „Славије“, која на првенственој табели заузима једно зајидно место.

И, поред катастрофалног пораза, „Славија“ није играла толико подређену улогу на терену. Али њена одбрана била је потпуно немоћна пред ефикасном навалом „плави“ која је врло спретно и без много напора постигавала голове. И могло се догодити да Сарајлије понесу још неколико голова...

Интереситно и помало чудно, да у овој кичи голова Б. Марјановић

Ваљеревић у „маказима“

гол. Али ту је престајала свака комбинација и лопта је невинито слата мимо циља, или у противничкову мрежу. И Рајалић, који је у полу радио врло добро, није се довољно сналазио пред голом.

Хафлинџија се само првог полувремени држала донекле. Загорац се испуносно борио, али помало тромо. Кристоловић испусти грех због првог гола, који је можда знао по колебању не само његов морал, већ и осталих. Те су „плави“ немилосрдно тукли у њихову мрежу, напашиви на беспомоћног голмана.

Навала „плави“ и овај пут доказала је своју ретку ефикасност и способност да са мало труда дође до великог успеха.

11:0, против сарајевске „Славије“, несумњиво је велики успех!

Утакмицу је судио г. Мика Поповић, објективно и без прешака. После ове је утакмице био још један гол.

Играчи Б. с. клуба у Египту: (лево) у зоолошком врту; (десно) Радовановић и Тирнанић на камилама

СПОРТ 14

„ПОЛИТИКА“, ПОНЕДЕЉАК 25 МАЈА 1936

„ПЛАВИ“ СУ ЈУЧЕ ИГРАЛИ БОЉЕ И ЕФИКАСНИЈЕ ОД ЕНГЛЕЗА

Б. С. КЛУБ СЕ РЕВАНШИРАО „ЛИВЕРПУЛУ“ ЗАСЛУЖЕНОМ ПОБЕДОМ 3:2 (2:1)

Са мало више среће, Б. с. клуб је могао да извојује већу победу

После рече игре енглеског Јиверсона у Беошту, био је општи утакmica да се са гостојинама из турских клубова путовају кроз нашу земљу и није није много стајало да нам покажу где они што знају као фудбалери.

Поред тога, имало је уверење да ће једна једина екипа из једне земље шампион да изабере, а остали да се боре за то што су играчи имали велику потребу да правилни савсем необуједини погрешке, играти сувише опречно, као и млативо.

У то време је рђовство „плавни“ имало много разлога да задржи Енглеца да још једну утакмицу у којој би се Б. Б. клубу могао да реваншира за претходни пораз. Шланце Б. Б. клубу осле су велике, па би заиста било добро да се још једном играју, али само са једном заједном победом.

Сигурна и заслужена победа Б. с. клуба

Јуче су Бјеласи морали да положе оружје пред разиграним тимом црковног првака и да напусте терен побеђени минималном разицом у голловима али сигурно побеђени.

Јучерашња утакмица раатникује се одиграла од прве игре с Енглезима. На почетку с погледом на игру В. с. класично. Прешли нут. „плавни“ су играли напаста рђаво, млигаво. Колена су им прхтала кад су се напашли према Енглезима на терену нако су ти исти играчи пропуштали већ скоро неовет играјући футбол.

ли онако покретљиви као на првој етапи.

„Плави“ су ову околиност лепо искористили и узимали доште које иначе не би биле њихове.

Пожртвована игра Б. с. клуба

Мали недостатак у техници. Б. с. клуб је надовикално бољим системом игре и пожртвовањем, тако да је на терену за цело време игре претстављао противника са већим изазовима на победу.

изгледала на победу.

Ниселан играч В. с. клуба није толико подбацио да би се за њега могло рећи да је играо рђаво. Међутим, међу dobrim играчима било је неколико који су се истакли више него други. Глазер је и овог пута спасао у два-три маха свој гол када је он био у највећој опасности. Поред Глазера играли су одлични Још Лехнер, Тирлианић и Мар Јановић. Врло добру игру дао је и

Код Енгелза најбољи је био десни кафан Бисби, затим голман Хобсон и центар навалде. Остали су показивали сил изванредну техничку спрему, доста труда, нарочито када је требало да се поправља резултат. Иако су били без нарочитог успеха, њихове акције биле су прилично споре, па нису могле успети против брзих

Утакмицу је сулно г. Ђ. Живковић врто добро. Ипак, поткрале су му се две крупније погрешке пред крај меча. Ипак је био постојеће.

чела је игра са добрим нагледима за Б. с. клуб.

У 2 м. центар Енгелса прелази бека али не може пуцајући голом, зато у 3 м. у 6 м. Глиншвиц налази шансу доути на центар, али из овакве ситуације нападате се Енгелс једини отприлику шу. Том њиховог бока главом поред самог угла гола — у корнер.

У 10 м. Николаи скида доути с ногу Енгелсовог центра и шаље је у корнер.

Пет-шест минута гости напављују на

U 40. m. sudija nepravедно zadržana akciju Engela ofsajtom koji nije bio, a zatim ne svira један очигледан ofsajt на другом голу.

U 43. min. десно крило гостију шаље идеалан центar-шут поред самог gola. Engelman se брзо покретом помера и

СПОРТ

УСПЕЛА ПОБЕДА „ПЛАВИХ“ У ДРУГОМ КОЛУ СРЕДЊОЕВРОПСКОГ КУПА

БСК је јуче заслужено победио Ујпешт са 4:2 у узбудљивој и занимљивој игри

„Плавни“ су примили један гол из једанаестерца, а пропустили су неколико врло повољних ситуација

Играчка БСК прва утакмица другог кола за средњоевропски куп. БСК: Мркушић, Стојиљковић, Љуба, Милош, Драгићковић, Јежак, Ђајић, Пуцадиновић, Божовић, Матошевић, Петровић. Ујпешт: Салаи, Футо, Фекете, Садеи, Сеч, Ђакоб, Адам, Њанци, Јесеке, Каши, Кочиш.

Средина: За БСК-уб Божовић у 17 и 28 минути, Пуцадиновић у 2 минути другог полувременија и Божовић у 38 минути; за Ујпешт Кочиш у првом полувременију и Јесеке у једанаестерцу.

Судија: г. Ебоа (Чешко-Моравска Протекторат).

Одлична игра „плавних“

Пред скоро пулим стадионом БСК је јуче доказао да заслужено носи име државног првака. Утакмица је да је заслужено прошао у друго коло Средњоевропског купа победивши прашки Славију. Утакмица игра БСК изуба одушевља је масу света као оно некада када су плавни редовно одушевљавали своје навијаче. Десетак минута пре краја публици била је у сталном узбуђењу и пратила покрете наших играча с великим симпатизама и с бурним повикама. Оног пута није било навијача „плавних“ и „црвених“. Сви су били за „плавне“. Плато је нарочито уочи да се овог пута и многобројни „црвени“ навијачи испалили у навијању на победу домаћег клуба. Нема сумње наша публика показала је највише интереса о потреби да БСК победи. Локални ривалитет није јуче нашао у њиховој публици најбољег противника. И, на крају, јуче је наш спот имао већу и да навија.

„Плавни“ су изиграли као кад су се на-

Божовић, пошто је примио лопту од Глишковића, даје први гол

јон један гол, како би спречио не очекивани резултат из Будимпеште.

Над судија бивао је схвата правила

У 7 минути судија је дозволио један гол који је голман разбеснела. Неко је од Јафера изиграо, Драгићковић је поново на лопту, након су у ваздух и тоном прелазом лопта га је ударила у руку. Судија је свирао једанаестерцу. Он је буквално врхеменија правила, не подноси рачуна о томе да се најбоље игра једанаестерца досуђује само онда када је играч чим који се бори играо намерно руком или намерно направио фол.

Играчи БСК-а уопште су се бунили, публици је више одла, али све то ништа није помогло. Јесеке је на крају изиграо ударца и постигао гол за Ујпешт.

БСК сада води са једним голом разлику. „Плавни“ су ипак подмолнији једно време и након напоре врло су опасни. У 12 минути Јесекић центрира лопту. Лопта долази пред сам гол по немалу. Догађаје три играча БСК-а. Нада се напад на голман. На голману је захватно Пуцадиновић Ж се два метра даље, на голману позиције нута поред саме станице. То је била најбољашња шанса на утакмици и право је чудно да је стари интернационал промакао гол из овако великог близине.

Измешање су тон лопте

У 16 минути судија се Глишковић и БСК, и судија свира фазу за „плавне“, који изиграо Глишковић, али голман једно хвата лопту. У 17 минути корнер туче Адам — без резултата. У 19 минути она сна ситуација, гол, након, гол, гол, гол.

СПОРТ

НЕОЧЕКИВАНО ТЕЖАК ПОРАЗ „ПЛАВИХ“

Иако је БСК водио са 1:0, Ујпешт је победио у Будимпешти са 7:1 (1:1) и пласирао се у финале средњоевропског купа

Најбољи играч на теренима био је Жењерош који је сам постигао четири гола

10 ПОЛИТИКА, понедељак 1 јун 1940 13

СПОРТ

РАЗОЧАРАЊЕ БЕОГРАДСКИХ СПОРТСКИХ НАВИЈАЧА

ИАКО ЈЕ БИО НАДМОЋНИ ЗА ЦЕЛО ВРЕМЕ УТАКМИЦЕ, БСК ЈЕ ЈУЧЕ УСПЕО ДА ПОБЕДИ ФЕРЕНЦВАРОШ САМО СА 1:0 (1:0)

Пред крај игре загребачки судија г. Бажант није досудио у корист БСК-а очигледан једанаестерац и због тога је публика врло дуго демонстрирала против њега, незадовољна што је БСК-у ускраћена последња шанса да повећа резултат

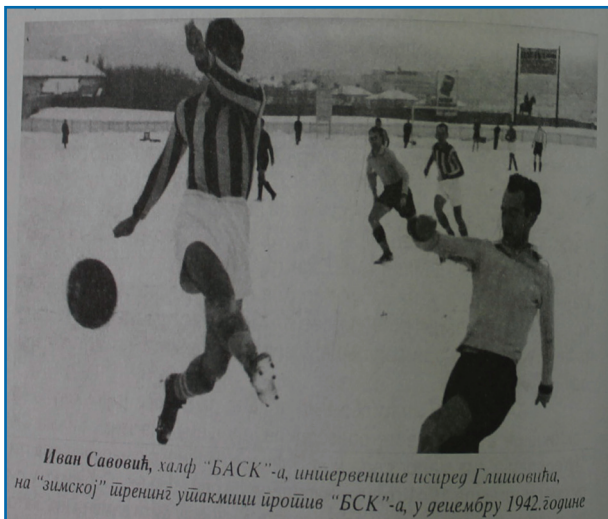

Тим БСК-а у такмичењу Митропа купа 1940. године.

Мркушић интервенише испред Лазара из Ференцвароша

Иван Савовић, хаџф "БСК"-а, интервенише испред Глишковића, на "зимској" штрениг утакмици прошле "БСК"-а, у децембру 1942. године

НОВО ВРЕМЕ

Спорт

ИЗЛАЗИ СВАКОГ УТОРКА

БСК ОСВОЈИО ПРВЕНСТВО БЛП-а

Последње коло првенства Београдског Ловачког и Писањског Забине

БЕОГРАД, 1 ЈУНА 1943
ГОД II — ЦЕНА 4 ДИН. — БР. 44

ТАБЕЛА ПРВЕНСТВА БЛП-а

1) БСК	(1)	18	14	3	1	55:10	31 (7)
2) СРП	(2)	17	12	3	2	65:13	28 (7)
3) ОФК	(3)	18	10	3	5	30:28	21 (15)
4) БСК	(4)	18	8	4	6	32:29	20 (15)
5) БСК	(5)	18	9	2	7	33:30	20 (16)
6) Јединство	(6)	18	6	3	9	30:41	15 (25)
7) Слав	(7)	17	5	3	7	25:37	15 (19)
8) БСК	(8)	18	6	1	11	16:72	13 (25)
9) БСК	(9)	18	5	0	13	23:46	10 (26)
10) Метин	(10)	18	1	2	15	13:55	4 (32)

Бројеви у заградама под именом клубова означавају број до победа утакмица.

ШТА СЕ ИГРА ОВЕ НЕДЕЉЕ

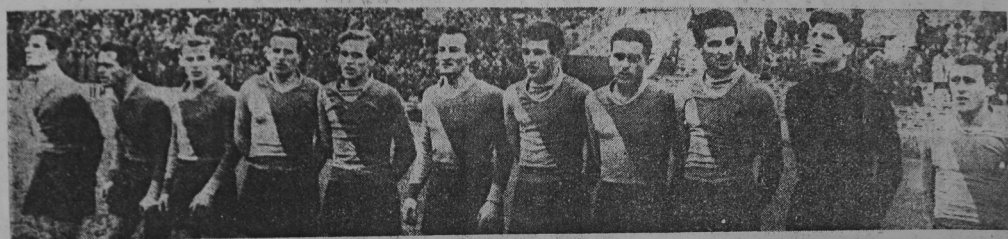
Средањски интервенцији:
Игралишта БСК-а:
БСК (посматрају) — Репрезентација под-
младеца Београда,
БСК — Репрезентација Београда,
Игралишта Београда:
Београд — Слав, подмластци и прои-
маци.
Рудник — Хајдук.

Тим београдског „Металца“

МЕТАЛАЦ ПРОМЕНИО ИМЕ У БЕОГРАДСКИ СПОРТ КЛУБ (БСК)

У суботу је одржана скупштина вић, Стојан Башкоц, Миладин Нико-
СД Металца на којој је промењено лић, Илија Ђорковић, Мома Михај-
име друштву у Београдски спорт ловић, Мика Јокановић, Срђа Пецић,
Петар Вукановић, Милутин Стани-

ДАНАШЊИ БСК-ОВ ТИМ (против Партизана 3:0): Шиджковић, Антић, Ђорђевић, Ракић, Кранчић, Јелисавчић, Стојановић, Јуричко, Марковић, Раденковић и Панић (капитен)

НОВА „ПЛАВА МАШИНА“

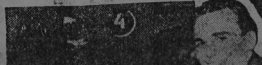
Наша онда када се то најмање очекивало, мицлао јесење првенство био је сезона највећих успеха београдског плавог тима. Јер, БСК је ушао у Лигушње окршње са свима три своја стална противника — Партизан, Јединство и Звезда. Отуда су били какав-на, чак због одабав чину, долазили. Забрала су — јакост њих — плава оца. И то тако успешно, да су сви до IV кола били на челу таблице.

Сви они који воле ову занимљиву игру с аплом, питају се: на како тој Зор тој клубу, који је, у последње три године, скоро читао један свој капаоли тим „преселио“ у ове, ле, клубове — да сја тако сјајно игра?

Чулао једног од најзанимљивијих: Милу Матића, вођу БСК-овог првог тима. Њом док играју у подматку, Милин дечаки иче се — каже дру Матић — да су у футбалу били: дисциплина, срце, брзина; брзотр у одбрани, противничког новал и чист. То, као што знамо, нису никакве јуриности, али то је још од то да данашњи БСК чини онда-на, какав је. Зато у нашој клубу успевају — ако пријавите овакав начин игре — и они који у друштву срећника (Јулиан, Шиджковић, Стојановић) што чину долаз да се само за себе. А фудбал је, пре свега, колективна игра, завршио је дру Матић.

Када сав утицај БСК-ове функционере: није ли данашњи БСК нова верзија чин-сав, а клубу Матић и Јелисавчић слаба су технича-

на, идуће Антић и Јелисавчић слаба су технича-на, идуће Антић и Јелисавчић слаба су технича-

Дефиле чланова СД-БСК

ОМЛАДИНСКО ПРВЕНСТВО ФНРЈ

БСК ЈЕ НАЈБОЉИ

ДОСАДАШЊИ ПРВАЦИ

- 1947 — Ловћен (Шетинје)
- 1948 — Раднички (Београд)
- 1949 — Вардар (Скопље)
- 1950 — Динамо (Загреб)
- 1951 — БСК (Београд)

Прошлогодишње омладинско првенство почело је првих пролећ-

них дана, а завршено је 15 септембра. Државно првенство почело је градским и обласким првенствима, најбоље пласиране екипе такмичиле су се у првенствима својих република, и, по истом принципу, најбољи су ушли у завршно такмичење за насло државног првака. Завршно такмичење државног првенства играно је по дуплом куп-систему од 16 августа до 23 септембра. Учествовали су БСК (Београд), Во-

Награда победницима. Капитен омладинске екипе БСК-а Буђевалд прима победнички пехар од секретара Фудбалског савеза Југославије Косте Поповића

Други тим БСК-а
1951. године

Наш главни суркар

БСК ДРУГИ ПУТ ПОБЕДИО У КУПУ

„Плави“ су у финалу савладали „Хајдука“ са 2:0 (2:0)

Стадион ЈНА — Гледалаца око 20.000 — Судија Т. Ивановски (Скопље) — Стрелци: Марковић у 3 (1:0) и Антић у 15 минути (2:0).

БСК: Цветковић — Стојановић, Бијакоскић — Кравић, Јуричић, Борвенић — Марковић, Антић, Јосиф, Јелисавчић, Шенавер.

„ХАЈДУК“: Вулић — Кокета, Брљача, Лукић, Тривић П, Рајковић — Ребић, Хаметић, Вукас, Видошевић, Максин.

Футбалери БСК-а по други пут су доживели незаборавне тренутке: постројени пред централном трибином, узарали од поноса и задовољства, примали су пехар из руку изасланика председника Тита генерал-потпуковника Велимира Кнежевца, који им је честитао на новом успеху. У име БСК-а захватио се капитен тима Антић.

Као пре две године...

Драгоцени футбалски трофеј београдски „Плави“ часно су освојили у борби у којој је учествовало пре-

у овом сусрету одлука пала два минута раније: пре две године Панић је у 17 минути по други пут затресао мрежу Сплићана, а овог пута то је учинио Антић у 15 минути. Тог тренутка Бијакоскић је из слободног удараца добио у високом луку лопту пред гол. Антић је био бржи од неодлучне одбране Хајдука, избио се у ваздуху и из тешке савијања главом скренуо лопту према десном горњем углу.

БСК је водио са 2:0. И већ тада обезбедио победу.

Мрежа Сплићана начета је на сличан начин као и пре две године, само опет два минута раније. Лукић је у 3 минути избио слободан ударац. Одбијену лопту прихватио је Јосиф и прецизним шутом пронашао Марковића. Силовити спринт и лопта је као из тона избачена са десетак метара необориво погодила десну страну мреже. То су били драгоцени голови, који су „Плавима“ донели назив најбоље у такмичењу за Куп Југославије у овој години.

зиди, већто мењали места и лако пролазили кроз збуњену и несигурну одбрану Сплићана.

Када су постигли вођство од 2:0, препустили су средини терена „Хајдуку“ и играли дефанзивно. Ограничили су се на одбрану, која је играла оштро и врло пожртвовано и на брзе контранападе. Чак и када су нападали са само два-три играча били су опаснији од противника.

У наставку нису затворили игру, већ су држали иницијативу, мада ни тада нису заборавили на одбрану. При крају утакмице потпуно су доминирали тереном.

Прилика, идеалних шанси за постицање голова, имали су „Плави“ у оба полувремена, али су их „мајсторски“ пропустили. Најповољније су имали Јелисавчић и Марковић. Једина прилика за гол Сплићанима се указала два минута пре краја, али је Жанетић шутирао поред гола.

Сенка старог „Хајдука“

Победнички тим

вића остајали су узалудни, јер су готово сви остали подбавили. Ипак, најслабији део тима била је централна одбрана, коју су изасланици БСК-а прелазили са лакоћом, користећи при томе грешке, којих је било на претек.

Чини нам се да је тренер „Хајдука“ погрешно калкулисао: поставио је у тим неколико младих фудбалера у тренутку када је то било нај-

У тој лепи дојави олуји боја да је у

ТРИНАЕСТ ГОЛОВА НА ТРИНАЕСТ УТАКМИЦА

Станоје Јоцић — најбољи стрелац првенства 1952

Освојио је публику на пречац, на једној јединој утакмици. „Плави“ су играли последњи сусрет првенства. Противник је био Партизан. Пре игре у реловима БСК-а прочитано се заповест најмлађи противицац Јоцић — био је обријане главе и стално се осежало водом због велике врућине. После игре тај исти младић био је опет у центру пажње. Овога пута не због обријане главе, већ због мајсторске игре, на којој би му могли да позавиде и многи старији другови — репрезентативци. Нарочити аплауз побрао је кад је постигао свој други гол на утакмици, којим је коначно постао најбољи стрелац првенства 1952.

Нешто пре краја игре докопао се лопте и као вихор сјurio се ка голу. Није знао за препреке. Знањем, снагом и брзином ослободио се Мише Јовановића и незадрживо се приближавао противничкој мрежи. Напишао је на последњу пречку. То је био иску-
Семановић, који му је опре-

Станоје Јоцић

С П О Р Т С К И

НАЈВЕЋИ УСПЕХ БЕОГРАДСКОГ СПОРТ КЛУБА

БСК који је освојио Куп: Радоковић, Јуричић, Раковић, Тасић, Вулић, Давидовић, Панић, Антић, Марковић, Калоперовић, Правосавић

Куп је освојио БСК

БСК — „ХАЈДУК“ 2:0 (2:0) — ГОЛОВЕ ПОСТИГЛИ АНТИЋ И ПАНИЋ — ПОБЕДНИКУ ПЕХАР ЈЕ ПРЕДАО ИЗАСЛАНИК МАРШАЛА ТИТА ГЕНЕРАЛ-МАЈОР ВОЈА ТОДОРОВИЋ

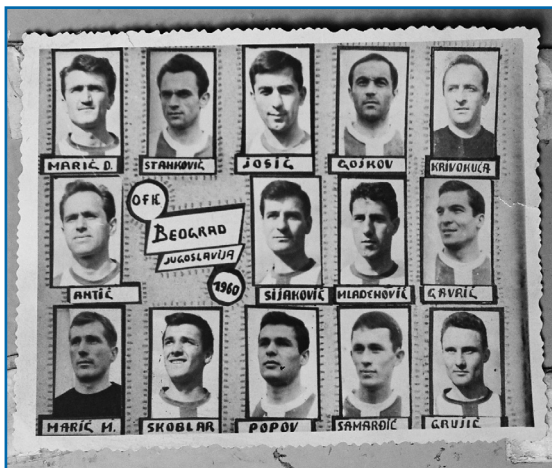
Тим је био млад. Топли суочени зрачи зорили су ста-
у олим, већ тек у другом полу-

Први тим БСК-а, који је летос победио државни тим на тренинг утакмици. Стоје: Филиповић (капитен) Беговац, Тасић, Цветковић, Станковић, Панић, Рацић; клече: Давидовић, Цокић, Калоперовић и Антић

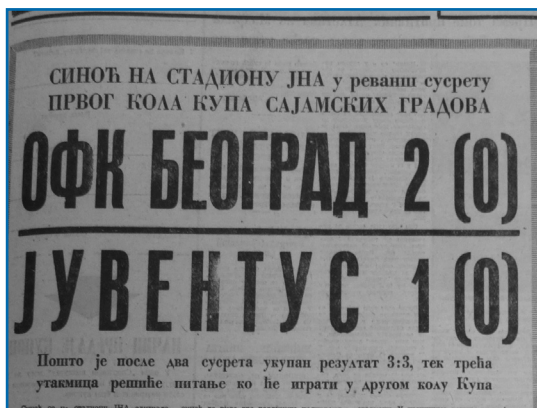
Подмладак „Плавих“, првак Југо славје за 1951. Стоје: тренер Ђокић Вујадиновић, Буњевац (капитен), Јоцић, Хамовић, Траковић, Станковић, Ребић, Деспото вић; клече: Ђорѓа, Перић, Јефтић и Сиљановић.

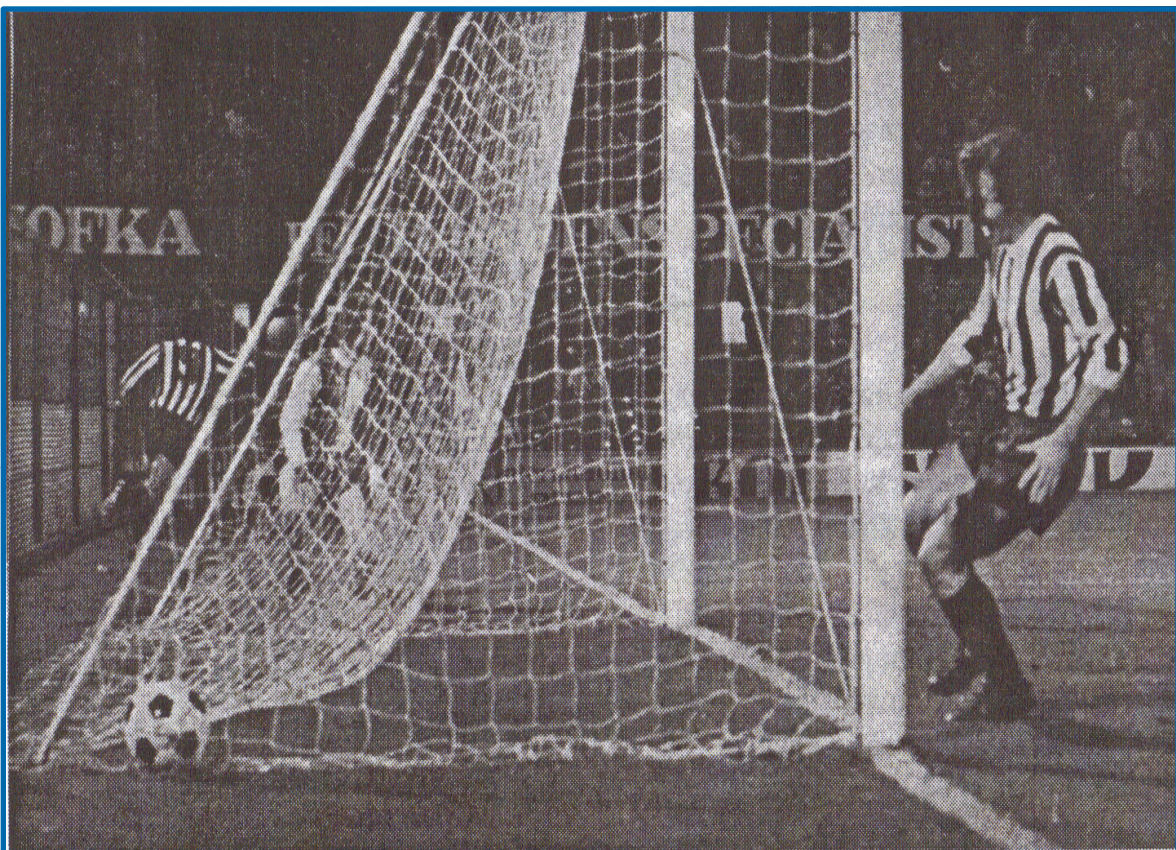
Стојан Протић и Радивоје Марковић са нашим пехаром купа

Детаљ са утакмице у Лондону против Тотенхема

Пошто је после два сусрета укупан резултат 3:3, тек трећа утакмица решеће питање ко ће играти у другом колу Купа

Smeh sreće: Ilija Petković (kraj stative) raduje se Santračevom (u pozadini slike) голу protiv Fejnorda u Roterdamu

Спољати

ЈУГОСЛОВЕНСКИ СПОРТСКИ ЛИСТ

★ Београд, четвртак, 9. новембар 1972. ★ Цена 1 динар

1

Америкинци
ОТКАЗАЛИ
ГОСТОПРИМ-
СТВО
Олимпијади!

У РЕВАНШ СУСРЕТУ КУПА УЕФА ОФК БЕОГРАД — ФЕЈЕНОРД 2:1 (1:0)

СПЕКТАКЛ НА КАРАБУРМИ «ПЛАВИ» ИДУ ДАЉЕ

Slobodan Batrićević, Đorđe Vasić, Miodrag Đurić, Đura Stanićmirović, Radoslav Stanković, Dragan Tomić, Milan Ivanović (gornji red, sleva); Milenko Bjelić, Zoran Kraljević, Marinko Stojaković, Dragan Marković, Dejan Mijatović, Miroslav Nikolić, Velimir Đorđević, Vladimir Stokich, Vladeta Starčević, Dragan Stevojević; Božidar Milenković, Radkoja Avramović, Zvezdana Čurković, Zvezdana Čurković, Snježana Čurković, Mirsad Kahrovski i Ivan Veličić.

МИ СМО ПЛАВА УНИЈА!

Историјат навијачке групе Blue Union Belgrade

Цела прича почиње 1911. године, када је основан Београдски Спорт Клуб - БСК, клуб који је осим што је у то време владао травнатим теренима Краљевине Југославије, био специфичан по још једној ствари - навијачима.

Навијачима, који су свој клуб пратили где год да је играо, који су носили дух и срце Београда где год да су се појавили. Још се памте путовања у Загреб својим ривалима ХАШК-у, Конкордији и Грађанском, те цео воз навијача Плавих на утакмицу у Пешти против МТК или одлазак 500 Бсковаца у Будимпешту на утакмицу Митропа купа 1928. године против Ференцвароша.

Највише нас је било у Будимпешти против Ујпешта 1939. на реваншу полуфинала Митропа купа, када је отпутовало читавих хиљаду навијача!

Ни рат, ни касније промене имена клуба и гашење од стране комуниста, спајања па раздвајања са другим клубовима, ништа није успело да склони Београђане, којима су њихов град и клуб, који носи његово име, увек у срцу.

ОФК Београд је као наследник БСК-а наследио, наравно, и навијаче, којих је тада било широм тадашње Краљевине Југославије и СФРЈ и којих има и даље... Током шездесетих и седамдесетих година XX века, неретко је било и по преко тридесет хиљада гледалаца на Омладинском, а бележе се и случајеви да се пробила заштитна ограда која дели трибине од терена, те су навијачи мечеве посматрали уз аут линију! Тих година су се појавиле и прве заставе на "копљима", транспаренти и чегрталке.

Детаљ са јужне трибине 1968. године

ОФК Београд је тих година био веома популаран, пре свега због своје препознатљиве, лепршаве игре по којој су добили и надимак "Романтичари". Тада је важило правило да играчи у иностранство могу отићи

тек са напуњених 28 година, па су екипе играли дуги низ година заједно и навијачи су унапред знали тим који ће истрчати на терен, а долазило се само због појединачна не би ли се уживало у њиховој игри. Наша лига је у то време била међу најјачима на Старом континенту, а наш клуб у тој лиги био међу водећима.

Једна од занимљивости је и та да је за трећу утакмицу против Јувентуса организован и навијачки воз, па је ОФК Београд у Италији имао подршку својих навијача. Такође су и ђаци и студенти из оближње Богословије били редовни на нашем стадиону, са својим транспарентима.

И тада се ишло на гостовања по СФРЈ, а између осталог памти се и доста масовно путовање у Зеницу крајем седамдесетих, када се ОФК Београд борио за опстанак у лиги са Челиком.

Новија историја навијача ОФК Београда можда није толико славна и сјајна, али једна ствар је сигурна - онај дух и срце старих је остао и код нових Офковаца који су остали верни свом клубу. ОФК Београд је осамдесетих година, када смо већином таворили у другој лиги, остао без великог броја навијача, јер нас није било на главној сцени, а све надолazeћи национализам такође је окренуо, пре свега, младе људе богатијим београдским клубовима, који су укрштали своје мечеве са најпопуларнијим клубовима из осталих република, пре свега из Хрватске и били редовни учесници евро купова.

Године 1984. настаје прва бројнија организована група навијача под именом "BLUE THUNDERS". Група под тим именом "живи" све до 1990. године када, под утицајем све присутнијег осећања националног идентитета мења име у "СОКОЛОВИ". До распада групе долази 1993. године, јер у тренутцима у којима се тада налазила Србија, фудбал је губио смисао. Такође, уз поменуте групе треба поменути и неколико подгрупа које су деловале под именима Blue Blood, Пирати...

Соколови сезоне 1991/92

Из тог периода организованог навијања на Карабурми има много прича, много путовања које нема потребе засебно наводити јер историја говори сама за себе, а група је бројала чланство између 100 и 400 навијача.

Сва верност, љубав и понос нису били заборављени и у пролеће 1994. године формира се нова група навијача ОФК Београда, група којој су град и клуб светиње - "BLUE UNION BELGRADE".

Име групе само за себе говори, сви навијачи ОФК Београда који су икада пратили клуб заједно са свима сада представљају "БЕОГРАДСКУ ПЛАВУ УНИЈУ", а традиција помешана са трендовима који прате навијачку сцену код нас и у свету чине препознатљиви имиџ, који су многи имали прилике да виде и осете.

Детаљ са утакмице против Ц. Звезде јесени 1995.

Сваки нови почетак је тежак, један од првих задатака који се поставио пред младом групом је био - показати да постојиш. На било који начин. Оригиналност и агресивност према свима су се показали као најбоље решење проблема.

Конфронтација са управом клуба је била неизбежна, јер гледати вољени клуб како рапидно пропада није пријатно, а нико осим навијача није устао и подигао глас. Самим тим дошло се и до проблема са органима реда који осим што су били инструктуирани од стране челника клуба, имали су још један проблем... Млади, екстремно анти-режимски и десно-оријентисани људи су им стали на црту и нису били спремни да се повуку.

Наравно, сукоби са другим групама које су биле у истом "рангу" нису изостале, уствари, биле су неизбежне, јер сви су морали по сваку цену да упознају нешто што је "УНИЈА" носила у себи.

Активно учествовање у свим тадашњим народним бунтовима, покретање сопствених акција, које су се тицале и клуба и града, ставиле су већ у почетцима групу раме уз раме водећим навијачким групама у земљи.

Наши плави бурбар

Са утакмице против Партизана 1998. године

Из овог периода датира и пријатељство са групом навијача ФК Вождовац - "ИНВАЛИДИ ВОЈДОВАЦ", које је временом постало и нешто више од пријатељског односа.

Кореографија са заједничким мотивима две братске групе 2006. године

ОФК Београд је од 1996. до 1998. године играо у тадашњој првој Б лиги, која је била занимљива искључиво по томе што је он био једини клуб из Београда. Група тада доживљава експанзију и под слоганом "ЈЕДАН ТИМ - ЈЕДАН ГРАД - ЈЕДНО ИМЕ - БЕОГРАД" прати свој клуб по целој Србији.

Детаљ са гостовања у Смедереву 1998. године

Оригиналност којој се и сада тежи је био један од основних фактора препознатљивости “ПУ” у том периоду. Примери су многи, а навешћемо само неке : док су се све групе такмичиле која има лепши транспарент, ношени су ружни, ручно прављени транспаренти свих могућих величина; за кореографије се баш и није марило; пиротехника – може, а и не мора; враћање обрнутих “фајерки” на трибине Србије, ношење плавих радничких одела на гостовања као пројекција класног састава групе; пароле које су узбуђивале јавност као нпр. када је ФК Милиционар ушао у лигу појавио се и транспарент на Макишу - “ГОЛОМ ПРОТИВ РЕЖИМА”; обнављање старе навике “тражења” домаћих навијача у било ком граду у Србији итд.

Бакљада на утакмици против ОФК Кикинде 1996. године

Једниствени подухват, “ПЛАВО-БЕЛИ ИНФОРМАТОР”, је покренут по уједињењу “А” и “Б” лиге у јединствену, а представљао је на нашим просторима тада једино клупско и навијачко гласило у једном. Делен је бесплатно на улазу на сваку трибину и у њему се осим основних информација о претходном, тренутном и следећем мечу налазило мноштво информација о навијачкој групи, али и позив на протест против челника тадашњег ФСЈ-а. После паузе од неколико година, ПБИ је поново покренут, те је у новијем времену, урађено још десетак бројева.

Шеталица са утакмице против Црвене звезде 2003. године

Криза у Србији пролећа 1999. године се одразила на цео навијачки покрет па тако и на “УНИЈУ”. Притисак који је годинама постојао око групе, кулминирао је у тим немирним временима и пољуљао углед и статус навијача ОФК Београда који је стваран годинама.

...детал са прославе десетогодишњице групе 2004. године

Пројекат под називом “КЛУБ ПРИЈАТЕЉА ОФК БЕОГРАДА” има за циљ повратак оних основних вредности на којима су одрасли сви навијачи клуба са Карабурме и подизање организације на још виши ниво.

Полуфинале купа 2006. године

Кореографија на мечу против Ц. Звезде 2005 године

“BLUE UNION BELGRADE” је 2004. године прославио 10 година постојања, 20 година организованог навијања на Карабурми, а као увертира у славље је била претходна сезона у којој је покренута и акција “РЕГУЛАРНО ПРВЕНСТВО И ПОСЛЕДИЦЕ”, када се поред пароле са тим садржајем, те године избаčila и “Купиш, продаш, као играш!?”. Сви се сећају и “фрке” која је подигнута после утакмице са Сутјеском у Никшићу због пароле “Регуларно, зар не?!", која је поново искрени вид протеста против ситуације у српском фудбалу, која навијачима одузима оно најлепше - лепоту фудбала и витештво.

Гостовање у Новом саду у сезони 2005/06.

Плава унија, такође, склапа пријатељство са навијачима московског Динама, које је у почетку деловало спонтано, да би нешто касније било доведено на један виши ниво. Уследиле су обостране посете утакмицама клубова чији су навијачи сада велики пријатељи. Као плод међусобног поштовања и другарства, у Москви је основан ОФК Београд фан клуб – Москва!

Посета Офковаца братском клубу из Москве на утакмици против Спартакa јесени 2007. године

У новијој историји група се труди да и даље одржи изистински урбан дух који ју је красио све ове године. Организација је такође подигнута на један виши ниво који подразумева рад на маркетингу, те omasовљавању групе, урађено је доста лепих кореографија у препознатљивом стилу. Периодично се праве готово сви савремени навијачки

реквизити чијом се продајом популарише клуб и финансира група.

Група се труди да у што већој мери буде независна од клуба што се тиче финансија. Своја гостовања, маркетинг, своје кореографије и спектакле, те остале навијачке акције, годинама све сами финансирамо. Иако је време у коме живимо доста тешко да остварујемо такву нашу одлуку, сматрамо да је такав вид организације једини правилан, искрен, зрео и да само на такав начин можемо са пуним правом да сваком и свима искажемо наше мишљење и ставове!

Треба поменути и активности навијача на интернету. Ту су официјелни сајт групе - www.blueunionbelgrade.com, као и неофицијелни клупски сајт, који уређују навијачи - www.ofkbeograd.net, који располажу свим актуелним информацијама о клубу, фудбалу, навијачкој сцени и где се испољава наше независно мишљење... Ту је и блог који је покренут за борбу око очувања Омладинског стадиона – www.omladinski.info.

Све ово има за циљ само једно, а то је да врати ОФК Београд на стазе старе славе, на место које му истински припада и поврати армију навијача коју је наш клуб некада имао.

На жалост, тренутна слика на домаћим утакмицама Београда није сјајна. Данашњу публику чине скоро искључиво навијачи са јужне трибине, којих је у просеку по неколико стотина, а на остатку стадиона се окупи још максимално толико људи.

Тakoђе, један од највећих циљева Офковаца са јужне трибине Омладинског стадиона, је борба за исправљање историјске неправде која је нанета нашем клубу и нашим навијачима, када је 1944. нова власт укинула БСК. На жалост, за поједине медије, политичаре и јавне личности, фудбал од пре долазак комуниста на власт је и даље табу тема, но, ми ћемо у нашим захтевима свакако истрајати!

У нашој досадашњој историји деловало је доста подгрупа. Поменућемо подгрупе Београд, Dogs, КЗШ, Бања, Борча, ТЦ - Бежанија, Skins, Врачар, Тохис, ЛСД, Елите, Пингвин Бојс, Нови Београд... Уз навијаче који нису у подгрупама - већином оних који су ту од оснивања Уније, данашње језгро чине

подгрупе Blue Blood, Плава Фамилија и Београдска Гарда. Ту треба поменути и навијаче који живе ван Београда, а неретко прате ОФК Београд са групом на Омладинском стадиону, или када играмо као гости.

Јесен 2007. - кореографија. за деведесет и шесту годишњицу клуба на утакмици против Партизана

Од 1994. године, наш клуб ван престонице Србије, Плава Унија је бодрила преко 200 пута, а Београдова песма се чула и на европским гостовањима. Наш Београд није био сам ни у Финској, Француској, Грчкој, Бугарској, Белорусији, Турској, Чешкој, Румунији, те се на лицу места оправдао стих из наше песме – “Где год да играш ти, ту увек бићу ја!” Такође, Унија је, између осталог, била уз репрезентацију Србије на СП у Немачкој, те на гостујућим утакмицама у Румунији, Македонији...

Испред Ајфелове куле 2004. године

Сувишно је помињати репресију, која се све ове године врши и над присталицама наше навијачке групе и којој некако одолевамо, као и мноштво других фактора који заправо јесу специфични за поднебље у коме се налазимо и време у коме живимо.

У последњој декади, доста се омасовио наш покрет, те су се тако посете на нашем југу, на доста утакмица, кретале између 400 и 700 навијача, а на утакмици против Галатасараја бележимо рекордну посету у историји организованог навијачког покрета ОФК Београда, када је у нашем копу било између 1000 и 1200 Униониста!

... детаљ са утакмице против Јавора 2009. године

Такође и на гостујућем терену, ван српске престонице, бележимо доста масовна гостовања, када је у неколико наврата било око 200 људи.

Јесени 2009. године, Плава Унија Београд је прославила своју петнаесту годишњицу постојања, што је обележено правим спектаклом вредним реномеа који је наша група изградила пратећи свој Београд све ове године.

Детаљ са прославе петнаестогодишњице Плаве Уније 2009. године

Са утакмице полуфинала купа 2010. године на стадиону Црвене звезде

Од '94 до данас много тога се догодило, они клин-ци који су све поцели и даље су ту, а једно је сигурно, ПЛАВА УНИЈА је и даље уз ОФК Београд и трудиће се да буде заувек!

Честитамо нашем великом клубу стоту годишњицу постојања, која нас издваја од других, пре свега од стране државе популаризованих клубова, са жељом да се наш Београд што пре врати на место које му припада.

Позивамо пре свега Београђане, да се пробуде и врате свом клубу, те да осете важности момента у ком се налазимо, када слаavimo читав век нашег постојања, да поново дођу на наш стадион и да он буде пун као некада!

Моја крв је плава!

Blue Union Belgrade 1994.

Издаје:
Клуб пријатеља ОФК Београда 1994
Аутор:
Мирослав Миловановић
Штампа:
штампарија Портал, Београд
Контакт:
Мије Ковачевића 10а
blueunionbelgrade@gmail.com
Насловна:
100 година ОФК Београда

ЦИП - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

796.332 : 061 . 2(497 . 11) "1911/2011"

Миловановић, Мирослав, 1981 -
Наш плави буквар / Мирослав Миловановић. -
Београд : Клуб пријатеља ОФК Београда 1994,
2011 (Београд : Портал) . - 94 стр. : илустр.
; 30 цм

Тираж 1 . 000 .

ИСБН 978-86-914827-0-1

а) Омладински фудбалски клуб "Београд" -
1911-2011
ЦОБИСС .СР-ИД 185499148

КЛУБ ПРИЈАТЕЉА ОФК БЕОГРАДА 1994